

MIN BOK 6

ERIK RIBSSKOG

Jubileums-utgave

(johncons.net-utgave)

Forord

Denne boka handler om den tida jeg leide av og studerte ved University of Sunderland (noe jeg gjorde fra september 2004 til januar/februar 2005).

Boka ble først publisert som en føljetong på min blogg (johncons-blogg).

De første (og fleste) kapitlene ble publisert på bloggen i 2013 og 2014 (mens jeg bodde i Keith Court, i Walton).

Og de siste kapitlene ble publisert på bloggen i 2015 (mens jeg bodde på Slependen og på Høvik).

Bærum, 6. september 2023

Erik Ribsskog

PS.

Når det gjelder to av kapitlene i denne boken (kapittel 21 og kapittel 63).

Så var det sånn (på bloggen) at disse kapittel-numrene har blitt brukt to ganger.

(Det var to kapittel 21 og to kapittel 63.

Viste det seg).

Og dette har jeg i denne jubileums-utgaven løst sånn.

At det første kapittelet heter: Kapittel 21 (som på bloggen).

Og så har jeg kalt det andre kapittelet (som feilaktig har fått samme kapittel-nummer på bloggen) for: Kapittel 21 (2).

Og det samme når det gjelder kapittel 63.

Det har jeg gjort om sånn at det i denne utgaven finnes et kapittel 63 og et kapittel 63 (2).

(For å si det sånn).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 1: Sunderland

Jeg husker at jeg var på Heathrow flyplass, og lurte på om jeg skulle ta meg en tur, til Kensington Market, før jeg dro videre, til Sunderland.

(Siden jeg savnet London litt, da).

Men jeg bestemte meg for det, at det ville bli for mye stress.

For jeg hadde jo to koffertar.

Og jeg hadde jo en flybillett, til Newcastle, med BA eller EasyJet, (var det vel muligens).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg tror at jeg muligens hadde litt overvekt.

(Siden det britiske flyselskapet vel tillot mindre overvekt, enn det norske flyselskapet.

Noe sånt).

Den britiske flyselskap-damen, spurte meg, om et eller annet, (mener jeg å huske).

Og jeg svarte vel at jeg skulle til Sunderland, for å studere, da.

(Noe sånt).

Men jeg ble ikke bedt om å betale, for overvekten, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Flyturen til Newcastle, var litt roligere, (mener jeg å huske), enn flyturen fra Oslo til London.

Det var vel bare briter, (bortsett fra meg), som var på flyet, (vil jeg vel tippe på).

Og jeg husker at jeg syntes at landskapet var kjedelig, å se på, gjennom flyvinduet.

Men da jeg så en elv, (det må vel ha vært Tyne), så våknet jeg litt opp, husker jeg.

(For da så ikke landskapet like kjedelig ut, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde lest på University of Sunderland sine nettsider, (må det vel ha vært).

At de hadde en buss, som kjørte studenter gratis, fra flyplassen i Newcastle, til Sunderland, da.

Men jeg var litt i sjokk, (siden at jeg jo hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian'), da.

Så etter å ha stått litt, inne på flyplassen i Newcastle, og tenkt en del, fram og tilbake, da.

(På hvordan jeg skulle komme meg, fra Newcastle til Sunderland).

Så bestemte jeg meg for det, å bare ta en vanlig taxi, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Taxi-sjåføren var fra Hellas, (av alle steder), husker jeg, at han sa.

Og han bodde faktisk i Sunderland, (husker jeg forresten også, at han sa).

(Selv om han stod parkert, utafor flyplassen, i Newcastle, da.

Men det er ikke så mange mil, mellom disse to byene, (som sammen utgjør distriktet Tyne and Wear), da).

Drosjesjåføren prata veldig bra engelsk, og forklarte det, at i Newcastle, så snakker folk veldig 'bredt' liksom, (som de sier, i Elverum).

(Altså at de snakker med en utpreget dialekt, da).

Mens i Sunderland, så er folk mer britiske, liksom.

Og snakker liksom ikke like 'bredt', da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Taxi-sjåføren forklarte også det, at Sunderland sin fotballbane, var ganske ny, og het Stadium of Light.

Og at denne fotballbanen, hadde plass til mer enn 50.000 tilskurere, (var det vel).

(Noe sånt).

Og da ble jeg imponert, (husker jeg).

Jeg holder jo med Everton, så jeg husket jo cirka, hvor mange tilskuere, som Goodison Park har plass til.

(Litt over 40.000, er det vel).

Fra å ha fulgt med, og studert tabeller og resultater, i avisene, dagen etter fotballkampene, i England, da.

Og jeg husket også det, at Liverpool sin bane, ikke var så mye større, enn det Everton sin bane var.

Og jeg mente også å huske det, at Liverpool sin bane, hadde plass til bare noen få tusen fler tilskuere, enn det Everton sin bane hadde, da.

(Men ikke så mange som 50.000).

Så da taxi-sjåføren sa noe sånt, som at Sunderland sin bane, hadde plass til fler enn 50.000 tilskuere.

Så ble jeg imponert da, (husker jeg).

Og svarte det, at det var jo mer, enn det Anfield hadde plass til.

(Noe sånt).

Og at jeg skulle prøve å få tatt meg en tur, til Stadium of Light, (for å se på en kamp), da.

(Selv om Sunderland på den her tiden ikke spilte, i Premiere League.

Men kun i the Championship, da.

Som er det nest høyeste nivået, i England).

Drosjesjåføren mente at jeg burde gjøre det.

Men jeg burde ikke dra dit aleine da, (mente han).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Jeg sjekka på Wikipedia nå.

Og så det, at tilskuerkapasiteten, på Stadium of Light, den er 49.000.

(Og ikke mer enn 50.000, som jeg skrev, ovenfor).

Men det er likevel mer enn tilskuerkapasiteten, på Anfield, som er 45.276, (står det, på Wikipedia).

Så jeg husket riktig, i grove trekk da, (må man vel si).

(Men dette er jo snart ti år siden nå.

Så jeg husker nok ikke alt som ble sagt, ord for ord, liksom.

(Må jeg nok innrømme).

Men jeg husker nok fortsatt en god del, (fra dette første studieoppholdet mitt, i Sunderland), ganske bra.

Får jeg håpe, ihvertfall).

Så sann er forhåpentligvis det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 2: University of Sunderland

Da drosjen begynte å nærme seg universitetet, så så jeg litt ut av vinduet, husker jeg.

(For jeg hadde aldri vært i Nord-England før).

Jeg husker at jeg så noen 70-talls-aktige blokker, (eller noe lignende).

Så selve Sunderland ble jeg kanskje ikke så imponert av, da.

Men Stadium of Light virket imponerende.

Og drosjesjåføren forklarte vel også, at Sunderland og Newcastle hadde et felles t-bane-system, (som het the Metro), da.

Så det var enkelt å komme seg til Newcastle, (som lå ganske nærme da), fra Sunderland.

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg ba drosjesjåføren om å kjøre til Accommodation-avdelingen, ved universitetet.

Jeg hadde med vilje ikke svart på et brev, om hvordan jeg ville bo, i Sunderland.

For folk på jobben.

(Jeg hadde jo jobbet som låseansvarlig, (eller 'sommer-butikksjef'), på Rimi Langhus, fram til et par uker, før jeg flytta, til Sunderland).

De hadde 'babla' om.

(Fredrik Karlsen, var det vel).

At jeg skulle flytte, til London.

(Av en eller annen grunn, så trodde de visst det).

Og jeg hadde jo overhørt det, at jeg var forfulgt, av noe 'mafian'.

Og i Oslo, så ble jeg jo kjent igjen, 'over alt', siden jeg hadde jobbet så mange år, i butikk.

(Til og med av unge folk, som jeg ikke visste hvem var.

Så ble jeg noen ganger gjenkjent, som Rimi-leder, da.

Husker jeg for eksempel, at jeg overhørte, en gang ved regjeringskvartalet, (mens jeg venta på en buss), var det vel).

Så jeg ville ikke at folk skulle vite det, at jeg skulle flytte, til Sunderland, da.

Så derfor, så sendte jeg færrest mulig brev dit, da.

Siden jeg jo liksom skulle flykte, til utlandet, da.

(Fra noe 'mafian').

Så da ville jeg jo ikke det, at alle skulle vite, hvor jeg skulle flytte, liksom.

Så derfor, så hadde jeg ikke noe bosted klart, da jeg dukka opp, i Sunderland.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Drosjesjåføren surra litt.

Og kjørte til feil bygning, ved universitetet, (mener jeg å huske).

Men han fant tilslutt den riktige bygningen, da.

Og der satt det to koner, (mener jeg å huske).

Og selv om jeg ikke hadde svart på brevet, om bosted.

Så husket jeg det, at universitetet hadde sendt meg et skriv, om at det var mulig, å få leiet seg sin egen leilighet, (som student), i Sunderland.

(Og dette visste jeg også, fra irc.

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5.

Så var det engang sånn, at en norsk student, i Sunderland.

Han chatta på #Oslo, (eller noe), på ef-net.

Om at han bodde i egen leilighet, i Sunderland.

For han ville ikke bo sammen med 'ti kinesere', da.

Som han skrev.

Noe sånt).

Men da jeg sa til disse 'Accommodation-konene' det.

At jeg ville ha min egen leilighet.

Så ville de ikke gi meg det, (husker jeg).

Disse konene, de insisterte derimot, på at jeg måtte bo på et sted som het the Forge, i en leilighet, sammen med mange andre utvekslingsstudenter.

Og det var ikke dette, som jeg hadde hatt i planene, når jeg dro, til Sunderland.

Men jeg hadde jo vasket Rimi-leiligheten min hele natten.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så jeg var litt trøtt også, da.

Så jeg orka ikke å stå på det kontoret, og krangle, hele dagen, liksom.

Og jeg hadde jo også en drosje, som venta på meg, der.

Og taksameteret tikket jo, mens jeg 'krangla', med de her 'Accommodation-konene', da.

(For å si det sånn).

Så til slutt så måtte jeg nesten gi meg, da.

Og si at det var greit, å bo, på the Forge, da.

(For jeg kunne jo ikke stå der, hele dagen, å krangle liksom, heller).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På veien til the Forge, så måtte jeg dra innom en minibank, (husker jeg), for å ta ut i underkant av 100 pund, (var det vel), til drosjen.

(Det var vel minibanken, ved bensinstasjonen i Pallion, mener jeg å huske.

Noe sånt).

Og da jeg kom fram, til the Forge.

Så gikk jeg inn i resepsjonen der, (må det vel ha vært).

Og en kar med mørkt hår, i 50/60-åra vel.

Han ga meg nøklene til leiligheten og rommet mitt, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

The Forge bestod av to forskjellige bygnings-komplekser.

Det bygget jeg skulle bo i, det het Jobling House, (mener jeg å huske).

Og jeg skulle bo i blokk 3, (mener jeg å huske).

(I en leilighet, i første etasje).

Og da jeg kom inn i leiligheten, så var jeg den første, som flyttet inn, (dette studieåret), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde rommet, som var nærmest, (nesten rett over gangen), for 'the lounge', (husker jeg).

The lounge var en slags stue, (med et spisebord), husker jeg.

Og i et med the lounge, så lå det også et kjøkken, (med blant annet komfyr og kjøleskap/fryser), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

The Forge hadde trådløst internett.

(Noe som vel var ganske sjeldent, på den her tiden.

Nemlig høsten 2004).

Men jeg hadde ikke tatt med hele PC-en min, til England.

(I koffertene mine).

Jeg hadde bare tatt med hovedkortet og noen andre deler.

For jeg hadde med så mange andre ting, i koffertene mine.

(Siden dette jo mer var som en slags flytting, til England, for meg.

Så jeg tok kanskje med meg mer ting, enn jeg ville ha tatt med, hvis jeg bare skulle ha studert, i Sunderland, (i en del måneder), da.

Mye klær osv., må det vel ha vært, at jeg hadde med).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siden jeg ikke hadde PC og internett, den første dagen, på the Forge.

(Og siden jeg ikke fikk sove, selv om jeg var trøtt.

Siden jeg jo hadde flyttet, til et nytt land).

Så bestemte jeg meg for å gå ut en tur, av leiligheten, (som jeg var alene i), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 3: Mer fra Sunderland

Jeg husker at etter at jeg dukket opp, på the Forge der, med koffertene mine.

Så var det vel ikke så lenge, som jeg ble på rommet mitt der.

Før jeg gikk ut, av campus, (må man vel kalle det), for å se mer på byen, (nemlig Sunderland), som jeg nå bodde i, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at jeg gikk ut fra the Forge.

Og bort noen gater.

Og endte opp i den gaten i Pallion, hvor den bensinstasjonen lå, hvor drosjen hadde stoppet, (og jeg hadde tatt ut penger).

(Men litt nærmere the Forge, enn der bensinstasjonen lå, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den gata heter visst St. Luke's Terrace, så jeg, på Google Maps nå.

Og jeg gikk inn i en slags storkiosk da, (husker jeg).

Og kjøpte en pose engelsk konfekt, (som jeg syntes at var ganske billig), og noe å drikke antagelig, vel.

Etter dette, så endte jeg opp, på en buss, som gikk ned, til sentrum, da.

Og jeg husker at jeg lurte på om jeg skulle ta en tur til Newcastle, med Metro-en, etter at jeg hadde

dukket opp, nede i sentrum.

Jeg kjøpte meg vel et dagskort, (eller noe sånt), som var ganske billig der.

(Jeg hadde jo ganske mange penger.

Siden jeg jo hadde jobbet som en slags 'sommer-butikksjef', på Rimi Langhus.

I månedene før jeg dro til Sunderland).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at jeg gikk av Metro-en, på en stasjon, mellom Sunderland og Newcastle, da.

(Men mye nærmere Sunderland enn Newcastle).

Av en eller annen grunn.

Og på den Metro-stasjonen, så var det et par tenåringsjenter, som spurte om jeg hadde noen 'tabs', (var det vel), husker jeg.

Jeg visste ikke hva tabs var.

Men de forklarte at det var slang for sigaretter, da.

(Noe sånt).

Så jeg ga dem et par røyk, da.

(For jeg røyka vel, på den her tida, da).

Og så tok jeg Metro-en videre, enten til Sunderland eller Newcastle, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at jeg var i Newcastle, på den her tida.

(Altså på den tida, som jeg bodde aleine, i student-leiligheten.

Og det var enten en eller to kvelder).

Jeg gikk på en slags pub til pub-runde, i Newcastle, (husker jeg).

Pubene/utestedene, var nesten som i Soho, (i London), må man vel si.

Det var fine skinnmøbler ofte, på utestedene.

Og man måtte liksom sette ølglasset ned, på den pappbrikken, som lå, på bordene, da.

Og jeg husker at jeg ble sittende ved siden av noen britiske folk, (som jeg ikke kjente), på en av disse pubene, da.

Før jeg gikk videre, til neste pub.

(Uten at jeg kom i snakk, med de her Newcastle-folka, da.

Må jeg innrømme).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker også, at jeg var på byen, i Sunderland, på den her tida.

Jeg havnet blant annet, på et harry utested.

Hvor det fantes en elektrisk hest eller okse, som var der, for at noen damer, skulle ri på den, (tror jeg).

(Sånn at det nesten ble som porno, da.

Hvis disse damene hadde skjørt på seg.

Siden dette elektriske dyret, nok svingte og hoppa mye, (vil jeg tippe på, ihvertfall)).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var også utafør et diskotek, (muligens Diva vel), i Sunderland sentrum, (på den her tida), husker jeg.

Og der, så kom jeg i snakk, med ei norsk studinne, (husker jeg).

Dette var ei med lyst hår, vel.

Og hu hadde vel vært i Sunderland, ihvertfall et år allerede, (mener jeg at hu sa).

Og jeg husker at jeg spurte henne, om hvilket mobil-selskap, som var det beste, i England.

Og hu dama, hu mente det, at Virgin var det beste mobil-firmaet da, (husker jeg).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker også at jeg så en slåsskamp, (mens jeg spiste kebab vel), den første tida, som jeg var, i Sunderland.

Politiet stod rett rundt hjørnet, og nesten gjemte seg, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Mens en kar, som lå på bakken, fikk seg mange på trynet, da.

Av to karer, som virka som at de var på speed, (eller noe sånt), kanskje.

Men han som ble slått, han begynte ikke å blø, (eller noe sånt), mener jeg å huske.

Og de kara som slo, (eller om det var bare en som slo), de løp plutselig videre, da.

Men det var vel ikke så alvorlig, tror jeg.

Og jeg var rimelig full også, vel.

Og jeg har jo et dårlig kne og.

Så det var ikke sånn at jeg gikk imellom, (eller noe sånt), når de her folka, begynte å slåss da, (må jeg innrømme).

(Eller, det var vel mer som et overfall, må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Grunnen til at jeg dro til Newcastle, den første dagen, (var det vel).

Det var vel fordi at noen folk, på det Everton-forumet, (Blue Kipper).

De sa til meg det, at det var ganske lett å finne ekstrajobber, (siden jeg hadde pleid å jobbe, to-tre dager i uka, mens jeg studerte, i Norge), i Gateshead.

(Som lå mellom Sunderland og Newcastle, da.

Men mye nærmere Newcastle enn Sunderland).

Og da jeg gikk rundt, i Gateshead, for å finne det store senteret, (Metro-senteret, heter det vel), som de folka, på det fotball-forumet, hadde fortalt meg om.

Så kunne jeg se ned til elven Tyne da, (husker jeg).

Det tok bare 5-10 minutter, å gå ned dit da, (husker jeg).

Og da kom jeg ned, til Tyne Bridge, (som var en fin bro da), husker jeg.

Og jeg gikk over den broen, da.

Og plutselig, så var jeg, i Newcastle sentrum.

Og der, så er det mange utesteder, (og et bra uteliv), da.

(Noe som vel også er ganske kjent, i Norge).

Så jeg bestemte meg for å ta noen halvlitere, (mens jeg først var i Newcastle sentrum der), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 4: Iwo

Den andre eller tredje dagen, som jeg bodde, i studentleiligheten, i Sunderland.

Så dukka Iwo opp der, husker jeg.

Iwo var en ung mann, i begynnelsen av 20-årene.

Han hadde mørkt hår, og var litt lavere enn meg, vel.

Han hadde bodd i Tyskland, i mange år.

Men han var egentlig fra Romania, (eller noe sånt), vel.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Første gang, som jeg prata, med Iwo.

Det var på rommet hans, (en del meter lenger ned i gangen, i studentleiligheten, enn der rommet mitt var), husker jeg.

Så jeg må vel antagelig ha banka på døra hans, for å si hei, (eller noe sånt), da.

(Noe sånt).

Og Iwo, han var som en intellektuell, (vil jeg si).

Han studerte politikk, (tror jeg at det var).

Og han begynte med en gang å prate om noen veldig intellektuelle greier, (som jeg ikke lenger husker hva var nå), da.

Og da ble det til, (husker jeg).

At jeg av en eller annen grunn begynte å prate om Hamsun.

(For Iwo fortalte muligens om alle interessene sine, da.

Og han var muligens også interessert i litteratur, da.

Noe sånt).

Og jeg lovte, at jeg skulle prøve, å få tak i en Hamsun-bok, ('Mysterier' muligens), på tysk eller engelsk, da.

(For at han Iwo, liksom skulle skjønne, hvilken forfatter, som jeg mente, da).

Men dette var ikke så lett, som jeg hadde trodd, merka jeg.

For jeg fant ut, (da jeg fikk meg PC og internett der), at Hamsun ikke var like populær, i utlandet, som i Norge, da.

Så dette, (å få tak i en Hamsun-bok, på engelsk), det gikk litt i glemmeboka da, (husker jeg)).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Iwo hadde dratt til England, via Amsterdam.

Og han viste meg en pose med marijuana, som han hadde kjøpt med seg, (fra Amsterdam da), husker jeg.

Og denne marijuanaen, den røyka vi opp, (ihvertfall det meste av den vel), en av de første dagene, av semesteret, (husker jeg).

(Det må vel ha vært i helgen, før den første uka, (den uka som blir kalt 'Freshers Week'), at vi røyka den marijuanaen, (i og utafør the lounge), tror jeg.

Det var Iwo, Federica Mauro fra Italia og meg, som røyka, den marijuanaen, (husker jeg).

Og muligens også Dörte Gensow, fra Tyskland.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 5: Mer fra de første dagene i Sunderland

Den neste som flytta inn, etter Iwo og meg.

Det lurer jeg på om kan ha vært Federica Mauro, fra Italia.

Hu flytta inn på rommet ved siden av meg, (husker jeg).

Og jeg møtte henne mens jeg var på vei inn på rommet mitt, (var det vel), og mens hu var på vei inn på rommet sitt, da.

(Noe sånt).

Og hu spurte meg, om jeg kunne forklare henne hvordan gang-telefonen, som hang i gangen, (mellom dørene til rommene våre), virket.

For hu skulle ringe foreldrene sine, (og si fra om at hu hadde kommet fram, til universitet da), sa hun.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde ikke funnet ut, hvordan den gang-telefonen virket.

(Jeg fant seinere ut at man måtte kjøpe et kort, som het 'Dog and Bone', i noen slags spesielle utsalg, ved universitetet.

For å ringe, til andre nummer, enn universitets intern-nummer, da).

Men jeg hadde kjøpt en eller to sånne 'converter'-e.

(Jeg husker at jeg var innom en el-butikk i Pallion, en av de første dagene, som jeg bodde, i Sunderland.

Og der kjøpte jeg en slags 'bokse-aktig' skjøteledning, husker jeg.

(For det var den eneste typen skjøteledning, som de hadde, i den butikken, da.

Virka det som, for meg, ihvertfall).

Og det var muligens i den samme butikken, som jeg også kjøpte, den converteren, da.

Noe sånt).

Som gjorde at man kunne bruke europeiske støpsel, i England, da.

Så jeg lot hu Federica, få låne en sånn converter, da.

(Som jeg ikke husker, om jeg fikk tilbake).

Sånn at hu kunne lade mobilen sin.

Og så ringe, til foreldra sine, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

De andre som flyttet inn i leiligheten.

Det var Dörte Gensow.

Hu hadde en slags lysfarget, (var det vel), afro-frisyre.

Og hu var fra det tidligere Øst-Tyskland, (mener jeg at hu fortalte seinere).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også enda ei tysk dame, som flytta inn der, (husker jeg).

Dette var ei med ganske langt, nesten ustelt hår, (som muligens var rødt), vel.

Og hu gikk på det samme fakultetet, som meg, husker jeg.

(Nemlig 'Faculty of Science', da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også ei tyrkisk dame, som flytta inn der.

Hu bodde i Tyskland, (husker jeg).

Og hu het Nelufer, (hvis jeg ikke husker helt feil).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den siste som flytta inn det var Rosario González Oria.

Hun har jeg som Facebook-venn, (nå i september 2013, som jeg skriver dette).

Så hu var det ikke så vanskelig å finne etternavnet til.

Rosario er fra Spania, og har brunt hår, på bildet sitt, på Facebook nå.

Men jeg mener å huske at hu hadde nesten blondt hår, på den tida som vi studerte sammen, i Sunderland.

(Så hu så nesten mer nordisk enn spansk ut, (på den tida), da.

Må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Når det gjelder hva de andre studerte.

Så har jeg nevnt at Iwo studerte politikk, (var det vel).

Og at hu tyske med rødt hår, studerte ved 'Faculty of Science'.

Dörte studerte media, (mener jeg å huske).

Federica studerte muligens psykologi.

(Noe sånt).

Og Rosario studerte vel muligens engelsk, (tror jeg).

Men hva Nelufer studerte, det husker jeg ikke helt.

Men det kan vel kanskje ha vært språk.

Hm.

Hvem vet.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til dette.

Vi får se.

Kapittel 6: Enda mer fra de første dagene i Sunderland

Jeg dro vel til Sunderland på en onsdag, (tror jeg at det var), i midten av september, i 2004.

Og de andre, (som jeg delte student-leilighet med), de dukket opp der, iløpet av de neste dagene, da.

Og studiene begynte ikke før den neste uka, da.

(Med 'Freshers Week'.

Som var en uke, som mye gikk ut på, å fylle ut skjema.

For å få medlemskort hos studentforeningen.

Og en god del andre praktiske ting, da).

Så jeg fikk en ganske rolig start der, da.

Og vi, (i student-leiligheten), vi festa en del, den første helgen der da, (husker jeg).

(Vi røyka jo marijuanaen til Iwo, blant annet.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Og jeg husker det, at jeg dro, for å kjøpe mer drikkevarer.

(Siden Iwo spanderte marijuana.

Så syntes jeg vel kanskje jeg det, at jeg måtte spandere litt alkohol, da.

Noe sånt).

Og da, så gikk jeg i en 'Off Licence', (en 'alkohol-butikk'), som jeg vel hadde sett, i den samme gata, hvor jeg hadde kjøpt engelsk konfekt osv., (som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel), husker jeg.

Og da kjøpte jeg noen øl-bokser.

Og også et par flasker vin.

Og da kjøpte jeg chianti-vin, (husker jeg).

Og det mener at var fordi, at hu Federica, (som var fra Roma), hadde spurt meg, om jeg kunne kjøpe det vin-slaget, da.

(Når jeg nevnte det, at jeg skulle gå, til the Off Licence.

For da spurte jeg vel om jeg skulle kjøpe noe vin, eller noe, tror jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Fra den første helgen der, (må det vel ha vært).

Så husker jeg også det.

At jeg spurte Iwo.

(Dagen etter en fest).

Om han og Dörte liksom hadde blitt sammen, da.

For da hadde det nok skjedd et eller annet, på den festen, kvelden før.

Som fikk meg til å lure på det, om disse to hadde blitt et par, da.

Men Iwo ville ikke svare noe, (husker jeg).

Men disse to, (Iwo og Dörte), de begynte ganske raskt, (etter dette), å bruke Dörte sitt rom, som et felles soverom, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Hun rødhåra tyske, som bodde i samme studentleilighet, som meg.

Hu forklarte, (en av de første dagene der).

At det bodde en ved navn Brusk, i naboileiligheten.

Og Brusk, han hadde studert ved HiO IU, forrige studieår.

(Akkurat som meg).

Forklarte hu tyske science-dama, da.

Og hu må vel også ha presentert meg, for Brusk, (som var en høy syrier), en av de neste dagene, (tror jeg).

Ihvertfall så var det sånn, (husker jeg).

At jeg en gang sa til Brusk.

(Da jeg var på besøk hos han, i naboileiligheten).

At Dörte og Iwo, var sammen.

Og da rettet Brusk på meg, (av en eller annen grunn), og sa det, at Dörte og Iwo hadde et 'seksuelt forhold', (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 7: Mer fra naboileiligheten

Siden jeg mer eller mindre motvillig, hadde blitt kjent med en syrisk-nordmann, ved navn Brusk, som bodde i naboileiligheten.

(Gjennom hu tyske 'science-dama', i 'min' leilighet).

Så ble jeg ganske ofte bedt inn, (av Brusk), til naboileiligheten, (i første etasje, i blokk 3, i Jobling House, i the Forge), da.

Og i perioder, så var jeg nesten like mye i den leiligheten, som i 'min egen' leilighet, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

De som bodde i naboileiligheten.

Det var Brusk, som var fra Syria.

Og som hadde bodd en del år i Tyskland, (og derfor snakket bra tysk), da.

Og som hadde gått det første året, på enten Bachelor IT eller ingeniørutdanning, ved HiO IU, studieåret før.

(Så Brusk snakket også bra norsk.

Så Brusk og jeg, vi pleide å prate sammen på norsk da, (såvidt jeg husker).

Siden vi var fra det samme 'Home University', (som britene kaller det), nemlig HiO, (i Norge), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det bodde også en amerikansk studinne, ved navn Nicole Erwin, i den leiligheten, (husker jeg).

Og ei fra Bulgaria, (var det vel), som studerte sport, og som het Gabriella, vel.

Og en kar fra Tyskland, (nærmere bestemt Frankfurt vel), som het Julian.

(Som hadde samme 'Home University', som Dörte Gensow, mener jeg å huske.

I Sachsen, Niedersachsen eller Sachsen-Anhalt, (eller noe sånt).

I det tidligere Øst-Tyskland, vel.

Noe sånt).

Og en kar som het Muhammed, vel.

Som var fra Marokko, (eller noe sånt), og som bodde i Tyskland, (mener jeg å huske).

Det bodde også en spanjol der, som pleide å gå i en GAP-hettegenser, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 8: Mer fra Sunderland

Grunnen til at jeg syntes, at det var greit, å være en del, i naboileiligheten.

(Når Brusk dro meg inn der.

For å se på tyske filmer.

Som jeg lastet ned noen av.

(Når noen fra den leiligheten, spurte meg, om jeg kunne prøve å få tak i, diverse filmer, da).

Siden jeg hadde hatt internett, i mange år, i Norge.

Og var vant til å finne forskjellige filmer og musikk, på nettet, da).

Det var fordi, at Dörte, hun 'okkuperte' jo 'the lounge', hver ettermiddag og kveld.

Dörte, hun hadde ikke plass, til å sitte, på rommet sitt.

(Siden Iwo hadde flytta madrassen og senga si, (var det vel), inn der.

Må vel grunnen ha vært.

Iwo, (var det vel), han viste meg det, en gang, at de hadde to madrasser og/eller senger, inne på rommet, til Dörte.

Men lyset var av, på det rommet, da Iwo viste meg dette.

Men jeg regner med at det ikke var plass, til å sitte, ved skrivebordet, inne på rommet til Dörte, sidet det var to senger/madrasser der, da.

Noe sånt).

Så Dörte satt 'hele tida', ved spisebordet, (i det rommet, som var delt stue/kjøkken), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dörte, hun satt 'alltid', med en laptop, i 'the lounge'.

Og noen ganger, så syntes jeg at det virka som, at hu chatta med noen, (på irc, eller noe), om hva jeg gjorde, (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da Iwo viste meg rommet, til Dörte.

Så viste han meg også sitt rom, (i 'samme slengen'), husker jeg.

(Et rom som jeg jo også såvidt hadde vært inne på, den dagen som han flytta inn der.

Som jeg jo har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Og Iwo, han forklarte det, at han stod opp hver morgen, klokka seks, (eller noe sånt).

Og så gjorde han masse skolearbeid, (inne på det spartanske rommet sitt), da.

(Noe sånt).

Og Iwo gjorde også mye skolearbeid, (som oppgaveskriving osv.), for Dörte, (sånn som jeg husker det).

(Noe sånt).

Og til gjengjeld, så fikk han vel sex, (tror jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, (husker jeg).

At Federica, (fra Italia).

En gang klagde til meg, på Iwo og Dörte.

(Mens vi alle fire, var inne på kjøkkenet/stua der).

Federica sa at: 'They're always eating'.

Så Federica klagde ikke på det, at disse to, alltid satt i, 'the lounge', da.

Men hu klagde på at de alltid spiste, da.

(Av en eller annen grunn).

Og Dörte var veldig flink til å lage mat, (til seg selv og Iwo), husker jeg.

Hu lagde noen ganger tyske retter, som hu spurte, om jeg ville smake på.

(Blant annet en slags suppe, laget med kapers, (eller noe annet surt), vel).

Og hun ga meg noen ganger råd, om matlaging, da.

(Blant annet en gang, som Rosario brukte komfyren, i mange timer.

For hun skulle ha fest der, (sammen med Federica), dagen etter, var det vel).

Og jeg kom fra 'the Sports Centre' og ville steike biff, (som jeg hadde kjøpt med meg, fra Aldi), da.

Da forklarte Dörte meg det, at det også gikk an å steike biffen, i steikeovnen da, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Julian, (fra naboeligheten).

Som jo hadde gått på samme universitet, som Dörte, studieåret før.

Han var forresten ganske mye inne i 'vår' studieleilighet, da.

(Siden han kjente Dörte og Iwo).

Så 'the lounge', (i 'vår' leilighet), var nesten som en slags tysk klubb da, (må man vel si).

(Siden Federica og Rosario nesten aldri satt der, på ettermiddagen/kvelden, da.

Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 9: Enda mer fra Sunderland

Etter en eller to måneder, så flytta hu tyske 'science-dama' og Nelufer, over til det andre bolig-komplekset, på the Forge, (husker jeg).

Brusk, (i nabo-leiligheten), han spurte meg, den samme dagen, (eller noe sånt), om hvorfor disse hadde flytta.

(Fra 'din leilighet', som han, (av en eller annen grunn), sa).

Og jeg måtte innrømme det, at det visste jeg ikke.

Men etter at Iwo, (og vel også Dörte), hadde flytta tilbake igjen, til Tyskland.

(Siden disse to vel bare var i Sunderland, i et semester).

Så var hu tyske 'science-dama' innom, i vår leilighet igjen da, (husker jeg).

(For å hilse på Rosario og Federica antagelig, vel).

Og da spurte jeg hu tyske 'science-dama' om hvorfor hu, (og Nelufer), hadde flytta, (til det andre bolig-komplekset da), husker jeg.

Og da svarte hu det, at dette var på grunn av noe internt, mellom 'us Germans' da, (som hu sa).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 10: Mer fra de første dagene i Sunderland

Jeg husker at noen av de i leiligheten, nevnte det for meg.

At vi utenlandsstudentene, måtte ha, en språktest, da.

Så en gang, i løpet av den første eller andre uka der.

Så dro jeg til the City Campus, (og til the Forster Building, var det vel muligens), for å ha en språktest, (husker jeg).

Og jeg husker at Nelufer, (og cirka 20-30 andre studenter), var på den samme testen, da.

Vi skulle, (blant annet), høre på et lydbånd, (husker jeg).

Og jeg husker at Nelufer klagde, siden at en mann og en dame, (som jobbet ved universitetet), dreiv å snakka ganske høyt sammen, mens starten av lydbåndet, ble spilt, da.

Og jeg var også irritert, over dette.

Så jeg også klagde, da.

(Etter at Nelufer først hadde klaget).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og en uke senere, (eller noe sånt).

Så dro jeg igjen innom the Forster Building, (het vel det 'språk-bygget').

(Som var på 'det andre' campuset liksom, for meg.

For jeg gikk på St. Peter's Campus, (som lå ikke så langt unna Stadium of Light).

På den andre siden av elven Wear, (i Sunderland), da).

For å sjekke hvilket resultat, som jeg hadde fått, på den språktesten, da.

Og jeg så da, (på et av de mange arkene, som hang på veggen, i et rom, i andre-tredje etasje der).

At jeg var en av de ganske få studentene, som hadde fått beste karakter, på den språktesten da, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men da Nelufer spurte meg, (i leiligheten), om hvilken karakter, som jeg hadde fått, på den språktesten.

Så jugde jeg, (må jeg innrømme).

For Nelufer hadde oppført seg så rart, mot meg.

For like før det her, så hadde Nelufer, bare gått inn på rommet mitt.

Og der sa hu, at jeg måtte være sånn, som jeg var, i begynnelsen osv., (husker jeg).

Så jeg skjønnte det sånn, som at hu syntes det, at jeg oppførte meg spesielt, da.

(Av en eller annen grunn).

Så jeg turte ikke å si det.

(Til Nelufer).

At jeg hadde fått beste karakter, (på den språktesten), da.

For jeg var redd for det, at hu Nelufer da, skulle syntes det, at jeg var enda mer spesiell, da.

For hu hadde jo klikka helt, (må man vel si), og gått inn på rommet mitt, og klaget på meg, og sånn, da.

Så jeg jugde, (må jeg innrømme), til hu Nelufer.

Og sa det, at jeg hadde fått nest beste karakter, (på den språktesten), da.

For å prøve å roe ned hu Nelufer litt, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det fakultetet, som jeg studerte ved, i Sunderland.

Det heter forresten 'Faculty of Applied Sciences'.

(Og ikke 'Faculty of Science').

Så jeg nå, på nettsidene, til universitetet.

(Når jeg prøvde å finne ut, hva det 'språk-bygget' het, igjen).

Så jeg huska litt feil, da.

Men vi pleide bare å si det, at vi studerte 'Computing' osv., på the Forge.

Vi prata ikke så mye om hvilket fakultet, som vi studerte ved, liksom.

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

PS 2.

Etter å ha sett litt på Facebook.

Så lurer jeg på om han spanjolen, i nabo-leiligheten, het Javier.

Hm.

(Han kaller seg visst Javier Cm).

Og Brusk er visst kurder, (så jeg nå).

Han er visst også mer eller mindre militant.

Han har mye om kurdiske opprørsstyrker, på sin Facebook-side.

Og har visst også vært på Rødt sin valgkamp-vake, (så jeg).

Nicole Erwin, har cirka 1600 venner, på sin Facebook-konto.

Så det er mulig å finne noen av 'Sunderland-folka' der.

Hu hadde et skjerv over munnen, på Facebook-bildet sitt.

Og liker flere Al Jazeera-kanaler.

Men i Sunderland, så spurte hu Brusk, Muhammed og meg, (tror jeg at det var).

Om en av oss kunne ta henne med til kirken.

(Den første gangen, som jeg så henne, vel).

Så jeg trodde at hu var kristen.

Men jeg har jo ingen religion.

(Som er ganske vanlig, i Norge, vel).

Så jeg svarte ikke noe, da.

(Når hu Nicole Erwin spurte om det med kirken).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 11: Enda mer fra de første dagene i Sunderland

En av de første dagene, i Sunderland.

Så var det noen, (det må vel ha vært en av de tyske damene), som bestemte det.

At det største badet, var for damene.

Og gutta, (som kun var Iwo og meg), vi måtte bruke to små rom, som var henholdsvis dusj og toalett, da.

(Mens damene brukte et ganske stort bad, da.

Som hadde både dusj, toalett og vask.

Men hvert rom hadde også sin egen vask.

Så jeg pusset tenner og barberte meg, inne på mitt eget rom, hver morgen.

Før jeg gikk ut i felles-arealene, for å ta meg en dusj, da.

Men da hadde jeg klær på meg.

Og jeg hadde også med meg nyvaskede klær, i en bærepose, da.

Og så kledde jeg på meg de rene klærne, før jeg gikk inn, på rommet mitt igjen, (etter å ha dusjet), da.

Så det var ikke sånn at folk gikk rundt i undertøyet der, liksom.

Ihvertfall ikke som jeg så).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de første dagene i Sunderland.

Så var det også mer styr, rundt baderommet, (i leiligheten), husker jeg.

De tyske damene, (var det vel), var ikke helt fornøyde, med dusjhodet, på 'dame-badet', da.

De ville ha et 'power shower'-dusjhode der, (heter det vel).

(Av en eller annen grunn).

Og Nelufer, (var det vel).

Hu sendte meg, til resepsjonen, for å hente et nytt dusjhode da, (husker jeg).

(Et dusjhode som ganske raskt ble skrudd på, vel.

Noe sånt).

Og da ble damene i leiligheten mer fornøyde da, (mener jeg å huske).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg mener å huske, at det var sånn.

At Nelufer en gang sa det, at hu liksom måtte ha seg en dusj, hver kveld, før hu la seg, da.

(Og jeg mener å huske det, at hu pleide å gå rundt i badekåpe, (i gangen der), om kvelden, like før hu la seg, da.

For å ta seg en dusj, vel).

Så det er mulig, at damene i leilgheten, brukte det nye, 'power shower'-dusjhodet, til å liksom 'runke' med da, (på en eller annen måte).

(Hva vet jeg).

Så sånn var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 12: Manor Quay

Jeg husker at en av de første dagene, i Sunderland.

Så dro Iwo, hu tyske Computing-dama, (var det vel), og meg, til student-utestedet Manor Quay, (som det het, på den tiden).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker ikke helt hvordan vi kom oss dit.

Men jeg husker at hu tyske Computing-dama, bare gikk rett ut i veien.

(En av de første dagene, i Sunderland).

Og da sa jeg det, (til henne), husker jeg.

(For jeg skulle vel øve på tysken min litt, da).

At: 'To bist vansinich'.

(Som vel betyr: 'Du er gal', da..

Noe sånt).

Og da ble hu litt sur, tror jeg.

(Og Iwo mente vel også at jeg ikke kunne si det.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det er mulig at det var en annen gang, som hu Computing-dama, var med Iwo og meg, og gikk et eller annet sted.

Og at det var Dörte, som var med Iwo og meg, på Manor Quay.

(Et utested som ligger i utkanten av St. Peters Campus.

Og som eies av University of Sunderland Students' Union, vel.

Noe sånt.

Og som i 'våre dager', heter 'North Shore', vel.

(Mener jeg å huske, fra da jeg bodde i Sunderland, i 2011 og 2012)).

Hm.

Det husker jeg ikke helt nøyaktig nå.

Men det ihvertfall sånn, (husker jeg).

At Iwo.

(Eller om det var en av de tyske damene, fra leiligheten vår).

Introduserte meg, for ei tysk dame, som het Berit, (husker jeg).

(Mens hu Berit stod, like ved dansegulvet, inne på det utestedet, da.

Noe sånt).

Og jeg spurte hu Berit, om hvordan hu hadde fått, det navnet, da.

(Husker jeg).

Og da svarte hu noe sånt, som at foreldrene hennes, var Berit Aunli-fans, da.

(Noe sånt).

Noe som nesten fikk meg til å begynne å le, (husker jeg).

Siden Berit Aunli vel blir sett på, som å være litt traust, hjemme i Norge, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Prisen på halvlitere, (eller 'pints', som det heter, i England), var kanskje et eller to pund, (eller noe sånt), på Manor Quay, da.

Så det var jo godt under halv pris, av i Norge da, (må man vel si).

Og det var også mulig, å få kjøpt seg burgere, (mener jeg å huske), for en ganske billig penge, inne på dette utestedet, da.

Så selv om jeg hadde vært en del ute på byen, i både Sunderland og Newcastle, (på 'vanlige' utesteder).

(Før jeg ble dratt med, (av Iwo, må det vel ha vært), på Manor Quay).

Så syntes jeg at dette student-utestedet var ok, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Iløpet av de to årene, som jeg studerte, ved HiO IU, (før jeg dro, til Sunderland).

Så hadde jeg aldri klart å komme meg med, på noe studentkro, (husker jeg).

(Med unntak av da jeg var i London, sommeren 2003.

Som jeg jo har skrevet om, i Min Bok 5).

Mye på grunn av det, at min studiekamerat, ved HiO IU, (nemlig popstjernen Dag Anders Rougseth, fra bandet Autopulver), hadde ment det, at hans ungdomstid, var over, da.

Og jeg var jo på cirka samme alder, som Rougseth, da.

(Hvis jeg husker riktig, ihvertfall).

Og Rougseth og jeg, vi samarbeida jo, på alle oppgaver, (som det var meninga at man skulle samarbeide om), ved HiO IU, da.

Så det var antagelig derfor, (fordi at jeg kjente Rougseth), at det ble til, at heller ikke jeg, dukka opp, på noen av studentkroene, ved HiO IU, da.

Men da jeg bodde på the Forge.

(Som jo var eiet av University of Sunderland, på den her tida.

Selv om jeg hørte det, i 2011, da jeg flytta til Sunderland igjen.

At the Forge da var solgt til noen private, og hadde fått egen bar-bygning, osv.

Noe the Forge ikke hadde hatt, studieåret 2004/05, (på den tida jeg bodde der), da).

Så ble det til at jeg ble med på en del studentfester, (og sånn), da.

(Som jeg blant annet skal skrive mer om, i de neste kapitlene).

For når man bodde, på the Forge, så ble man ofte liksom dratt med, av de andre studentene, som man bodde sammen med.

På studentfester osv., da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 5.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 13: Mer fra St. Peters

En av de første dagene, på universitetet.

(Den første dagen som jeg var på St. Peters Campus.

Må det vel ha vært).

Så var det sånn 'seanse', som alle de nye studentene, måtte gjennom, (husker jeg).

En høy og tynn kar, (var han vel).

I 50-åra, kanskje.

Han ville se på karakterutskriftene mine, fra HiO IU og NHI, (husker jeg).

Og jeg husker det.

At han karen.

Han liksom baksnakket meg, på engelsk, (til en kollega, som var i det samme rommet), da.

(Jeg hadde jo vært mye i England før, på språkreiser og ferier, (som jeg har skrevet om, i de tidligere Min Bok-bøkene).

Så jeg skjønnte jo hva som ble sagt, da.

For å si det sånn).

Han universitets-karen liksom mistenkeliggjorde meg, da.

Og sa, (på engelsk): 'Hvorfor vil han studere her, når han har så bra papirer?'

(Til han kollegaen, da).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grunnen til at jeg begynte å studere igjen.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Det var jo noe jeg gjorde, i samarbeid, med fastlegen min.

Etter at jeg liksom hadde 'møtt veggen', i Rimi, da.

For å ha noen rolige år liksom, før jeg begynte å jobbe igjen, (i næringslivet), da.

Og jeg følte meg også dum, siden jeg ikke hadde en grad, (husker jeg).

Så det var også en av grunnene, til at jeg begynte, å studere igjen, i 2002.

At jeg ville ha en grad, da.

(Og ikke bare en cirka ti år gammel karakterutskrift, fra NHI).

Og jeg begynte jo på et Bachelor IT-program, på HiO IU, høsten 2002.

Og det programmet, det varte jo i tre år, da.

Og dette året, i Sunderland.

Det skulle liksom være, som det tredje året, av det Bachelor IT-studiet, (i Norge), da.

Det var ihvertfall sånn jeg hadde tenkt det, da jeg like etter nyttår, (var det vel), i 2004.

Leverte et søknadsskjema, til University of Sunderland.

I resepsjonen, hos HiO IU.

(I Cort Adelers gate der).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så jeg hadde ikke fått noe grad ennå, fra HiO IU, i 2004.

Men HiO IU hadde godkjent et fag, fra NHI, som het 'algoritmer og datastrukturer', vel.

For det hadde jeg prøvd å få til, mens jeg gikk fjerde semester, ved HiO IU.

For å liksom vise, at jeg hadde grunnlaget, for å gå det tredje året, (av dette studiet), i England, da.

For det var en veldig kronglete søkeprosess, hos HiO IU, da.

Hvor de hele tiden liksom 'fant på' grunner, for å nekte meg, å få Erasmus-stipend, (som var et tilleggsstipend, for utenlandsstudenter), da.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Og til slutt, så kom jeg jo inn, på University of Sunderland, via IEC, (som nå heter Kilroy Education).

(Som på den her tida holdt til, i Nedre Slottsgate, i Oslo.

Ved siden av McDonalds der.

Var det vel).

Så søkeprosessen, før jeg kom inn, ved University of Sunderland, den hadde vært rotete, da.

(Og dette var hundre prosent HiO IU sin feil, (mener jeg)).

Siden de saboterte mot meg, (vil jeg si), når søkte, om å studere, det tredje året, (av studiet mitt), i Sunderland, da.

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dette møtet, på St. Peters Campus.

Det må vel ha vært i Goldman-building, (som var data-bygget, på St. Peters), vil jeg tippe på.

Det fantes også flere bygg, på St. Peters, (som var et ganske nytt campus).

'Økonomistudie-bygget' het Vardy-building, husker jeg.

Og det var etter firmaet Reg Vardy, (husker jeg).

Og det navnet, det hadde jeg sett før.

For det er jo de som hadde reklame, på Sunderland sine fotball-drakter, (på den her tida ihvertfall), husker jeg.

Og jeg husker at jeg spurte han høye karen, (i 50-åra).

(Han som baksnakket meg, i begynnelsen av det møtet, liksom).

Om hvordan type firma, som Reg Vardy var, da.

(Da han nevnte det, at noen av forelesningene mine, skulle foregå, i Vardy-building, da).

Og da forklarte han det, at Reg Vardy, det var et firma, som solgte biler, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På St. Peters Campus, så lå det også et media-bygg, (hvor blant annet Dörte studerte), husker jeg.

Og det var også et fjerde 'stor-bygg' der, som var kombinert bibliotek og kantine.

(Eller to kantiner, var det faktisk, i det bygget.

En øvre og en nedre.

Og de solgte vel varmmat, i den nedre kantina.

Og kaldmat liksom, i den øvre kantina, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker det, at jeg en gang satt sammen med Iwo, (og en eller flere av hans tyske kamerater vel), i den nederste kantina, (der hvor de serverte varmmat), da.

(Vanligvis satt jeg aleine, i den øverste kantina.

Og spiste en sandwich, eller noe sånt, da.

Men Iwo må ha dratt meg med ned, til den nederste kantina, en gang, da).

Og akkurat, mens jeg satt der, og spiste, (sammen med Iwo og dem), da.

Så ringte det på mobilen min, (husker jeg).

(Jeg hadde fortsatt min norske mobil.

For jeg hadde abonnement, (fra Nokia), da.

For det var vanskelig for nordmenn, å få 'engelske mobiler', med abonnement, (som jeg var vant til å ha), da.

Og det var butikksjefen, fra Meny Langhus, som ringte meg, (husker jeg).

(Den butikken som det seinere har vært i media om.

At det har blitt funnet kjøttvarer, som har gått ut på dato, på fryselageret til).

Rimi Langhus sin konkurrent-butikk, da.

Og jeg visste jo såvidt hvem han Meny Langhus-butikksjefen var.

(Fra den tida, som jeg jobba, som butikksjef, på Rimi Langhus).

For han hadde vært innom Rimi Langhus en gang, (på den tida), og lånt kremfløte, (var det vel), av assisterende butikksjef Sølvi Berget, (på Rimi Langhus da), husker jeg.

For det var sånn butikkene pleide å gjøre det, (ute i Follo der liksom), forklarte hu Sølvi Berget, da.

(Selv om Rimi og Meny egentlig er konkurrenter, da).

Butikksjefen på Meny Langhus.

Han lurte på om jeg kunne anbefale David Ulriksen.

(Han som hadde sjekket den ekstra kontantkort-mobilen som jeg kjøpte meg, noen uker tidligere, (på Rimi Langhus), så nøye.

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

For David Ulriksen, han søkte seg tydeligvis bort, fra Rimi Langhus, da.

(Av en eller annen grunn).

Og man har jo ikke lov til, å si noe negativt, om medarbeiderne, i sånne samtaler.

(Og jeg ble også litt paff, (eller ihvertfall overrasket), siden jeg jo var i England.

Og liksom ikke hadde ventet, å få 'butikksjef-telefoner', fra Norge, da.

Og jeg fortalte også det, til han Meny Langhus-butikksjefen.

(Mener jeg å huske).

At jeg var på universitet, i England, da).

Så jeg sa bare det, at jeg kunne anbefale han David Ulriksen, da.

Selv om jeg husker det, at han David Ulriksen, ble rimelig sur, de første vaktene, som han jobba, på Rimi Langhus.

(På den tida, som jeg jobba som butikksjef der.

Noe jeg jo gjorde, fra våren 2001 til sommeren 2002).

For det eneste jeg trengte folk til, (på Rimi Langhus), på den tida, som David Ulriksen var innom, og søkte om jobb der, (som 16-17-åring).

(Våren/sommeren 2001, må vel det her ha vært.

For David Ulriksen var jo seinere med på bedriftsfotball-laget, til Rimi Langhus, mener jeg huske.

For jeg mener å huske det, at han spilte en del bedriftsfotball-kamper, på samme lag, som meg, da.

Og at han var ganske god, som forsvarsspiller, vel.

Og det var vel også muligens David Ulriksen, som spilte keeper, (for Rimi Langhus), mot Follo Taxi, (høsten 2001), mener jeg å huske.

Noe sånt).

Det var for å vaske hyller da, (husker jeg).

Så han fikk jobb der, (på Rimi Langhus), for å vaske hyller da, (husker jeg).

Men likevel så husker jeg det.

At jeg ikke var helt fornøyd, med måten, som han David Ulriksen, utførte den vaskejobben på, da.

(Det virket ihvertfall som at han egentlig ikke likte det, å vaske hyller, husker jeg.

Så det funka ikke så veldig bra da, må man vel si.

Jeg måtte ihvertfall klage litt på han David Ulriksen, (mener jeg å huske), når han dreiv, med den hyllevaskinga, da.

Siden han hadde slurva litt, (eller noe sånt), mener jeg å huske.

For når man ansetter noen, for å vaske hyller.

Da vil man jo gjerne det, at den jobben, skal bli gjort ordentlig, liksom.

Sånn at man kan se forskjell, ihvertfall.

På hvordan det var før og etter, at den personen, liksom vaska en bestemt hylle, da).

Men dette var jo mange år tidligere.

Og David Ulriksen, han ble vel etterhvert låseansvarlig der, (på Rimi Langhus), mener jeg å huske.

En gang etter at jeg slutta som butikksjef der, (på Rimi Langhus), sommeren 2002.

Men før jeg jobbet som 'sommer-butikksjef' der, sommeren 2004, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 14: Enda mer fra St. Peters

En av de første dagene, som jeg var, på St. Peters Campus.

(Dette var før forelesningene begynte.

For de begynte vel ikke, før den tredje uka, som jeg var der, tror jeg.

Noe sånt).

Så fikk jeg møte en amerikanske foreleser der, som het Harry Erwin, (og som var professor eller doctor), på hans kontor, (i the Goldman Building da), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Grunnen til dette.

Det var fordi at jeg strevde, med å finne ut, hvilke fag, som jeg skulle ta, (i Sunderland), husker jeg.

Og det var fordi, at jeg manglet, et andreårs-fag, fra HiO IU, som het Linux, (blant annet), var det vel.

Så jeg prøvde å finne fag, sånn at jeg skulle få en norsk Bachelor IT-grad, (etter dette studieåret), da.

Og da måtte jeg ta noen fag, fra andre-året, i Sunderland, (husker jeg).

Så dette var som en slags kabal, som liksom skulle gå opp, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det eneste, som jeg husker, fra dette møtet, med Dr. Erwin.

Det var at han brukte uttrykket 'equivalent', (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

I kjelleren i Vardy-building.

Så lå det et rom, hvor man kunne få tatt kopier, (var det vel), husker jeg.

Og en av de første dagene, som jeg var, på St. Peters, så havnet jeg der, da.

Men da jeg spurte, om å få tatt enda en kopi.

(Var det vel).

Så sendte de meg bort, på en bensinstasjon, (ikke så langt unna), husker jeg.

Og da måtte jeg gå, på en sti, omringet av noen busker, husker jeg.

Og det var like varmt, som om sommeren i Norge omtrent, (vil jeg si).

Men det som ikke var så artig, ved å gå, på denne stien.

Det var at det var fløy noen svermer, med bittesmå fluer, rundt der, (som man måtte gå gjennom da), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 15: Mer fra the Forge

Det var ikke sånn, at det kun var utvekslingsstudenter, som bodde, på the Forge, (husker jeg).

Nei, da.

I blokk 3, så bodde utvekslingsstudentene, i de to leilighetene, som var, i første etasje.

Mens i etasjene ovenfor.

(Det var vel kanskje fire-fem etasjer, tilsammen, på the Forge.

Noe sånt).

Så var det britiske studenter, som bodde da, (husker jeg).

Og disse syntes jo at brannalarmen var så morsom, da.

Så de første ukene, (eller om man skal si de første månedene), så startet jo brannalarmen, i gjennomsnitt en gang, hver kveld, (må det vel ha vært).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og når brannalarmen, (som var veldig høy), startet.

Så måtte alle gå ut, av leilighetene, da.

Og så skulle vi møtes, på plenen, som var utafor vinduet, fra loungen, i vår leilighet, da.

Og en gang, som jeg gikk ut, av døra, av vår leilighet.

Så husker jeg det, at en av de britiske studienne, som samtidig kom 'travende' ned trappa, på grunn av brannalarmen.

Det var en lyshåret skjønnhet, i 18-19-års alderen, da.

Som kom gående, i bare undertøyet.

Og med en tynn neglisje, (eller noe sånt), over skuldrene, da.

Så hu kunne jo nesten like gjerne, ha gått naken.

(Må man vel si).

Men dette var kanskje den andre eller tredje brannalarmen, da.

Iløpet av like mange kvelder.

Så folk begynte jo selvfølgelig, å bli lei av det, at brannalarmen startet, så ofte, da.

(Uten at det noen gang egentlig var brann, da).

Og etterhvert, (etter noen uker, eller måneder), så begynte folk bare å bli i leilighetene, (ihvertfall vi, i vår leilighet), mens brannalarmen gikk, da.

Det gjaldt bare å ligge i senga, med en pute over hodet.

Og vente på det, at brannalarmen, skulle bli slått av, da.

For det ble så kjedelig, med alle disse brannalarmene da, etterhvert.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det er mulig at det kan ha vært, på en av disse 'brann-øvelsene', at de tyske damene, i leiligheten min, introduserte meg, for Brusk, (som jo hadde gått på samme skole som meg, nemlig HiO IU, studieåret før).

Det er mulig.

(Noe sånt).

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det bodde forresten også en annen nordmann, på the Forge.

Og det var en som het Magnar, husker jeg.

(Etter at jeg fikk Facebook, i 2007, (var det vel), så har jeg funnet ut det, at hans fulle navn var Magnar Skorven, da.

Noe sånt).

Og han Magnar, han møtte jeg, på den sida av Jobling House, som vender ut, mot det andre boligkomplekset, på the Forge.

Og dette var i forbindelse med, at en gjeng, av oss 'Jobling House-folka', skulle på Manor Quay, (eller noe sånt), tror jeg.

(Noe sånt).

Og han Magnar, han bare stod der liksom, i en gruppe, av utvekslingsstudenter, da.

Og jeg fikk ikke så bra kontakt med han Magnar, (husker jeg).

Muligens fordi at Magnar er vestlending, og kanskje litt nedlatende eller sjenert, ovenfor østlendinger, da.

Hva vet jeg.

Magnar studerte forresten til å bli sykepleier.

Og studiestedet hans, det var vel sykehuset, som lå kanskje en kilometer, (eller noe sånt), nærmere Sunderland sentrum, da.

Og å være sykepleier, det syntes vel kanskje ikke jeg, at hørtes så karslig ut, da.

Så det ble vel med denne ene 'fyller-praten', mellom han Magnar og meg, tror jeg.

(Hvis jeg husker det riktig, ihvertfall).

For det var sjelden, at jeg var i andre oppganger, enn blokk 3 sin, i Jobling House, (på the Forge), da.

(Av en eller annen grunn).

Og der bodde ikke han Magnar.

Han bodde kanskje i blokk 1, (eller noe sånt), i Jobling House, (da).

(Hvis jeg skulle tippe, ihvertfall).

Og der var vel jeg kun en eller to ganger, vel.

(Noe sånt).

På et 'Greek party', osv.

Men til daglig, så var jeg aldri, i noen andre leiligheter, enn de to som lå, i første etasje, i blokk 3, i Jobling House der, da.

Det bare ble sånn, liksom.

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 16: Mer fra de første ukene i Sunderland

Jeg husker fra en av de første dagene, i Sunderland.

At Brusk, (fra Syria og HiO IU), og jeg, en gang gikk gjennom hoved-handlegaten, (the high street), i Sunderland.

(Det kan vel ha vært sånn, at Brusk og jeg, var på samme Metro-tog, hjem fra St. Peter's Campus.

Og så har Brusk liksom dratt meg med, på grunn av et eller annet, da.

Som jeg ikke husker akkurat hva var nå, for å være ærlig).

Og Brusk skulle innom enten Poundland eller Poundworld, (mener jeg at det må ha vært).

Og der fant han seg en ganske tjukk engelsk-engelsk ordbok, (mener jeg å huske).

Til kun et pund, da.

Men jeg var ikke på utkikk, etter et sånn bok, egentlig.

Så jeg kjøpte ikke det, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På veien, fra Sunderland sentrum, og til the Forge.

Så skulle Brusk innom Aldi, (ved Millfield Metro-stasjon), husker jeg.

Jeg hadde aldri vært på Aldi før, (husker jeg).

Jeg hadde blant annet begynt å handle mat, på Tesco, i shopping-senteret the Bridges, (husker jeg).

Men Brusk dro meg med, på Aldi, da.

Og der fant han en pakke med 'tissues', (altså papirlommetørklær), som han ga meg, da.

Og som han mente at jeg burde kjøpe, da..

(Fordi at de var så billige, regnet jeg vel med).

Og jeg kjøpte de og noen andre greier vel, på Aldi der, da.

(Noe sånt):

Men jeg syntes nok at det var litt rart, at Brusk liksom insisterte, på at jeg skulle kjøpe meg papirlommetørklær, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker også det, at en gang, som Brusk og jeg, (og muligens også noen andre utvekslingsstudenter), var på Aldi.

Så klaget jeg på det, (husker jeg), at det var så lange køer, i kassene der.

Jeg hadde jo jobbet, som butikksjef, på Rimi, i Norge.

Og jeg forklarte vel det da, (på engelsk tror jeg, så det var vel muligens noen tyske damer der, som Brusk og jeg hadde møtt inne på Aldi, (og som Brusk kjente fra før), da.

Noe sånt).

At på Rimi, (hvor jeg hadde jobbet), så het det seg det, at kassererne skulle rope på en ny kasse, dersom det var mer enn tre kunder, som stod i en kassakø, da.

Men den regelen, den hadde de tydeligvis ikke, på Aldi, da.

(Husker jeg, at jeg tenkte, ihvertfall.

For det var ganske lange kassakøer der, da.

(For å si det sånn).

Og det var også sånn, at de ikke åpna en ny kasse der.

Selv om det vel var flere butikkfolk der, som var ute på gulvet, (i butikken), da.

Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Og jeg tror at Aldi-damene der, ble litt sure, (siden jeg klaget), også.

(Mener jeg at jeg overhørte, ihvertfall.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 17: Enda mer fra de første ukene i Sunderland

En av de første dagene, som jeg bodde, i Sunderland.

Så traska jeg rundt, i området like ved Stadium of Light, (husker jeg).

For å finne den databutikken, som jeg hadde funnet, på Google, en av de siste dagene, som jeg

bodde, i Oslo.

Og i den databutikken, (som jeg brukte litt tid på å finne, for den butikken lå inne i et slags industriområde, må man vel kalle det), da.

Så kjøpte jeg min første Windows-lisens, (husker jeg).

(For jeg tenkte vel at jeg burde være litt mer forsiktig, med å bruke, de CD-ene, (med forskjellige Windows-versjoner), som jeg hadde fått, av Magne Winnem, siden jeg nå bodde i England, (og ikke lenger i Norge), da.

(Jeg tenkte at ting som piratkopiering, kanskje ble sett litt strengere på, i England.

Mens det liksom er mer kultur, for å piratkopiere, i Norge, da.

Mener jeg at jeg har lest, i aviser osv., i Norge, noen år før jeg flytta, til England, ihvertfall).

Jeg kjøpte meg også en ny harddisk, (for jeg hadde jo kasta den gamle harddisken, før jeg flytta til England, i tilfelle det var noen ulovlige programmer osv., på den) og et nytt kabinett.

(Og sikkert mer, som jeg har glemt, og).

Og det var en liten ting, som jeg gjorde feil da, da jeg skulle bygge, den nye PC-en.

Så jeg måtte dra ned enda en gang, (med taxi, husker jeg), ned til den PC-butikken, da.

Og da forklarte de meg det, (dagen etter, eller noe sånt), at jeg hadde festet en ledning litt feil, (eller noe sånt), da.

Men jeg var kanskje litt mer utålmodig, i England, (enn i Norge), da.

For jeg hadde jo oppgradert PC-en, (og bytta kabinett og hovedkort osv.), i Norge, tidligere.

Uten at jeg hadde så utrolig store problemer med det, vel.

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

(Jeg brukte forresten Windows NT Server 3.0, (eller om det kan ha vært klient-versjonen, eller noe sånt), i en ganske lang periode, i Norge.

Og det var fordi, at jeg hadde fått en student-utgave, (eller noe sånt), av det operativsystemet, da.

I forbindelse med at jeg var på et fem dagers-kurs, i NT Server Core Tech, (med Global Knowledge Network), på Skullerud, i en av de første månedene, av 1998.

(Mens jeg hadde en ukes ferie, fra min jobb, som assisterende butikksjef, på Rimi Bjørndal).

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men).

De første dagene, som jeg var, i Sunderland, så hadde jeg også tilgang, til internett, fra St. Peter's Campus, (husker jeg).

For i den øverste datasalen, (var det vel), i the Goldman Building.

Så fantes det noen gjeste-PC-er, (husker jeg), som man kunne låne, før man fikk seg student-login, da.

Og jeg husker at det jobba en kineser, (eller om han var japaner), som et slags orakel, i den øverste datasalen der, (hvor blant annet disse gjeste-PC-ene stod), da.

(I tillegg til at det også fantes en resepsjon, i den nederste etasjen der, da.

Eller, det er kanskje riktigere å si 'det nederste nivået', (eller noe sånt).

For the Goldman Building er et moderne bygg, med få vegger og mye luft, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens jeg satt, ved en av PC-ene, i den øverste datasalen der, (i the Goldman Building), en av de første ukene, som jeg var, i Sunderland, (må det vel ha vært).

(Jeg husker ikke om det var en gjeste-PC eller om det var en student-PC, som jeg satt da).

Så så jeg det, at jeg hadde fått en e-post fra Dag Anders Rougseth, (som sa at han ble kalt Dagga), fra HiO IU, (på Hotmail), husker jeg.

Og han lurte på hvor jeg var, (eller hva jeg drev med da), husker jeg.

Og jeg svarte vel det.

(Etter en dag eller to ihvertfall, vel).

At jeg var i Sunderland, (eller ihvertfall i England), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg kjøpte meg også et trådløst nettverk-kort, til PC-en min, (i Sunderland), husker jeg.

(Dette var vel et CPU-kort, (som det kalles), mener jeg å huske).

Og det var fordi, at the Forge, (hvor jeg bodde), jo hadde gratis trådløst bredbånd.

Og da måtte man ha et sånt WiFi-kort da, (som det vel også heter).

Og da måtte jeg ta med det nettverkskortet, til andre etasjen, i the Goldman Building der, da.

Sånn at de oraklene der, (han kineseren og kollegene hans), kunne skrive opp MAC-adressen, til nettverkskortet mitt, da.

Og så fikk jeg en konto, på det trådløse nettverket, til the Forge, da.

(Så dette var kanskje en litt tungvint løsning.

Dette at man måtte registrere MAC-adressen sin, i the Goldman Building.

Andre, lignende nettverk, er vel kanskje åpne.

(Uten at jeg er noen ekspert, på dette).

Sånn at man da slipper, denne ekstra prosedyren, som det jo er, å registrere seg, (og sine forskjellige nettverkskort), på en slik måte, da.

Hvis det ble noe feil, med nettverkskortet, (og man trengte et nytt nettverkskort, med en ny MAC-adresse), så måtte man jo da dra innom, disse oraklene igjen, for å få en ny konto, da.

(For ofte, så måtte studentene på the Forge, kjøpe flere forskjellige nettverkskort, før de fikk tak i et som virket, da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Selv om jeg ikke hadde dette problemet selv, da.

Og da måtte de vel også muligens innom oraklene, i the Goldman Building, en gang, for hver gang, som de kjøpte seg et nettverkskort, da).

Noe sånt.

Så dette kunne muligens ta litt tid og krefter, da.

Hvem vet).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 18: Stadium of Light

Den første helgen, som jeg bodde, i Sunderland.

Så dro jeg for å se på at Sunderland spilte, på Stadium of Light, (husker jeg).

Jeg spurte dama i billett-salget om hvor borte-supporterne satt, (og sånn), da.

For jeg ville ikke sitte sammen med en gjeng med holigans, liksom.

Og jeg var ganske tidlig ute der, (husker jeg).

Og en vakt viste meg cirka hvor jeg skulle sitte, da.

Men jeg var kanskje litt fyllesyk, fra dagen før.

For da kampstart begynte å nærme seg, så satt jeg plutselig midt i en gjeng, som pleide å sitte på akkurat de plassene, som jeg satt på en av, (virka det som).

Men det var mange ledige plasser, på raden foran, da.

Så jeg bare satt meg, på en av de plassene, istedet.

(Istedet for å sitte midt oppi en gjeng som hadde faste plasser, liksom).

Og i begynnelsen av andre omgang, (eller om det var i pausen), så dukka det opp ei blondinne og ei brunette der, da.

(Begge i begynnelsen av 20-åra, vel).

Som mente at jeg satt på feil plass, da.

(Etter å ha spurt om å få se billetten min, (eller noe sånt), var det vel).

Før de satt seg ned, ved siden av meg, da.

Og jeg fikk håret til hu blonde, i ansiktet, 'hele tida', (under den andre omgangen), husker jeg.

For det blåste en del der, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kampen var forresten mot Preston North End.

(En av grunnlegger-klubbene, av the Football League.

Og vel den første klubben, som vant den øverste serien, i England.

I 1888/89 stod det, på Wikipedia).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Denne kampen var ikke i den øverste serien i England, (som jo heter Premiere League).

Men den var i den nest øverste serien, (som vel heter the Championship).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Sunderland vant kampen 3-1 forresten, (mener jeg å huske).

Og jeg syntes at jeg måtte reise meg opp, (som de to damene ved siden av meg), når Sunderland scorte.

(Siden jeg jo nå bodde, i Sunderland.

Og jeg hadde også mer eller mindre hatt Sunderland som en nummer to-klubb, i England.

Etter at den tidligere Everton-spilleren Peter Reid var manager der, (med til dels gode resultater vel), rundt årtusenskiftet, (var det vel)).

Men da lurte de to damene, (som satt til høyre for meg), på hvorfor jeg liksom jublet, når Sunderland scorte, da.

(Mener jeg at jeg overhørte, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Thomas Myhre pleide å være keeper, for Sunderland, i årene før jeg flyttet dit, vel.

Men jeg tror ikke at han fikk spille, det studieåret, som jeg studerte, ved University of Sunderland.

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Men siden jeg holdt med Everton.

(Og hadde sett en del Everton-kamper, i årene før det her, siden jeg hadde parabol-antenne, osv).

Så la jeg merke til det, at den tidligere Everton-spilleren John Oster spilte, for et av lagene, (husker jeg).

(Uten at jeg husker nøyaktig hvilket av de lagene, som han spilte på, nå.

Men det er vel mulig å finne ut, skulle man vel tro).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter kampen, så mener jeg at jeg la merke til det.

At hu dama, (med det lyse håret), som satt seg ned, ved siden av meg, i pausen, (var det vel).

Hu hadde caps på seg, mens hu gikk, tilbake mot Sunderland sentrum, da.

Så hvis det var den samme dama.

Hvorfor hadde hu ikke hatt capsen sin på seg, mens hu satt, (ved siden av meg), inne på Stadium of Light, liksom?

Hva vet jeg.

Men det kan man vel kanskje lure på.

For da hadde jeg vel sluppet å fått håret hennes i ansiktet, (når det blåste), liksom.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Jeg sjekket litt av fotball-faktaene, som jeg skrev om ovenfor, på nettet.

Og både Thomas Myhre og John Oster var ubenyttede reserver, for Sunderland, i denne kampen, da.

(Men jeg husker kanskje John Oster, fra at han varmet opp, (mot slutten av kampen).

Det er mulig.

Noe sånt).

Det var Mart Poom, (fra Estland), som stod i mål, (for Sunderland).

Myhre fikk mange kamper for Sunderland, denne sesongen, (så jeg, på nettet).

Men det tror jeg at må ha vært for det meste, mot slutten av sesongen.

(Hvis jeg husker det riktig, ihvertfall).

Jeg flytta til London, i begynnelsen av februar, (var det vel), i 2005.

(Som jeg skal skrive mer om, i Min Bok 7, tenkte jeg).

Så jeg bodde ikke i Sunderland, i hele dette studieåret, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 19: Mer fra Sunderland

En av de første dagene, som jeg bodde, i Sunderland.

Så dro jeg til Gateshead, (husker jeg), for å sende en pakke, til Norge.

Det var nøklene til Rimi-leiligheten min, som jeg hadde tatt med meg, til Sunderland, (istedet for å legge dem, i postkassa, til vaktmester Karl Fredrik).

(Jeg var litt trøtt, da jeg flytta ut, fra Rimi-leiligheten min.

Siden jeg hadde vaska der, hele natta.

Så jeg tok med nøklene, i tilfelle at jeg plutselig skulle komme på, at jeg hadde glemt noe.

Og måtte inn i leiligheten igjen, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg må vel først har ringt, til Rimi sitt hovedkontor, på Sinsen.

(Antagelig med min 'norske' abonnement-mobil, fra rommet mitt, på the Forge).

Jeg husker ihvertfall det, at jeg prata med ei ung dame, på Rimi/ICA sitt hovedkontor.

(Ei som jobba med eiendom, da).

Og jeg forklarte det, at de hullene som var på veggen, (etter dartpil-kasting), i stua, i Rimi-leiligheten min, var der, da jeg flytta inn, (i 1996), da.

Og at kjøleskapet, (som liksom var innebygget, i leiligheten, sammen med en kjøkkenvask og et par kokeplater), plutselig hadde sluttet å virke, rundt årtusenskiftet, da.

Og at hennes kollega Karl Fredrik, (på ICA sin avdeling for eiendom), hadde nektet, å reparere, det kjøleskapet.

(Da jeg ringte han og forklarte, om det problemet, da.

En gang som jeg var på jobb, på Rimi Lambertseter, vel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg forklarte vel også hu ICA eiendom-dama.

At lampa, (over vasken), på badet, var gammel og porøs.

(En lampe som jeg bruke, som en slags baderoms-hylle, da.

Og jeg hadde vel tannbørsten min, (og sånn), oppå den).

Sånn at en after shave-flaske, som jeg hadde fått i julegave, av Pia sin samboer Negib, en gang, (av en eller annen grunn).

Hadde falt ned, fra den lampa, og laget et lite hull, i vasken, da.

Og at jeg hadde tetta igjen det hullet, (i vasken), med superlim, da.

For jeg hadde ikke orka, å ringe han Karl Fredrik igjen, om dette nye problemet, da.

Siden han liksom ikke hadde gidde, å reparere kjøleskapet mitt, da det plutselig slutta å virke, noen år tidligere.

(Men jeg kjøpte meg istedet et ganske stort kompiskap, (fra Elkjøp vel).

Et eller to år etter årtusenskiftet, (må det vel ha vært).

Noe sånt.

Men en ny vask, det syntes jeg ikke, at det var noe vits i, å liksom bruke penger på, da.

Siden vasken ble tett, da jeg reparerte den, med superlim.

Og det var vel egentlig Rimi, som hadde ansvaret, for reparasjoner og slikt, i den leiligheten.

Siden at det var de som var utleier, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da jeg begynte å jobbe, for Arvato sin skandinaviske Microsoft-aktivering, i Liverpool, et snaut år seinere.

(Som jeg skal skrive mer om, i en av de neste Min Bok-bøkene, hadde jeg tenkt meg).

Så jobba det ei norsk dame, fra ICA sin eiendomsavdeling der, da.

Og det var ei dame fra Gulskogen vel, (utafor Drammen), som het Margrethe Augestad.

Og jeg forklarte henne, at jeg hadde jobba, som butikksjef, i Rimi, da.

Og hu visste hvem mange av mine distriktsjefene var, (som Anne Neteland, fra Min Bok 5), da.

Og jeg spurte vel da, (på Arvato, i august 2005), hu Margrethe Augestad, om det var henne, som jeg hadde prata med, på telefon, fra Sunderland, året før, (om hvor jeg skulle sende nøklene, til Rimi-leiligheten min, osv).

Men jeg fikk vel ikke noe klart svar på det, (tror jeg).

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Men jeg syntes nok det, at stemmen til hu Margrethe Augestad, minnet litt, om stemmen, til hu jeg hadde prata med, (året før), hos ICA sin eiendomsavdeling, da.

Så det kan nok ha vært henne.

(Hvis jeg skulle tippe, ihvertfall.

Selv om jeg ikke tørr å si det, hundre prosent sikkert).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så det, at Margrethe Augestad, (fra ICA sin eiendomsavdeling), jobba, på Arvato sin skandinaviske Microsoft-aktivering, da jeg selv fikk meg jobb der, (høsten 2005).

Det var som et merkelig sammentreff da, (må man vel si).

Som viser det, at verden ikke er så stor da, liksom.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og grunnen til det, at jeg dro til Gateshead, for å sende de nøklene, (til Rimi-leiligheten min), til ICA.

Det var fordi, at jeg jo hadde overhørt det.

(På jobb, på Rimi Bjørndal, året før).

At jeg var forfulgt, av 'mafian'.

Så jeg ville liksom ikke det, at 'halve Oslo', skulle vite det, at jeg hadde flytta, til Sunderland, da.

Så derfor sendte jeg de nøklene, fra Gateshead, da.

Siden det stedet, lå ihvertfall noen få mil, unna Sunderland, da.

Og siden det stedet, (Gateshead), kanskje ikke er like kjent, (i Norge ihvertfall), som Sunderland er, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 20: Enda mer fra Sunderland

Nelufer, (som var tyrkisk-tysk), tok ganske raskt kommandoen, (må man vel si), i student-leiligheten vår, (på the Forge), da.

Hu ville at vi skulle ha 'leilighet-møter', hver søndag, (på et bestemt klokkeslett da), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg klarte å drite meg ut da, (må man vel si), på det første møtet der da, (var det vel).

For Iwo og Dörte hadde jo blitt et par.

Så jeg følte meg kanskje litt mislykka, på grunn av det, da.

(Siden jeg var den eneste ungekaren igjen der, liksom).

Så av en eller annen grunn, så tok jeg rundt hu Federica, mens vi satt ved spisebordet, i the lounge, like før vi skulle ha det første møtet der da, (må det vel ha vært).

Så det kan muligens ha vært, at jeg hadde drukket for mye, eller røyket for mye av marijuanaen til Iwo, (eller noe sånt), dagen før.

(Noe sånt).

Eller at hu Federica flørta, eventuelt.

(Hu hadde ihvertfall en trøye, som ikke var lang nok da, (mener jeg å huske).

Sånn at man kunne se hennes brune midje, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Nelufer, (var det vel), hu kom også på den ideen, da.

(På det første 'flat-meeting'-et, var det vel).

At alle, skulle ha sin faste dag, å ta oppvasken, da.

Og jeg fikk fredag da, (husker jeg).

Enda jeg allerede hadde begynt å kjøpe engangstallerkener og engangsbestikk, (og engangsglass også vel), på Wilkinson-butikken, i Sunderland sentrum, husker jeg.

(For jeg var så vant, til å ha oppvaskmaskin, i Oslo, da.

Mens jeg gikk, på HiO IU.

Så jeg var litt bortskjemt sånn sett da, må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men likevel, så protesterte jeg ikke.

Når jeg måtte ta oppvasken, en dag i uka.

(Selv om jeg ikke 'lagde' noe oppvask selv, liksom).

For som butikksjef.

(Som jeg jo hadde jobbet som, i årene før det her.

Må man vel si.

Selv om jeg også hadde studert litt, de siste to årene.

Men det å være butikksjef.

Det blir nesten som en livsstil, da.

Som henger litt igjen, etter at man slutter, liksom.

Og selv om jeg sluttet, som butikksjef, i 2002.

Så jobbet jeg jo som 'sommer-butikksjef', både sommeren 2003 og sommeren 2004.

Så jeg følte meg vel rimelig mye, som en butikksjef, høsten 2004, da jeg flytta, til Sunderland.

Noe sånt).

For som butikksjef, så er man vant, til å tenke en god del, på helheten, (for butikken), da.

Så jeg tenkte vel på helheten, for leiligheten, da.

Og tok på meg litt ekstra, (nemlig å vaske opp, selv om jeg ikke 'lagde' noe oppvask), for helhetens sin skyld da, liksom.

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og den første fredagen, som jeg hadde oppvask-dag.

Så dukket det opp mer og mer oppvask, (husker jeg), mens jeg vasket opp, da.

(Det var vel Nelufer og hu tyske Computing-dama, som kom med den 'ekstra' oppvasken, tror jeg).

Oppvask som vel enten må ha stått inne på noens rom.

(Eller inne i nabo-leiligheten, (eller noe sånt), vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og på et av de neste 'flat-meeting'-ene.

Så protesterte Federica, (husker jeg).

Og sa det, at hu var i Sunderland, for å tilbringe tid, sammen med vennene sine, osv.

Så hun ville ikke være bundet, av å ha en fast oppvask-dag, (i uka), da.

Og da ble det en ny avstemning, (husker jeg).

Og da vant de som ville at vi skulle slutte, med å ha sånne faste oppvask-dager, da.

(For da skulle heller hver person vaske opp sin egen oppvask, (etter dette), da).

Og det passet meg egentlig ganske bra.

For jeg 'lagde' jo liksom aldri noe oppvask.

(Bortsett fra hvis jeg brukte steikepanna, (og steikespaden), en dag, (for å steike en biff eller noen hamburgere), kanskje).

Så da ble det mindre husarbeid på meg, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 21: Sunderland Museum

En av de første ukene, i Sunderland, så maste Bruske på meg, om at jeg måtte bli med, på en busstur, (arrangert av University of Sunderland), til York, (husker jeg).

Men jeg husker at jeg så på det, som noe stress, da.

(For jeg dreiv vel å bygde PC-en min, på den her tida.

Noe som var litt komplisert da, må man vel si.

Jeg måtte ihvertfall ned til PC-butikken, (ved Stadium of Light der), flere ganger, husker jeg.

Og jeg hadde jo liksom flytta til England.

(Jeg var der ikke bare for noen måneder, liksom).

Så jeg tenkte vel det, at å se andre engelske byer, det var liksom ikke noe hastverk, da.

Og jeg hadde jo vært mye på språkreise-turer og ferier, til England, som tenåring, (og seinere).

Så det var ikke sånn, at jeg drømte, om å dra på en dagstur, til York, liksom.

For å være ærlig.

Tankene mine var vel mer i Sunderland.

For jeg måtte finne de riktige kursene og sånn der.

Og sende nøkler i posten, til ICA, osv.

Og ordne med budsjettet mitt, (siden jeg hadde en del smålån), da.

Sånne ting).

Så jeg sa derfor til Brusk, at jeg ikke skulle være med, på den her buss-turen, til York, da.

(Som jeg vel egentlig ikke hadde vært så obs på, at skulle dukke opp.

Jeg var jo en av de eldste studentene, på the Forge, (vil jeg tippe på, ihvertfall).

Og Dag Anders Rougseth, (som var på min alder vel), hadde jo sagt det, på HiO IU, et par år tidligere.

At ungdomstida hans liksom var ferdig.

Så jeg venta kanskje til jeg ble invitert da, før jeg ble med, på fester, og sånn.

Men det var vel et eller annet, som gjorde, at jeg ikke hadde lyst, til å bli med, til York, da.

Det kan vel kanskje ha vært det, at jeg hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian', året før, mens jeg var på jobb, på Rimi Bjørndal.

Og at jeg derfor liksom ikke hadde lyst, til å farte for mye rundt, i England, da.

(Noe sånt).

Siden jeg ikke visste noe om hvilken mafia dette var, og hvor den holdt til, liksom).

Og jeg hadde jo allerede vært, på en eller to turer, til Newcastle allerede, (med Metro-en), da.

(På den her tida).

Så det var ikke sånn, at jeg var så rastløs liksom, når det gjaldt, å farte rundt, i England.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så da noen.

(Det må vel ha vært Brusk).

Spurte meg, om jeg skulle bli med, på en søndagstur, til Sunderland Museum.

(Helgen etter den York-turen, eller noe sånt).

Så ble jeg med på det, da.

(Siden jeg ikke hadde blitt med, på den York-turen, da.

Så syntes jeg vel det, at jeg fikk prøve å bli med, på den neste turen liksom, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at vi gikk rundt på Sunderland Museum der.

(Det var vel Nelufer, 'Computing-dama' og meg, fra 'min' leilighet.

Og så var det var vel Brusk, Julian og Gabriella, fra nabo-leiligheten.

Og jeg lurte også på om Dominika, (som var fra Polen vel og studerte sport vel), var med, på dette museumsbesøket.

Noe sånt.

(Og det var vel enda flere folk, som var med og, tror jeg.

Men dette var vel folk, som Brusk kjente bedre, enn meg.

Så jeg husker ikke navnene, på absolutt alle, som var med, på den her turen, da.

Må jeg innrømme).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg mener å huske, at Brusk gjorde et poeng av, et eller annet, inne på 'gruve-rommet', som vi gikk gjennom, da.

(Noe sånt).

Og jeg la merke til det, (husker jeg).

At i enden av 'gruve-rommet' (var det vel).

Så var det malt et veggmaleri, av Peter Reid, hvor han ble presentert, som Sunderland-manager, da.

(Noe sånt).

Så det museet var vel kanskje ikke så oppdatert, da.

For Peter Reid hadde jo slutta, (eller om han fikk sparken), som manager, for Sunderland, et eller to år tidligere, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker også det, at Brusk absolutt ville ta et bilde av meg, øverst i trappa, i vinterhagen, (som lå i samme bygg, som museet), da.

(Av en eller annen grunn).

Og jeg husker også det, at jeg vel prata litt, med hu Gabriella, (fra Bulgaria og nabo-leiligheten, på the Forge), mens vi satt, på noen benker vel, i første etasje, i den vinterhagen, da.

(Mens de andre folka, gikk litt rundt der, (i vinterhagen), vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter museums-besøket.

Så dro en gjeng av oss, til en kina-restaurant.

Hvor man kunne spise så mye man ville, for cirka fem pund, (husker jeg).

(For det meste var ganske billig, i Sunderland, da.

Må man vel si).

Noe som jeg syntes at hørtes ganske greit ut, vel.

Siden jeg vel ikke hadde spist frokost, den dagen.

Og siden jeg vel hadde vært ute på byen, (og drukket en del), dagen før, tror jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På kina-restauranten der.

Så var jeg så sulten.

Så jeg gikk og henta mat, tre ganger, (inkludert iskrem til dessert), vel.

(Noe sånt).

Og den andre eller tredje gangen, som jeg gikk for å hente mat.

Så mener jeg at jeg overhørte det, at de som jobba, på den restauranten.

De baksnakka meg, siden jeg liksom spiste 'for mye' mat, da.

(Enda det liksom skulle være sånn, at man kunne spise, så mye man ville der, (for fire-fem pund), da).

Og da overhørte jeg det, at en kar som jobba der, sa det, at de skulle plusse på et ekstra glass cola, på regningen vår da, (var del vel).

Siden jeg liksom spiste for mye mat der, da.

Så da regningen etterhvert dukka opp.

Så betalte jeg for det siste glasset, med cola da, (husker jeg).

Siden jeg liksom skjønnte det, at det glasset, hadde blitt plussa på regningen, siden jeg liksom spiste for mye, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var forresten sånn, (mener jeg å huske).

At Julian, (fra nabo-leiligheten), han spiste cirka like mange asjetter, med mat, (som meg), da.

Men han spiste bare vegetar-mat da, (mener jeg å huske).

Så han var vel muligens vegetarianer, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På veien tilbake, til the Forge.

Så husker jeg det, at jeg ble litt stressa.

For vi gikk vel de to-tre kilometerne, fra Sunderland sentrum, til the Forge, (mener jeg å huske).

Og vi begynte å få litt dårlig tid, før the 'flat-meeting' begynte, (i 'vår' leilighet da), husker jeg.

Men da jeg nevnte dette, for Nelufer.

(Mens vi gikk, i retning av the Forge, da.

Ikke så langt unna the City Campus vel, (til University of Sunderland)).

Så svarte Nelufer det, (husker jeg).

At Iwo, Dörte, Federica og Rosario.

De ville nok vente, på oss, (nemlig 'Computing-dama', Nelufer og meg), da.

(Selv om vi dukka opp, i leiligheten, litt for seint, da).

Så det var ikke sånn, at vi liksom 'galopperte' i full fart, bort til the Forge, da.

Selv om vi var litt seint ute, til 'the flat-meeting' da, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 21 (2): Mer fra the Forge

Etter at jeg hadde bodd i en snau måned, (eller noe sånt), på the Forge.

Så var det sånn, at brann-alarmen startet, (eller noe lignede da), husker jeg.

Ihvertfall så gikk Brusk og jeg, (og muligens noen fler folk), ut på gangen, mellom 'min' leilighet og leiligheten til Brusk da, (husker jeg).

Og der stod det, (av en eller annen grunn), ei 'signøyner-aktig' tenåringsjente, og hoppa opp og ned,

(eller om det var sånn, at hu vifta med arma), husker jeg.

(Noe sånt).

Og det viste seg å være Leyla, fra London, som var kurdisk-engelsk, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Leyla bodde altså sammen med de britiske studentene, (i en leilighet som lå, i en av etasjene over den etasjen, som 'min' leilighet lå i, da).

Og de britiske studentene, de hadde vi utvekslingsstudentene vanligvis ikke så mye kontakt med da, (an en eller annen grunn).

Men hu Leyla, hu begynte å henge litt sammen med oss, (i leiligheten 'min' og i leiligheten til Brusk da), av en eller annen grunn.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Leyla ble ganske fort kjent, med Dörte og Iwo, som jeg pleide å henge en del sammen med, (i helgene ihvertfall), siden de bodde, i samme leilighet, som meg, da.

Så jeg husker at det var sånn, en lørdagskveld.

At Iwo, Leyla og jeg.

(Og vel også Dörte).

Dro på en eller annen student-fest, i en leilighet, som lå i en annen blokk, i Jobling House, da.

(Noe sånt).

Og jeg var jo vant til det, å spandere øl og vin osv., på folka, i 'min' leilighet, liksom.

(Siden Iwo jo hadde spandert marijuana, da.

Og siden jeg hadde ganske god råd, de første ukene, i Sunderland.

Siden jeg hadde jobba så mye, som butikksjef-vikar, på Rimi Langhus, den sommeren/høsten).

Så jeg spanderte en øl-boks, (fra Aldi vel), på hu Leyla da, (husker jeg).

(Mens vi gikk, i trappene, opp til denne festen, da).

Men det var vel sånn, (mener jeg å huske ihvertfall), at hu Leyla da bare ga bort den øl-boksen igjen, til noen andre, på den festen, da.

(Noe sånt).

Så hu var vel antagelig muslim da, (tror jeg).

(Siden hu ikke drakk, mener jeg).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og fra den festen, så mener jeg å huske det, at hu tyske 'Computing-dama', (i 'min' leilighet), dro meg med tilbake, (til 'vår' leilighet), i fylla da, (må jeg vel si).

(Og jeg mener også å ha sett han 'blokk-vakten', (som ledet 'brann-øvelsene', i oppgangen), på 'Computing-dama' og meg sin vei tilbake igjen, (til leiligheten 'vår'), fra den festen, da).

Og da trodde jeg kanskje at det liksom skulle bli noe action da, (husker jeg).

Men hu 'Computing-dama', (som var ganske slank og sånn da, må man vel si).

Hu var liksom bare som ei 'lure-mus', da.

(For å si det sånn).

For hu forsvant jo bare inn på rommet sitt da, (når vi kom inn døra), mener jeg å huske.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 22: Mer fra Sunderland

En av de første ukene, som jeg bodde, i Sunderland.

Så ringte jeg Lånekassa, (husker jeg), for å høre når studielånet mitt, kom til å dukka opp, da.

For de 10-20.000 kronene, som jeg hadde hatt med meg, til Sunderland, (som var lønn fra butikkleder-jobbing på Rimi Langhus, og et nytt kredittkort, (med 10.000 kroner i kreditt), som jeg hadde søkt om få, (etter å ha sett en annonse, i en nettavis vel), like før jeg flytta, fra Norge).

De pengene, de forsvant ganske fort, da.

Siden jeg kjøpte meg mye klær, (og sånn), da.

Som erstatning liksom, for de klærne, som jeg ikke hadde hatt plass til å ta med meg, fra Oslo til Sunderland, da.

(Og som derfor ble liggende, hos City Self-Storage, på Majorstua, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men Lånekassa, de hadde ikke mottatt søknaden min, (husker jeg, at de sa).

Og da ble jeg veldig overraska, (husker jeg).

Siden hu dama, som jeg hadde hatt møte med, noen måneder tidligere, ved HiO sin internasjonale avdeling, (i det tårnet liksom), på Bislett, jo hadde insistert på det, at hu skulle sende den søknaden, for meg, da.

(Som jeg vel har skrevet om i Min Bok 5).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Selv om jeg ble veldig overrasket, over dette, at Lånekassa ikke hadde mottatt søknaden min.

Så så jeg ikke på dette, som en krise, (husker jeg).

For jeg huska jo hvordan det var, da jeg gikk det andre året, på NHI, (studieåret 1991/92).

Da søkte jeg vel ikke om studielån, før etter studiestart, (mener jeg å huske).

(Siden jeg jo hadde hatt et friår, fra NHI, studieåret før.

Det studieåret, som jeg jobba, hos Det Norske Hageselskap og Matland/OBS Triaden.

Som jeg jo har skrevet om, i Min Bok 2).

For da tok det bare noe få uker, før det studielånet, (som jeg søkte om, like etter studiestart), dukka opp da, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Så jeg regna med det, at jeg ville få studielånet mitt, (fra Lånekassa), innen noen få uker likevel da, (husker jeg).

(Selv om Lånekassa ikke hadde mottatt lånesøknaden min.

Som hu dama hos HiO sin internasjonale avdeling, hadde lovet, å sende, da).

Og jeg hadde fortsatt en del tusen igjen, (av Rimi-lønningene mine, osv).

Så jeg bare fortsatte å bruke penger, i et nesten like raskt tempo, da.

Siden jeg jo husket det, (fra studieåret 1991/92), at Lånekassa, ikke hadde så mye å gjøre, om høsten.

Og at lånesøknad-behandlingen deres, derfor gikk adskillig raskere, om høsten, (enn om sommeren), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så det må vel ha vært sånn, at jeg fikk et søknadsskjema, fra Lånekassa, i posten, i Sunderland.

(Noe sånt).

Og så sendte jeg vel det tilbake, da.

(Noe sånt).

Men så var det sånn, at jeg ikke fikk studielånet, fordi at HiO IU, hadde satt seg, på bakbeina, vel.

(For de ville ikke godkjenne kursene jeg tok, ved University of Sunderland, som del, av min norske grad, da)

Noe sånt).

Så jeg måtte ringte til HiO IU, fra the International Office, ved University of Sunderland, (husker jeg).

Ei pen blond dame, som var leder, for den avdelingen, lot meg ringe, fra deres telefon, (til HiO IU), husker jeg.

Og jeg sa ja, til det tilbudet, da.

Enten fordi at Netcom hadde sperret abonnementet mitt.

Eller fordi, at jeg trodde det, at HiO IU ville ta min oppringing mer seriøst, hvis de så det, at jeg ringte, fra et University of Sunderland-telefonnummer, da

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter at jeg ringte HiO fra University of Sunderland sitt International Office.

Så ble jeg kontaktet av Frode Eika Sandnes, (fra HiO IU og Min Bok 5), husker jeg.

(Og Brusk, (i nabo-leiligheten), han fortalte meg det, (husker jeg), at han også hadde blitt kontaktet av Frode Eika Sandnes.

For Brusk hadde også et lignende problem, med studielånet, da.

(Noe sånt).

Og Brusk fortalte meg det, at Frode Eika Sandnes hadde brukt et språk, (i en e-post, må det vel ha vært), som en som kom bort til han på gata, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Frode Eika Sandnes skrev til meg det, (i en e-post), at han ville møte meg, i Sunderland, og diskutere problemene, (samt gå ut på pub vel).

(Noe sånt).

Og det ble til, at jeg møtte Frode Eika Sandnes, utafør forelesernes kontorer, på det øverste planet, i the Goldman Building, (på St. Peter's Campus), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Frode Eika Sandnes, han hadde med seg sin Sunderland-kamerat.

(Han som hadde vært med, på det møtet, (på HiO IU, våren 2004, cirka et halvt år tidligere), hvor Frode Eika Sandnes sa til meg det, at det var umulig for meg, å få ekstrajobb, (ved siden av studiene), i Sunderland.

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Og jeg nikket vel til Frode Eika Sandnes sin kamerat.

(Som bare traska litt rundt der, i gangene, vel.

Og ikke var med på selve møtet liksom, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Frode Eika Sandnes, han fortalte meg det, at han hadde studert i England, og også jobbet, i en engelsk bedrift, som produserte satelitter, vel.

(Noe sånt).

Og Frode Eika Sandnes, han spurte meg om hva jeg hadde tenkt å gjøre, i tiden fremover, (mener jeg å huske).

(Han lurte på om jeg hadde planlagt å flytte tilbake til Norge, eller ikke, mener jeg å huske.

Noe sånt).

Jeg stolte ikke helt, på Frode Eika Sandnes, etter alle problemene, som hadde vært, med HiO IU, iforbindelse med dette studieoppholdet mitt, i Sunderland.

Så jeg forklarte Frode Eika Sandnes, at det ville jeg ikke svare han noe om, da.

For jeg så på dette møtet, som noe nødvendig 'herk', liksom.

Som jeg måtte gjennom for å få studielånet, som jeg var avhengig av økonomisk, da.

(Noe sånt).

Og jeg hadde jo også overhørt det, året før, på jobb, (for Rimi Bjørndal, i Oslo), at jeg var forfulgt, av 'mafian'.

Så jeg ville ikke være åpen, om mine fremtidsplaner, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men jeg skjønnte egentlig ikke hva som var poenget, med dette møtet, som Frode Eika Sandnes, ville ha med meg, i Sunderland.

Men han brukte det kanskje som unnskyldning, for å ta seg en pub til pub-runde, (eller to), da.

Hva vet jeg.

Og om Frode Eika Sandnes også møtte Brusk.

Det veit jeg ikke.

Men Brusk fikk studielånet sitt, en del uker før meg, (husker jeg).

Men det var nok fordi, at jeg ba Lånekassa, om å bare sende brevet, til min norske adresse.

(For jeg ville ikke, at Lånekassa, skulle sende brevet mitt, til feil adresse, da.

Siden det var litt mer komplisert liksom, å få Lånekassa, til å sende et brev, til en ny engelsk adresse.

Enn til min gamle, norske adresse.

Jeg syntes kanskje at det virka som, at Lånekassa, liksom surra fælt, da.

Så jeg turte ikke å begynne å lese, en engelsk adresse, for dem.

I tilfelle dem skreiv opp adressen feil, da.

(Eller om det kan ha vært, fordi at jeg hadde lite ringetid igjen, på et sånt ringekort, som jeg brukte).

Noe sånt).

For jeg fikk brevene mine videresendt, til England, da.

(For jeg hadde bestilt dette, gjennom Posten, i Norge, da).

Men noe skar seg.

(Det er mulig at den avtalen, om at jeg skulle få posten min videresendt, bare varte, i tre måneder, eller noe sånt.

Noe sånt).

Så jeg fikk ikke det brevet, (som jeg skulle undertegne), likevel da, (husker jeg).

Så jeg måtte ringe Lånekassa enda en gang, (når det begynte å nærme seg jul), da.

(Og på den her tida, så brukte jeg først et sånt 'Dog and Bone'-kort.

(Et kort, som jeg har nevnt, i et tidligere kapittel).

Men til slutt, så hadde jeg så lite penger igjen, at jeg måtte låne Iwo sitt Dog and Bone-kort, (for å ringe, til Lånekassa da), tror jeg.

Noe sånt.

Og så ba jeg de, om å sende, et nytt brev, til min engelske adresse, da.

Noe sånt).

Og så fikk jeg endelig det brevet, fra Lånekassa, da.

(Og da hadde jeg også overtrukket Visa-kontoen min, (hos DNB), med cirka 800 pund, husker jeg.

For jeg fant en minibank, som dette var mulig å gjøre fra, da.

For det drøydde så lenge, før studielånet dukka opp, da.

Og jeg måtte jo ha penger til mat, (og sånn), liksom).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at jeg prøvde å få de fagene jeg tok, ved University of Sunderland.

Til å passe med både en engelsk og en norsk bachelor-grad, da.

Men jeg hadde jo jobba så mye, (som butikkleder), på Rimi Langhus, sommeren før jeg dro til England.

Så jeg hadde liksom ikke fått 'surra' meg, til å finne ut hvilke fag, som jeg skulle ta, (dette studieåret), før jeg dukka opp, i Sunderland, da.

Og av en eller annen grunn, så bytta jeg fag, to ganger da, husker jeg.

Og Lånekassa skulle ha et skjema, for disse fagene, (tror jeg).

(Hvis ikke det var HiO IU, som skulle ha, det skjemaet, da.

Noe sånt).

Og etter at jeg hadde bytta fag, andre gang.

Så fikk jeg et brev, (må det vel ha vært), fra the International Office.

Om at HiO IU, (var det vel), hadde godkjent fagene mine, (etter første gang jeg byttet), da.

(Noe sånt).

Og da ble jeg enig med hu pene blonde dama, på the International Office.

Om at vi ikke skulle fortelle noe, til HiO IU, om at jeg hadde bytta fag, enda en gang, da.

(Altså ikke alle fagene, da.

Men et par av de, var det vel.

Siden jeg hadde først valgt flere fag, som jeg overhørte om, at de engelske studentene sa, at tok mye veldig tid, da.

Så jeg byttet blant annet et av de fagene, da.

(Et fag som ikke var så vesentlig, vel).

Sånn at jeg kunne fokusere, på the Final Year Project, da.

Som var et viktigere fag, vel.

Noe sånt).

Og det sa hu lyshåra leder-dama, på International Office, at det var greit, da.

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Og grunnen til at jeg ikke ville det, at hu skulle si fra, til Lånekassa, (eller om det var HiO IU), om at jeg hadde bytta fag, enda en gang.

Det var fordi, at studielånet mitt jo allerede var veldig forsinka.

Så jeg orka liksom ikke det, at det studielånet, skulle bli enda mer forsinka, da.

(Fordi at fagene mine måtte godkjennes en gang til, (av HiO IU eller om det var Lånekassa), da).

For jeg måtte jo ha penger til mat, (og sånn), liksom.

(For å si det sånn).

Så jeg så på det, (å ha penger til mat og sånn), som viktigere, enn å få detaljene riktige, når det gjaldt fagene, (på diverse skjema), da.

(For å si det sånn).

Jeg prøvde vel kanskje å bruke litt sunt bondevett, da.

(Som de kaller det).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det var også sånn, forresten.

At Frode Eika Sandnes.

(Som jo forresten var i de norske nettavisene, for noen måneder siden.

(Jeg skriver dette, i oktober 2013).

Siden han var vært, (som representant for HiO, (eller om det var HiO sin etterfølger HIOA)).

Da en negerkonge, besøkte Oslo, og fikk frastjålet kronjuvelene sine.

Noe sånt).

Han spurte meg vel antagelig, (i dette møtet, i the Goldman Building, på St. Peter's Campus), om hva jeg syntes, om University of Sunderland, da.

(Noe sånt).

Og da husker jeg at jeg nevnte det, at vi måtte drive mye med 'research', på University of Sunderland.

(Spesielt i et tredjeårs-fag, som jeg hadde, som het Final Year Project).

Og at jeg ikke hadde vært borti dette feltet, (nemlig 'research'), i Norge, da.

(Enda jeg jo hadde studert, både ved NHI og HiO IU).

Og da svarte bare Frode Eika Sandnes det, (husker jeg).

At de ikke dreiv så mye med det, (i Norge), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 23: Enda mer fra Sunderland

Etter at jeg hadde vært noen uker, (eller noe sånt), i Sunderland.

Så ringte Pia meg, (på mobilen min), husker jeg.

Hu sa det, at bestemor Ingeborg.

(Eller om hu bare sa 'bestemor'.

Siden at farmora vår, (Ågot), allerede var død, på den her tida, (mener jeg).

Som jeg jo har skrevet om, i Min Bok 5).

Pia sa at bestemor, gjerne ville ha adressen min, da.

(Noe sånt).

Og jeg måtte si adressen min, i Sunderland da, (syntes jeg).

Selv om jeg egentlig ikke hadde tenkt, å gi adressen min, (i England), til noen i Norge.

(Siden jeg jo hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian', da).

Men jeg var ikke forberedt på det, at bestemor Ingeborg ville ha adressen min, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia sa til meg det, (i denne telefonsamtalen), husker jeg.

At: 'Skulle du ikke studere i Newcastle, da?'

(Noe sånt).

For jeg hadde jo sagt det, på min mors dødsdag, i Drøbak, noen uker før.

(Til Pia, bestemor Ingeborg, onkel Martin og hans datter Liv Kristin).

At jeg skulle flytte til England, for å studere, i Newcastle, da.

Men det sa jeg fordi, at jeg ikke ville fortelle det, til noen i Norge, at jeg skulle studere, i

Sunderland, da.

(Siden jeg jo hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian', da).

Og jeg hadde ikke tenkt på det, at Pia og dem, ville ringe meg, om å dra til Drøbak, (dette året), da.

Siden dette, (å besøke min mors grav, på dødsdagen hennes), vel var en tradisjon, som vi hadde slutta med, (og bare hadde hatt, de to første årene, etter at mora mi døde, vel).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så da Pia spurte meg, om det ikke var i Newcastle jeg hadde sagt, at jeg skulle studere.

Så svarte jeg det, at det var 'samme t-bane', da.

(Noe sånt).

Siden Sunderland og Newcastle, lå så nærme hverandre, at de delte det samme t-bane-nettet, (eller Metro-nettet, som de sa der), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Noen uker etter dette igjen, (må det vel ha vært).

Så ringte Pia igjen.

Og hu fortalte det, at hu gjerne ville besøke meg, i jula, da.

Sammen med sin sønn Daniel, sin venninne Siv og hennes sønn Dennis.

(Noe sånt).

Og jeg syntes ikke at jeg kunne si nei til det, da.

Siden jeg jo selv hadde fått lov, til å feire jul, hos søstera mi, hver julaften, fra 1995, (var det vel), til 2003, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så jeg dro til Accommodation-avdelingen, på University of Sunderland.

(Som da holdt til i et nytt kontor, (på the City Campus), virka det som for meg.

Enn der jeg hadde blitt kjørt til, av den drosjen, som jeg tok, fra flyplassen i Newcastle).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Accommodation-avdelingen, de sa det, at siden at søstera mi og Siv, (fra Sætre vel), begge hadde barn, i 8-9 års-alderen.

Så kunne de ikke få leie rom, i Clanny House, (var det vel)..

For dette var rom som var til leie, for tidligere studenter og bekjente av studenter, vel.

(Noe sånt).

Men det var ikke lov for unger, å bo der, da.

(Noe sånt).

Så jeg spurte disse 'Accommodation-konene'.

Om de hadde noen råd, om hva jeg skulle gjøre da.

Og da sa de at jeg burde høre på Travelodge, som lå noen kvartaler nærmere sentrum, da.

Jeg hadde ikke hørt om Travelodge før.

Men jeg gikk dit likevel, da.

Og det visste seg å være et hotell, da.

Og de sa at det kostet cirka 20-30 pund døgnet, å bo der, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så ringte jeg vel Pia, (tror jeg).

Og hu sa det, at hu hadde ikke råd, til å bo, på det hotellet, da.

Så det endte med at jeg avtalte med Brusk, (som skulle til Oslo, (eller om det var Tyskland), i juleferien), at søstera mi, (og Daniel), kunne få låne, hans rom, (i naboileiligheten), da.

Og Muhammed, (var det vel), som også bodde, i naboileiligheten.

(Og som også skulle hjem, i juleferien).

Han gikk med på å leie ut sitt rom, (i jula), til Siv, (og hennes sønn Daniel), for 100 pund, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 24: The Final Year Project

Det vanskeligste faget, som jeg hadde, ved University of Sunderland.

Det må vel ha vært the Final Year Project, (vil jeg si).

I dette faget, så het læreren Peter White, (mener jeg å huske).

Og klasserommet lå i den nederste etasjen, i the Vardy Building, (på St. Peter's Campus), da.

(I den enden av the Vardy Building, som vendte mot kantina, da.

På den motsatte sida, av det 'bibliotek-aktige' rommet, hvor man til nød kunne få lov til å ta en kopi, (men ikke to), da.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Faget the Final Year Project, det gikk ut på, at man, (enten alene, eller sammen med en eller to andre studenter vel), skulle lage et IT-prosjekt, for næringslivet, i Sunderland.

(Noe sånt).

Og jeg, jeg hadde jo studert, ved HiO IU, de to første årene, av dette Bachelor-studiet.

Så jeg kjente jo ingen av de andre studentene der.

Og jeg var den eneste nordmannen, (og vel også den eneste utvekslingsstudenten), som gikk tredjeåret, på dette Bachelor of Science i Computing-studiet, (dette studieåret), da.

Og jeg hadde jo ingen kontakter, i næringslivet, i Sunderland.

Så jeg var den siste student, som fant et prosjekt, (i dette faget), dette studieåret, da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siden jeg ikke hadde noe prosjekt.

Så fikk jeg lov til å se gjennom en bunke, med prosjekter, som Peter White hadde fått inn, da.

Men dette var jo da prosjekter, som ingen av de andre studentene, hadde ønsket å jobbe med, liksom.

(Siden jeg jo var den siste studenten, som fant et prosjekt, (dette studieåret), da).

Så det eneste jeg fant, som jeg syntes virka sånn noenlunde.

Det var et prosjekt, for ei foreleser-dame, ved University of Sunderland sitt fakultet, (blir det vel), for psykologi, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og dette prosjektet, (til hu 'psykologi-dama'), det gikk ut på, å lage et dataprogram, som skulle være som en kalender, for studentene, da.

(For hu 'psykologi-dama' mente det, at en del av studentene, var dårlige på, å organisere sin tid, da.

Noe sånt).

Og man skulle kunne skrive inn forskjellige tidspunkt og forskjellige aktiviteter, i denne kalenderen, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også mye mer, som liksom skulle være med, på dette prosjektet, da.

Og jeg var jo bare en student, på denne gruppa.

Men det ble vel nevnt, at det var mulig, å bare lage noen funksjoner.

Og så kunne noen andre studenter, jobbe videre, med dette prosjektet, neste år, (eller noe sånt).

Så jeg sa at det var greit, å begynne, på dette prosjektet, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Å lage et sånt kalender-program, i Java, (som jeg var mest vant til å bruke, av programmeringsspråk, på den her tida).

Det tenkte jeg at ville bli vanskelig og tidkrevende.

Men ikke umulig.

Men det som virka mest vrient, med dette faget, (syntes jeg).

Det var at vi måtte finne to 'research-topics', (altså to forskningstemaer), i forbindelse med denne oppgaven.

Og da var jeg rimelig blank, (husker jeg).

Når det gjaldt, hva 'research' var, da.

Men vi skulle altså finne to temaer, som var relevante, for oppgaven.

Og så gjøre forskning, for å finne bra måter, å løse noen aspekter, ved prosjektene våre på, da.

Og dette var helt ukjent for meg.

Men vi ble forklart det, at vi kunne bruke en online løsning, som het Athens.

Og der kunne vi søke, i journaler osv., etter våre forskningstemaer, da.

Og noen av disse journalene, (eller bøkene), ville vi da måtte låne, (eller bestille muligens), på biblioteket.

(Noe sånt).

Og så kopiere de relevante artiklene, på biblioteket, da.

(Hvis jeg husker det riktig, ihvertfall.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg spurte, på slutten av en av de første timene, (i dette faget), husker jeg.

Om det var lov, å finne forskningsmateriale, på internett.

(Noe sånt).

Og det var lov da, sa Peter White, etter å først nølt litt, vel.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker også det, at Peter White, eller om det var en av hans hjelpelærere, (eller hva man skal kalle de).

Sa det, at: 'References are strictly Oxford'.

(Noe sånt).

Og det betydde, at når vi skulle referere, til en artikkel, (eller bok), i våre prosjektoppgaver.

Så måtte vi følge en refererings-standard, som het Oxford, da.

(Etter det kjente universitetet, i Oxford, vel).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 25: Mer fra den første tiden i Sunderland

Jeg husker at jeg gikk sammen med Nicole Erwin og Javier, (begge fra naboileiligheten), mot Aldi, (i Millfield), etter å ha vært på St. Peter's Campus, (og hatt forelesninger vel), en dag.

Og det er mulig at Brusk, (eller noen andre), også gikk sammen med oss.

Det husker jeg ikke helt nøyaktig nå.

Men jeg husker ihvertfall det, at Javier, (fra Spania), han gjorde et poeng av det, at det var 'Guy Fawkes Night'.

(Eller om han sa 'Guy Fawkes Day' eller 'Bonfire Night').

Av en eller annen grunn.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de første studentfestene, som jeg var på, på the Forge.

Det var den greske festen, (husker jeg).

Noen greske studenter.

(Mest jenter, vel).

De hadde en fest, i en blokk, i the Jobling House, som lå litt lenger unna hovedinngangen, (til the Forge), enn den blokken jeg bodde i, vel.

(Noe sånt).

Og fra den festen, så husker jeg best det.

At Brusk, (må det vel ha vært).

Han introduserte meg, for ei amerikansk skuespiller-studinne, ved navn Stephanie Madonna, (som var ei pen og slank brunette), husker jeg.

Og grunnen til at jeg husker hu Stephanie Madonna så bra.

Det er fordi at hu liksom stilte seg så nærme inntil meg, mens vi prata sammen.

At det var nesten som at hu ikke hadde noen intimgrenser, (må man vel si).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Fra en av de første dagene, som jeg bodde, på the Forge.

Så husker jeg det, at jeg prata, med Iwo, (som bodde i samme student-leilighet, som meg), i lounge-en.

(Mens jeg var litt pussa eller fyllesyk, vel.

Noe sånt).

Om hva som var navnet, på hu italienske studinna, som nettopp hadde flytta inn, på rommet, ved siden av mitt.

Jeg husker at jeg spurte Iwo, (etter at hu italienske jenta hadde sagt navnet sitt til meg, da jeg møtte henne i gangen, den dagen hu flytta inn der, vel).

Om hu het Frederica.

(Et navn som jeg tenkte på som dansk, må jeg innrømme.

Etter å ha vært på en del Danmarksturer med Petter Wessel, fra Larvik.

For på den båten, så hang det et stort bilde, (som jeg husker at jeg stod i trappa ved resepsjonen, og kikka på, en gang da jeg var i begynnelsen av tenårene, (og kjeda meg litt), må det vel ha vært), som det blant annet stod navnene, til de danske kongene på, da.

(Av en eller annen grunn).

Og de danske kongene, de het Frederik og Christian annenhver gang, (i mange generasjoner), mener jeg å huske, (fra den store tegningen, (eller maleriet), ombord på Petter Wessel).

Noe sånt).

Men Iwo, han forklarte meg det, da.

At hu italienske studinna.

Hu het Federica, (og ikke Frederica), da.

(Og det navnet, det hadde jeg ikke hørt før, må jeg innrømme.

Så jeg var ikke sikker på, om det navnet, liksom var i slekt, med det 'danske kongenavnet' Frederik, da.

Selv om jeg må innrømme det, at jeg sjekka dette, for noen uker siden, (jeg skriver dette i oktober 2013), på nettstedet Behind the Name.

Og der stod det noe sånt, som at navnet Federica, var i slekt, med navnet Frederik, da.

Men dette, (å søke på nettstedet Behind the Name), det tenkte jeg ikke på å gjøre, høsten 2004.

(På den tida, som jeg bodde, i the Forge, da).

Så jeg husker at jeg lurte på, (etter å ha snakka med Iwo, om det her), om Federica 'bare' var et italiensk navn.

Som tilfeldigvis ligna, på navnet Frederik, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 26: Enda mer fra den første tiden i Sunderland

Det var også sånn, den første tiden, i Sunderland.

At på den greske festen, (som jeg nevnte, i det forrige kapittelet).

Så var det en tysker, ved navn Christopher vel, som begynte, å 'bable' til meg, (i fylla).

(På en blanding av tysk, engelsk og dansk, vel.

Noe sånt).

Han Christopher, (som også fortalte meg det, (på denne festen), at han hadde kjørt til Sunderland, (fra sitt hjemland Tyskland), i sin egen bil, (som han hadde stående parkert, på the Forge, vel)).

Han begynte å bable, (til meg), om Mors, (på Jylland), husker jeg.

(Av en eller annen grunn).

For han pleide å være på ferie der da, (fortalte han).

Og han lo også en slags spesiell eller rå latter, mens han sa ordet Mors, (i fylla da), husker jeg.

(Noe sånt).

Og jeg forstod vel ikke helt, hva det var, som var så morsomt.

Men jeg nevnte vel det, at min mormors oldeforeldre, hadde bodd i en herregård, (nemlig Højris), på Mors, da.

Og jeg nevnte vel også muligens det, at jeg hadde fått et antikt sølvølkrus, (i bursdaggave, av min mormor, noen måneder tidligere), som en gang i tiden, hadde stått, på Højris, (en bygning som noen ganger blir kalt for et slott på nettet, og andre ganger for herregård, men jeg mener å huske at min mormor kalte denne bygningen for en herregård), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg ble vel også såvidt kjent med en ung gresk studinne, (som kanskje var en slags vertinne), på den festen.

Ei med mørkt hår, i begynnelsen av 20-årene, vel.

(Og som vel var litt høyere, enn gjennomsnittet, for greske damer.

Hvis jeg skulle tippe, etter å ha vært på sommerferie, på Thassos, (i Hellas), sommeren 1997, ihvertfall).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn forresten, at han Christopher, (fra Tyskland).

Han klarte å finne seg en ekstrajobb, mens han studerte, i Sunderland, (husker jeg).

(Det var vel Federica, (fra 'min' leilighet), som fortalte meg dette, mener jeg å huske).

Så man må vel si det, at det ikke var som Frode Eika Sandnes, hadde sagt til meg, noen måneder tidligere, i et møte, (på HiO IU), i Oslo.

Nemlig at det liksom skulle være umulig, for utvekslingsstudenter, å skaffe seg en ekstrajobb, i Sunderland, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 27: Den norske festen

Etter at jeg hadde bodd, i et par måneder, (eller noe sånt), i Sunderland.

Så dro Brusk meg med, (husker jeg), til en såkalt norsk fest, (eller 'Norwegian Party'), på en pub som het Royalty, vel.

(En pub som lå på veien mellom the Forge og the City Campus, da.

Men mye nærmere the City Campus enn the Forge, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde ikke hørt om denne festen, før Brusk fortalte meg, om den.

Og hvordan Brusk hadde fått høre om denne festen, det veit jeg ikke.

Men det viste seg, at det var mange norske studenter, ved University of Sunderland, (på den her tida), da.

Men på the Forge så bodde det bare tre norske studenter, (såvidt jeg visste om, ihvertfall).

(Nemlig Magnar, Brusk og meg selv, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var vanskelig å bli kjent, med de andre norske studentene, (som var på den her puben), syntes jeg.

Det virket som at de fleste av dem kjente hverandre fra før.

Og at de var liksom en nesten lukket klikk, da.

(Noe sånt).

Og denne klikken, (som bestod for det meste av studenter i begynnelsen av 20-åra, vel).

De hadde noe slags underholdning, da.

Dette var en slags flau forestilling, (må man vel si), hvor ei dame, (var det vel), leste noen setninger, da.

Og så krøp alle de norske studentene liksom rundt på gulvet, og fløy mellom beina på hverandre, (og sånn), da.

(Noe sånt).

Som om det var noe slags teater for barn, (eller noe lignende), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siden jeg var den eneste nordmannen liksom, av oss fra the Forge der.

(Brusk er jo fra Syria.

Og jeg tror ikke at Magnar var med på den her festen.

Hvis jeg husker det riktig).

Så syntes jeg det, at jeg liksom måtte 'mingle' litt der, da.

(Siden det ikke var noen norske damer, på the Forge, (for eksempel).

Selv om det liksom krydde, av tyske studinner der, da.

Av en eller annen grunn).

Og jeg klarte såvidt å få litt kontakt, med to norske kunststudinner, (var de vel), som liksom stod og hang, i baren der, da.

(Men jeg husker ikke navnene, til disse to norske damene lenger, (må jeg innrømme).

Jeg husker bare at ihvertfall hu ene av dem studerte kunst, da.

Og at disse to norske damene var sånn i midten av 20-årene kanskje, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens jeg satt ved siden av Brusk, (og noen andre folk fra the Forge), i et hjørne, på den her puben, og drakk noen halvlitere, vel.

Så kom det ei britisk, (eller om hun kan ha vært amerikansk), studinne, bort til meg, (husker jeg).

Dette var ei som ikke kjente noen der, og lurte på om hu kunne få lov til å sitte, sammen med oss 'the Forge-folka' der, da.

(Noe sånt).

Hu lurte ihvertfall på hvem de folka jeg satt ved siden av der var, (husker jeg).

Og jeg introduserte da disse folka, siden jeg regna med at hu dama, var en studentkollega liksom, (av oss the Forge-folka), ved University of Sunderland, da.

(Noe sånt).

Og jeg husker at jeg forklarte det, (til hu britiske dama), at Brusk, var fra 'Syria and Norway'.

Og at Muhammed var fra 'Marocco and Germany', da.

(Noe sånt).

Og det var også en del fler the Forge-folk der, som jeg også introduserte, for hu britiske dama da, (husker jeg).

(Folk som vel muligens også kan hadde blitt dratt med dit, av Brusk, da.

For alt hva jeg vet).

Jeg husker ikke akkurat hvem de andre the Forge-folka, (som satt sammen med Brusk, Muhammed og meg der), var nå.

Men vi var ihvertfall en internasjonal gjeng, (fra the Forge), som dukka opp, på den her puben, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter en stund, (på den her puben), så begynte hu britiske dama, (var det vel).

Å klage på det, at den norske 'klikken' der, (som satt bort mot inngangsdøra liksom), var så stille, da.

(Noe sånt).

Og Brusk svarte da, at: 'Wait one hour', (eller noe lignende).

For han kjente vel til den norske helgefylla, da.

Og regna vel med det, at disse her studentene, etterhvert kom til å bli drita fulle, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 28: Fest i vår leilighet

Etter at jeg hadde bodd, på the Forge, i cirka et par måneder, (kan det vel ha vært).

Så skjedde det, at Nelufer og hun tyske Computing-dama, (som muligens het Katrin Fischer, men det tørr jeg ikke å si helt sikkert).

De flytta plutselig, over til det andre boligkomplekset, (nemlig Marr House vel), på the Forge.

Og da, så ble jeg spurt av Brusk, (fra nabo-leiligheten), om hvorfor disse to hadde flyttet ut, fra 'min' leilighet da, (husker jeg).

Men da visste jeg ikke hva jeg skulle svare, (husker jeg).

For jeg tenkte vel ikke på den leiligheten jeg bodde i, som 'min' leilighet, akkurat.

(Selv om jeg jo var den første som flytta inn der, dette studieåret).

Så jeg hadde liksom ikke spurt og gravd noe særlig, for å finne ut grunnen, til at disse to tyske damene, (må man vel kalle dem), plutselig flytta ut, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter at Nelufer og venninna flytta ut.

Så ble det slutt på leilighetsmøtene, hver søndag, (husker jeg).

For dette var bare noe Nelufer hadde ønsket å ha da, (fortalte vel Iwo).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg trente vanligvis flere dager i uken, på universitetet sitt Sports Centre, den tida jeg bodde, i Sunderland, (husker jeg).

(For jeg hadde fortsatt problemer med trynet mitt.

(Som jeg jo også hadde hatt, i Oslo).

Så jeg trente mye, for å liksom roe meg ned, sånn at jeg klarte å leve med, den vanskelige situasjonen, som jeg var i, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og en fredag eller lørdag, som jeg kom 'hjem' til leiligheten, (på the Forge), etter at Nelufer og Katrin, (het hun vel), hadde flytta ut.

Så skulle jeg steike biff, (som jeg hadde kjøpt, på Aldi), da.

Siden jeg vel hadde lært et eller annet sted, at biff var mat, som var rik på proteiner.

Og derfor var bra å spise, i perioder, som man trente mye, da.

For å bygge opp musklene igjen, (sånn at man orket å trene mer), da.

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Vanligvis, (i Sunderland), så trente jeg vel, på lørdager.

Men denne helgen, så trente jeg på fredagen, (tror jeg).

(Noe sånt).

Siden at det skulle være fest i leiligheten, på lørdagen, da.

(Noe sånt).

Og da jeg skulle steike biff, (husker jeg).

Så kunne jeg ikke det.

For Rosario hadde noe slags suppe, (eller noe lignende), stående og putre, på mer eller mindre alle kokeplatene, (oppå komfyren), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg gikk inn på rommet mitt.

(For å surfe litt på nettet, vel).

Og så gikk jeg ut igjen, etter en time, (eller noe sånt), da.

Og fortsatt så sto det masse gryter osv., oppå komfyren, da.

Og jeg spurte vel så Dörte, (som 'alltid' satt i lounge-en liksom), om dette, da.

Og hu forklarte igjen, at det var maten til Rosario da, (som var inne på rommet sitt).

Og så fortalte Dörte meg det, at det også var mulig, å steike biff, i steikeovn-delen, av komfyren.

(Omtrent som hvis man stekte pizza, da).

Og det hadde jeg aldri tenkt på før, at var mulig, da.

Men Rosario sin mat, den stod der liksom hele kvelden, da.

Så jeg lagde tilslutt biffen, på den måten, som hu Dörte hadde foreslått, da.

Og det gikk fint an å spise den biffen, (selv om jeg ikke hadde stekt den, på vanlig måte, i steikepanne, da).

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 29: Mer om festen i vår leilighet

På lørdagen, så fulgte jeg vel med på hvordan det gikk med Everton, på nettet.

Og etter at fotballen var ferdig, så gikk jeg vel ut i lounge-en.

Det var Federica og Rosario som arrangerte denne festen, da.

Og jeg hadde vel blitt bedt på festen, tror jeg.

For jeg gikk rundt der med en ølboks, (eller noe sånt), vel.

Og jeg visste ikke helt når festen skulle begynne, da.

Men tilslutt, så havna jeg inne på rommet til Iwo, (husker jeg).

Sammen med Iwo, Dörte, Anja, (som var Dörtes venninne), og Leyla, (var det vel).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at jeg fikk øvd skikkelig, på 'ferie-tysken' min, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

(Et språk, som jeg jo hadde begynt å lære meg, sommeren 1987, da Pia og jeg, jo var på besøk, (i en uke eller to), hos tante Ellen, i Sveits).

Siden det var så mange tyske studenter, på the Forge, mener jeg.

Jeg husker at jeg sa til Anja, (som jo bodde i en annen leilighet, enten i Jobling House eller Marr House, på the Forge).

Når hu kom inn, på rommet, til Iwo.

At: 'Muche sie aine vodka mit cola, Anja?'

(Noe sånt).

For jeg hadde kjøpt en flaske vodka, på Aldi, da.

En av de første ukene, som jeg bodde, i Sunderland.

For jeg syntes at maten var så billig, i England da, (husker jeg).

Så jeg fikk jo to store poser med mat, for to hundre kroner, (husker jeg).

Selv om jeg kjøpte vodka og biff, og 'alt mulig', da.

Så det var jo cirka halv pris, av i Norge, på dagligvarer da, (må man vel si).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og hu Anja ville faktisk ha et glass vodka, (og cola), da, (husker jeg).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På et eller annet tidspunkt, mens jeg satt og drakk, inne på Iwo sitt rom, (denne kvelden).

Så var hu Leyla, (fra London og Tyrkia vel), og jeg, aleine, inne på rommet til Iwo da, (husker jeg).

Og da sa jeg det, (til hu Leyla), at jeg syntes det var litt artig, at hu Leyla, liksom hang, sammen med oss utvekslingsstudentene, da.

Siden at hu Leyla liksom prata 'proper English' da, (som jeg vel sa).

(For jeg var vel kanskje litt lei av tyskere, som kanskje var flinke til å prate tysk.

Men de var kanskje ikke like flinke, til å prate engelsk da, (for å si det sånn).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og hu Leyla, hu fortalte det, at hu hadde litt problemer, med å forstå den rare dialekten, som de hadde, oppe i Nord-Øst England, da.

Leyla fortalte det, at noen folk, hadde sagt 'aye' til henne, (hele tida).

Og da hadde hu kontakta noen kjente, nede i London, da.

Og spurt de, om hva dette 'aye' betydde, da.

Og det hadde visst betydd 'yes' da, (fortalte hu Leyla).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Leyla dreiv også å 'babla' om, (denne kvelden, inne på Iwo sitt rom), at filmen 'Icredibles', gikk på kinoen, i Sunderland, (husker jeg).

Jeg husker at jeg syntes det, at det var litt som om, at hu Leyla, ønsket å bli bedt med ut, for å se den filmen, da.

Men jeg hadde nettopp lastet ned den filmen, (fra nettet).

(Antagelig med programmet E-mule, som jo Fredrick fra Rimi Bjørndal, hadde vist meg, et par år tidligere.

Noe sånt).

Og jeg hadde også lånt bort denne filmen, til en del folk, (inkludert Bruskvil vel), inne på

naborommet, da.

(Hvis jeg husker det riktig, ihvertfall).

Så jeg svarte ikke noe, da hu Leyla, begynte med den her 'Incredibles-babbling' si, da.

(Som jeg mener at jeg overhørte, at Iwo kommenterte om, til Dörte, vel.

Seinere denne kvelden, (inne på rommet til Iwo), da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etterhvert, så dukka det opp fler og fler folk, på festen til Rosario og Federica, (inne i lounge-en), da.

Og jeg husker det, at en gang, som jeg gikk, i gangen, (fra mitt rom, til Iwo sitt rom).

(For å hente mer blandevann, eller noe sånt, kanskje).

Så så jeg at ei utvekslingsstudent-dame, fra Polen, (eller noe sånt), dukka opp, i leiligheten vår, da.

Og det var hu Dominika, som jeg hadde møtt, på the Sports Centre, et par ganger.

Og da var jeg litt full, da.

Så da syntes jeg at det var litt morsomt, at hu Dominika dukka opp, i leiligheten vår, da.

Siden hu var veldig pen, lyshåret og kvinnelig da, (må man vel si).

Så da liksom 'kringkasta' jeg det, inne på rommet til Iwo, da.

At hu Dominika, hadde dukka opp, i leiligheten vår, da.

Og da, så var det en av damene, (inne på Iwo sitt rom), som sa det.

At: 'Oh, that big woman'.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 30: Enda mer om festen i vår leilighet

Etterhvert, så begynte Iwo og jeg, (var det vel), å krangle om vi burde gå inn i lounge-en, hvor Federica og Rosario hadde cirka 50 gjester, (hvis ikke enda flere), da.

Men Iwo ville ikke dette, da.

(Av en eller annen grunn, som jeg ikke fikk med meg, hvis jeg skal være ærlig.

Jeg hadde vel drukket en del, kanskje.

Noe sånt).

Men jeg mente det, at siden denne festen liksom var i 'vår' leilighet, da.

Så burde vi også liksom vise trynene våre, i lounge-en, (hvor alle menneskene var), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica, (må det vel ha vært), introduserte meg, for sin venninne Claire, (husker jeg), som var en vever, (er vel det riktige ordet), ung studinne, fra Paris, (med halvlangt mørkt, krøllete hår, vel).

(Noe sånt).

Og henne vekslet jeg såvidt noen ord med da, (på engelsk), husker jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Rosario og Federica, de hadde vært på kontinentet, (tror jeg).

Ihvertfall så hadde Rosario noe Ballantine's-whiskey der, (på kjøkkenet vårt), husker jeg.

(Som hu vel forklarte om, at hu hadde kjøpt, på en eller annen tax-free-butikk, da.

Noe sånt).

Og Rosario, hu lurte på om jeg ville ha whiskey og cola da, (husker jeg).

Noe jeg sa ja til, da.

(Selv om jeg vel hadde mer vodka osv., inne på rommet mitt, (eller om den vodka-flaska mi kan ha stått inne på rommet til Iwo, på den her tida).

Men det ville vel kanskje vært uhøflig å si nei, tenkte vel jeg, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etterhvert, så kom jeg i prat, med ei ganske høy tysk blondinne, (som stod og hang i kjøkkenet vårt, sammen med en gjeng med tyskere vel), husker jeg.

Hu blondinna, hu spurte meg om hvordan Norge var da, (eller noe lignende).

Og jeg sa at det var fint med nordlyset, om vinteren, osv.

Og jeg spurte hu dama, om hu ville være med inn på rommet mitt, for å se på et bilde av nordlyset, som en eller annen kar på irc, hadde sendt meg, noen uker tidligere vel, (av en eller annen grunn).

(Noe sånt).

Og det ville hu tyske blondinna da, (som vel var noen og tjue år gammel).

Og etter at jeg hadde visst henne noen bilder, av noe grønt nordlys, på den LCD-skjermen, som jeg hadde kjøpt til den stasjonære PC-en min, den første uka, (var det vel), som jeg var, i Sunderland.

Så kyssa jeg ihvertfall en gang, (husker jeg), med hu tyske dama, da.

(Inne på rommet mitt der, da.

Mens vi stod, på gulvet, like ved skrivebordet mitt, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og når hu tyske dama, og jeg, skulle gå inn, på rommet mitt.

Så måtte vi trække over masse bein, (husker jeg).

For i gangen vår, (fra cirka ved lounge-en og vel forbi rommet mitt).

Så satt det masse tenåringer, (var de vel), som vel må ha vært britiske, (tror jeg).

Og de satt liksom med ryggen inntil en vegg da, og så med føttene mot den andre veggen, da.

(Av en eller annen grunn).

Så det var jo nesten som å være med i en slags hinderløp-konkurranse, (eller noe lignende), når jeg skulle inn på rommet mitt, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var jo en slags 'data-guru', den tida som jeg bodde, på the Forge.

(Ihvertfall for de fleste utvekslingsstudentene i blokk 3, (og Leyla), da).

Så folk, (spesielt Dörte), spurte meg 'hele tida', om å fikse et eller annet data-problem, da.

Og Muhammed, (fra nabo-leiligheten), var det vel.

Han ville at jeg skulle vise han et eller annet, som hadde med data å gjøre, (inne på rommet mitt), da.

(Noe sånt).

Så jeg måtte derfor gå enda en tur inn på rommet mitt, (gjennom denne 'urskogen' av jeans-kledde britiske tenåringsbein da), husker jeg.

(Siden at Muhammed, (var det vel), ville at jeg skulle brenne en CD for han, eller noe lignende, da).

Og i forbindelse med at jeg gikk inn på rommet mitt, for andre gang, etter at jeg hadde forlatt festen på rommet til Iwo, denne kvelden.

Så overhørte jeg det, at en av de britiske damene, (var det vel), som satt i gangen vår.

Hu kommenterte det da, at jeg først hadde gått inn på rommet mitt, sammen med ei dame, og så sammen med en mann, da.

(Noe sånt).

Og det så kanskje litt rart ut, (såpass seint på lørdagskvelden da), det er mulig.

Men det var vel antagelig Brusk som hadde mast på meg, angående om jeg kunne brenne en CD, (eller noe lignende), for han Muhammed, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter dette igjen så spurte Federica meg om noe, (husker jeg).

(Jeg husker at hu var kledd, i en trang oransje t-skjorte, vel.

(Noe sånt).

Og hu hadde vel ikke bh på seg, under t-skjorta, mener jeg å huske.

Så man kunne se at hun hadde noen faste, neste halvkule-formede pupper, da.

(Noe sånt).

Og at hu ikke hadde noe særlig overflødig fett, på kroppen da, (for å si det sånn).

Selv om hu var en god del kraftigere, enn f.eks. sin venninne Claire da, (må man vel si).

Federica var vel litt over gjennomsnittet kraftig, (må man vel si).

Ihvertfall for en dame, i begynnelsen av 20-årene, (vil jeg si, at man kunne se, når hu gikk rundt, i sin åletrange t-skjorte, denne kvelden, da).

(Noe sånt).

Men Federica var ikke lubben da, (for å si det sånn).

Og hu hadde vel også et pent ansikt, (må man vel si).

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Selv om hu 'alltid' nesten 'sagget', når hu gikk med busker, (mener jeg å huske).

Så det var ikke sånn at hu alltid prøvde å se sexy ut, (vil jeg si).

Hu hørte jo også mye på Nirvana, husker jeg.

Så det er mulig at hu hadde en slags 'grunge-aktig' stil, da.

(Hva vet jeg).

Noe sånt).

Så sånn var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica ville at jeg skulle gå inn på rommet mitt, (igjen!), for å hente høyttalerne, til PC-en min, da.

For hu fortalte meg det, at noen gutter, som danset, der spisebordet vårt vanligvis stod, i lounge-en. De ville gjerne ha litt høyere musikk, da.

Og jeg hadde noen ok svarte PC-høyttalere, (med forsterkere), inne på rommet mitt, da.

(Som jeg vel må ha kjøpt, på Dixons, eller noe sånt, vel.

Og som Federica av en eller annen grunn visste at jeg hadde.

Hu hadde kanskje vært inne på rommet mitt en gang, for å høre på musikk, eller noe sånt.

Hvem vet).

Og Federica hadde også noen lignende høyttalere, (som hadde blitt brukt, til å spille musikk, på denne festen, så langt, denne kvelden, da).

Men hu ville at jeg skulle koble på mine høyttalere, til hennes laptop, (som hu spilte 'mp3-musikk' på da, i lounge-en).

Og som sagt, så gjort.

Jeg måtte vel da enda en gang gå gjennom denne 'underskogen', av unge jeans-kledde britiske bein.

(For å hente PC-høyttalerne mine, da).

Og så kobla jeg på disse, (til Federica sin laptop), mens 'alle' på festen, fulgte med, på hva som hendte, da.

(Noe sånt).

Og dette gikk vel greit, selv om jeg var rimelig full, vel.

(Og Federica hjalp vel også til litt, med denne 'koblingen', tror jeg.

Noe sånt).

Men lyden, på mine PC-høyttalere, den var ikke noe særlig høyere, enn det lyden på Federica sine høyttalere var, (tror jeg).

(Så det var vel egentlig ikke noe særlig poeng, ved denne høyttaler-byttingen, vil jeg si).

Men lydstyrken var vel egentlig grei nok, (må man vel si).

For dette var jo høyttalere, som jo ble koblet til strømmettet, og som hadde innebygde forsterkere,

da.

Så lyden ble vel greit nok, for en studentfest, i en leilighet, som var eiet av University of Sunderland liksom, (må man vel si).

(For dette var jo ikke akkurat noe diskotek heller.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 31: Etter festen i vår leilighet

Federica hadde forresten besøk, av 2-3 venninner, fra Roma, på den tida, som Rosario og henne, arrangerte den festen, (som jeg har skrevet om i de forrige kapitlene), i vår leilighet.

Og helt på slutten av festen.

(Når det nesten ikke var fler folk igjen, (i leiligheten vår), vel).

Så mener jeg at jeg overhørte det, at Federica sa noe med 'Christopher', til venninnene sine.

Og så dro disse 3-4 Roma-damene, i samlet flokk, til Christopher, (fra Tyskland), sin leilighet, (tror jeg).

Noe sånt.

(Ihvertfall hvis jeg skjønnte det riktig, i min vel ganske alkoholpåvirkede tilstand, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dagen etter, så var jeg ganske fyllesyk, (husker jeg).

Men jeg gikk en tur, ut i lounge-en, på ettermiddagen en gang.

For å steike noen kylling-nuggets og chips, (som jeg pleide å ha i fryseren under kjøleskapet der).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da jeg kom inn på kjøkkenet der, for å lage den her maten min, da.

Så besvimte Rosario, (husker jeg).

Men Federica, (var det vel), sa at det ikke var noe å bry seg om, da.

(Noe sånt).

Og Federica sine Roma-venninner, (og vel også Dörte og muligens også Iwo), var også i lounge-en der, da.

(Så hele lounge-en var full av folk, da.

Må man vel si).

Så jeg regna vel med det, at disse damene hadde kontroll liksom, hvis de sa at det ikke var noe alvorlig galt, med hu Rosario, da.

(Men hva som egentlig feilte Rosario, det lurere jeg på fortsatt, må jeg innrømme.

For det er ikke sånn at jeg alltid får svar, hvis jeg sender henne en Facebook-melding, for eksempel.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og en eller annen gang, denne dagen.

Mens jeg gikk fra rommet mitt og inn i lounge-en, for å lage eller hente noe mat, vel.

Så var hu Leyla i gangen der, (husker jeg).

Og hu sa til meg det, da.

At: 'Julian told me what happened'.

Og da bare smilte jeg litt, (eller noe sånt), vel.

For jeg regna vel da med at Julian hadde fortalt Leyla, at jeg hadde klint, med hu blonde tyske dama, (kvelden før).

(Inne på rommet mitt der, da).

Men seinere, så har jeg lurt på det.

Om Leyla mente det, at han Julian, (fra Tyskland), hadde fortalt henne det, at jeg var forfulgt av 'mafian', (i Oslo), eller noe lignende.

(Som jeg har skrevet om, (at jeg overhørte, i Oslo, i 2003), i Min Bok 5).

Men Julian kunne vel ikke ha visst om dette, forresten.

(Om hva jeg overhørte, på jobben, på Rimi Bjørndal, i 2003, (mener jeg).

For dette var ikke sånn jeg dreiv og fortalte om, på the Forge der, (må jeg innrømme).

For det var så mange følsomme student-damer der, da.

Så de hadde kanskje ikke tålt det, å høre om at noen, hadde overhørt, at han var forfulgt av 'mafian' da, (tenkte nok jeg).

Noe sånt.

Og min plan var å ringe noen i Norge, som var eksperter, innen mafia-kriminalitet.

For å få dem, til å etterforske dette, som jeg hadde overhørt.

Så derfor var planen min, (mens jeg bodde på the Forge), å vente til jeg fikk meg egen leilighet, før jeg ringte politiet, (om denne 'mafia-overhøringa'), da).

Så jeg regner med at det må ha vært noe mindre dramatisk, som hu Leyla mente, da.

(Men jeg er ikke hundre prosent sikker på, akkurat hva det var, som hu Leyla og Julian hadde prata om, (som gjaldt meg), må jeg innrømme.

Men et eller annet var det, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg fikk også epost-adressen, til hu blonde tyske dama, (husker jeg).

(Hun hadde vel en GMX epost-adresse, (som vel er ganske vanlig å ha, i Tyskland, tror jeg)

For hu Dörte hadde også en sånn GMX epost-adresse da, (fant jeg ut seinere, dette studieåret).

Og våren 2005, (i av min stekusine Andrea sine tre konfirmasjonsselskaper i Kvelde), så fant jeg ut det, at også tante Ellen hadde en sånn GMX epost-adresse, da.

(Selv om tante Ellen sin GMX epost-adresse vel slutta på .ch, (for Sveits), og ikke på .de, (for Tyskland da), mener jeg å huske.

Noe sånt).

Så det er nok ganske vanlig, for tysktalende, å ha en sånn GMX epost-adresse da, tror jeg.

Noe sånt).

Og jeg sendte vel hu blonde tyske dama en e-post, hvor jeg spurte om hu ville være med ut på kino, (eller noe lignende), vel.

(Noe sånt).

Men den e-posten, den må jeg nok ha sendt, fra Hotmail-kontoen min, (tror jeg).

Og den ble jo sletta, i 2005 en gang, (må det vel ha vært), etter at jeg gikk over til å bruke Gmail, (istedet for Hotmail), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 32: The American Party

Et par uker etter at Federica og Rosario, (var det vel), hadde arrangert en fest, i 'vår' leilighet.

Så ble jeg fortalt av Brusk, (må det vel ha vært).

At hu blonde tyske dama, (som jeg hadde klint med, på rommet mitt, på Federica og Rosario sin fest).

Hu skulle på en slags amerikansk fest vel, (i the Marr House), som visstnok jeg også var bedt på, da.

Noe sånt.

(Ifølge Brusk, (eller om det kan ha vært Iwo eller Julian), ihvertfall).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På den amerikanske festen, så møtte jeg igjen Stephanie Madonna, (husker jeg).

Hu stelte seg fortsatt like tett inntil meg, (mener jeg å huske ihvertfall).

Og hu ga meg en øl, fra kjøleskapet der.

(For sånn var det visst i Amerika da, mente hu.

At det var bare å ta øl i kjøleskapet, på fester.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at Brusk, (like etter at vi dukka opp, på den her festen), spurte ei amerikansk dame, (med lyst hår vel), inne på kjøkkenet, (i denne fest-leiligheten), om hvorfor det stod 'Tracking', på t-skjorta hennes.

Og det var visst fordi at hu drev med organisert sti-gåing, på fritida, (i USA), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg prøvde jo å bedre på 'ferie-tysken' min, i Sunderland, (siden det var så mange tyskere der).

Og byens julemarked, det var fra Tyskland, (av en eller annen grunn), og hadde store skilter, som det stod 'Weinachtsmarkt' på, (altså 'julemarked' på tysk da), av en eller annen grunn.

Og da jeg snakka med ei av de amerikanske student-damene, som var en av vertinnene muligens vel, på den her festen, da.

Så viste det seg det, at hu jobba, på det tyske julemarkedet, i byen, da.

Og jeg hadde prøvd å lære meg det tyske ordet, for julemarked, under et besøk, i nabo-leiligheten, (hvor mye av praten gikk i tysk vel), husker jeg.

(Siden jeg nok hadde reagert litt, på at skiltene til dette julemarkedet, var på tysk, da.

Noe sånt).

Men jeg hadde drukket litt, og husket vel ikke lenger dette ordet, da.

(Noe sånt).

Og spurte derfor hu amerikanske studinna, om hva navnet var, på det her julemarkedet igjen, da.

Og da måtte hu gå bort til en tysk mannsperson vel, (som satt i en stol, like ved der vi stod og pratet), og spørre han, om hva dette markedet het, da.

Og så sa hun det videre til meg.

Nemlig 'Weihnachtsmarkt', da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Like etter at jeg hadde fått en øl, i kjøleskapet der, av Stephanie Madonna, (av en eller annen grunn).

Så stod jeg like ved kjøleskapet der, da.

For jeg lurte vel på, om de hadde kjøpt masse øl, som de skulle fylle opp kjøleskapet med, da.

(Noe sånt).

Siden at Stephanie Madonna hadde sagt det, at dette var skikken, i USA, da.

Men de fylte ikke opp, med noe mer øl, (såvidt jeg husker, ihvertfall).

Så jeg husker at jeg istedet begynte å spise, av noen få godtebiter, som lå i en liten skål vel, inne på kjøkkenet der, da.

Og da stod Nicole Erwin og Javier, (som var som et slags par vel, ihvertfall på denne festen), og liksom lo av meg da, (eller noe), som noen slags nisser, (eller noe lignende), litt lenger vekk fra kjøleskapet, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etterhvert, så dukka hu blonde tyske dama, (som jeg hadde klint med, på den forrige festen), opp der.

(Sammen med en venninne, vel).

Men da ville ikke hu blonde tyske dama prate med meg omtrent da, (av en eller annen grunn).

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dominika, (hu høye polske dama, som jeg noen ganger pleide å møte, på the Sports Centre).

Hu var også på den her festen, da.

Og jeg husker at jeg overhørte det, at hu prata med noen andre studinner, (på engelsk).

Om hu skulle prøve å finne noen å ha sex med, den kvelden.

(Noe sånt).

Og Dominika nevnte vel meg, som en mulig sex-partner vel, (hvis jeg skjønnte det riktig, ihvertfall).

Men da sa hennes venninner det, at: 'Not Erik, he's to drunk', (eller noe sånt).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Av en eller annen grunn, (som jeg ikke husker nå), så var jeg litt irritert, på han Christopher, (fra Tyskland), på den her festen, (husker jeg).

Det kan ha vært det jeg hadde overhørt, fra Dominika, (og hennes venninner), om hvem hu skulle ha sex med, osv.

Eller det kan ha vært skrytinga og 'Mors-babblinga', til Christopher, (som jo er tysk, og jeg er jo kvart dansk), på den greske festen.

(Noe sånt).

Og jeg hadde jo drukket litt og, da.

For å si det sånn.

Så da jeg la merke til det, at Christopher var på vei inn i lounge-en, (etter å ha vært på do, eller noe sånt, vel).

Så tok jeg en skuldertakling, (som når man spiller fotball), på Christopher, (like etter at han gikk inn døra), husker jeg.

Og den taklingen, den satt ganske bra da, (sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Men Christopher sa ikke et ord, da.

(Av en eller annen grunn).

Han bare gikk å satt seg, vel.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter det her igjen.

Så gikk jeg lenger inn, i lounge-en.

(For jeg lurte vel på hva Christopher dreiv med, da.

Noe sånt).

Og jeg ble stående ved siden av Berit og en ung mannlig bekjent av henne, (som jeg ikke visste hvem var), husker jeg.

Og Berit begynte å si: 'In the ass', (eller noe lignende).

Og jeg mente det, at hu var uhøflig, da.

Og så sa hu det samme igjen, da.

Så jeg ble irritert på henne, for hu provoserte liksom, da.

Og da ba jeg henne snu seg rundt, (med fingerspråk), for jeg skulle liksom klaske til henne på rumpa, (eller noe sånt), siden hu var uhølig, da.

(For hu var jo oppkalt etter Berit Aunli, liksom.

Sa hu ihvertfall den første gangen, som jeg snakket med henne om det.

Selv om hun kanskje forandret det litt, den andre gangen, som jeg snakket med henne.

Noe sånt).

Men det ble bare til at hu først snudde seg rundt.

Og så snudde seg tilbake igjen, da.

(Noe sånt).

Og så ble hu bare stående helt stille.

Som om hu ville at jeg skulle ta henne med, til rommet mitt, (i det andre boligkomplekset, på the Forge), eller noe sånt.

Men vi ble liksom overvåket, av en gjeng med britiske ungdommer da, som hang i gangen der, liksom.

(Noe sånt).

Så jeg følte meg ikke helt komfortabel, da.

Siden de britiske studentene, (eller hva de var), dreiv og så på oss, (altså Berit, han bekjente av Berit og meg da), og kommenterte det de så at vi gjorde, (på engelsk), da.

(Mener jeg at jeg overhørte, ihvertfall.

Noe sånt).

Så dette ble som noe litt ekkelt da, (for meg), vil jeg si.

At vi liksom ble stirra på, (eller overvåket), på den måten.

(Av de britene).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 33: Mer fra the American Party

Etterhvert, så fikk jeg nok, av den amerikanske festen.

Og gikk ut av Marr House.

For å gå de få titalls meterne, bort til Jobling House, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og akkurat da, så dukket Dominika, (som heter Teske til etternavn, tror jeg, og som Magnar Skorven, fra University of Sunderland, har fortalt meg, (nå, høsten 2013), at jobber som sportsreporter, for en polsk TV-kanal), opp der, (på plassen mellom Marr House og Jobling House), i en taxi, da.

Jeg sa ikke noe, til Dominika.

For jeg regnet med at hu hadde blitt med en eller annen student, (eller ihvertfall en som hadde vært på the American Party), som bodde i en annen del av Sunderland, da.

Og så tatt en taxi tilbake, til the Forge.

Etter å ha hatt denne sex-en, da. (som Dominika og venninnene hennes prata om, noen timer tidligere, inne på den nevnte festen).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter å ha sett det, at Dominika sannsynligvis hadde hatt sex, da.

Så følte jeg meg litt mislykka, (husker jeg).

Så jeg fant den vodka-flaska, som jeg blant annet hadde gitt en drink fra, til Anja, på festen på rommet til Iwo, (mens Federica og Rosario, hadde fest, i lounge-en, i leiligheten 'vår').

For den vodka-flaska, den var nesten halvfull, da.

(Eller en tredel full, ihvertfall.

Noe sånt).

Og det var en 0.7-liters flaske, vel.

Så det var fortsatt en del 'moro', i den flaska, da.

(For å si det sånn).

Og så dro jeg tilbake, til the American Party igjen, (husker jeg).

For å se om jeg klarte å være like heldig, som Dominika, når det gjaldt å finne noen passende partner, av det motsatte kjønn, å ha sex med, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Tilbake i 'fest-leiligheten', så var Stephanie Madonna fortsatt der da, (husker jeg).

Hu prata med noen andre amerikanske studinner, (mens de satt på gulvet vel), og sa det, at hu pleide å dra på Broadway, (for å se teaterstykker), når hu bodde, hjemme i USA, da.

Og da spurte jeg henne, om hu bodde i New England, (husker jeg).

For jeg hadde vel lest om den delen, av USA, på nettet, (eller noe sånt), da.

Og det gjorde hu da, svarte hu.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Like etter det her, så så jeg plutselig det, at det lå en hasjklump, (på cirka et eller to gram vel), på gulvet, husker jeg.

Og jeg kjeda meg litt.

(Og hadde kanskje drikk opp vodkaen).

Så jeg spurte Stephanie Madonna, (og venninnene hennes), om vi skulle røyke den hasjen, da.

(Kanskje bare for å ha noe å si, jeg og.

Siden jeg var den eneste, som var der, som ikke hadde engelsk, som førstespråk, vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men når jeg spurte Stephanie Madonna, (og venninnene hennes), om vi skulle røyke, den hasjen, (som var innpakket i plastfolie, husker jeg).

Så svarte ikke Stephanie Madonna noe, (husker jeg).

Men hu begynte bare å prate om meg, (om at det var første gangen, som hu hadde lagt merke til noe ved meg, eller noe sånt), til en av venninnene sine, (husker jeg).

(Og hvor det blei av den hasjklumpen, til slutt, det veit jeg ikke).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Stepanie Madonna dro meg også med, ut av Marr House.

(Hu leide meg, vel.

Så jeg trodde nok kanskje at hu ville kline, eller noe sånt, da).

Og så dro hu meg inn, på en fest, (var det vel), som var i første etasje, i en annen blokk, (enn der jeg bodde), i Jobling House, da.

(Av en eller annen grunn).

Og da må vel klokka ha vært rundt 4-5 om natta, (hvis ikke enda seinere), tror jeg.

(Og vi var bare inne på festen der, (som var i en slags stor stue vel), en kort stund.

Mens hu Stephanie Madonna, ga en eller annen beskjed vel, (eller noe sånt), til en ganske voksen kar der, vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Stephanie Madonna sa også det, (denne kvelden), at hu skulle invitere meg, på en nyttårsfest, som hu skulle ha, dette året da, (husker jeg).

(Men det ble ikke noe av, husker jeg.

Så hu tulla kanskje bare.

Hva vet jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det satt også en gjeng britiske ungdommer, ute på gangen, på denne festen, husker jeg.

(Etter at jeg kom tilbake, med vodka-flaska).

Og de, (en ganske kraftig gutt i begynnelsen av 20-åra vel), mener jeg at jeg overhørte, at sa om meg, at jeg virka skummel, (eller noe sånt), siden jeg hadde både Dr. Martens-sko, (jeg hadde noen lave Dr. Martens sko, (uten vernetupper), som jeg likte, fordi at de hadde luftsåler da, som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 4), og vodkaflaske, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det dukket også opp en annen britisk gutt, på denne festen, (eller nachspielet), husker jeg.

Og det var en femi, (eller transvestitt), husker jeg.

(Hvis jeg skjønnte det riktig, ihvertfall).

Og da begynte jeg å lure på, hvordan folk, som disse amerikanske studinene var, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På begynnelsen av denne kvelden.

Så husker jeg forresten at jeg nevnte det.

Mens jeg chattet, med en av de amerikanske studinene.

At tenåringsjentene i Sunderland, kalte sigaretter for 'tabs' da, (hvis det ikke var 'tubs'), husker jeg.

(Som jeg har skrevet om, i et av de første kapitlene, i denne boken).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og etter festen, så satt jeg meg, i the lounge, (husker jeg), i 'min' leilighet, da.

Og spiste noen peanøtter, (eller noe sånt), som jeg hadde hatt, på rommet mitt, da.

(Noe sånt).

Og Iwo la vel merke til det, (at jeg satt i lounge-en), på morgenkvisten, da.

Da han stod opp, (eller om han bare skulle på do, eller noe sånt), i 6-7-tida, kanskje.

(Noe sånt).

For han åpnet vel da døra, til the lounge, og sa hei til meg, (eller noe sånt), vel.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 34: Mer om the Final Year Project

Etter at jeg hadde bodd i noen uker, i Sunderland, så skulle jeg ha et slags møte, med foreleser Peter White, (og en litt eldre brite vel), i faget Final Year Project, da.

Jeg spurte uka før, (var det vel), om hva dette møtet gikk ut på, da.

Og da fikk jeg til svar, (av Peter White).

At jeg bare skulle oppdatere om hvor langt jeg hadde kommet, med prosjektet, da.

Og med på møtet, så hadde jeg med prosjektplanen, (blant annet), vel.

(Det var vel en ferdig prosjektplan, som hadde skrevet, med penn, på et ark, vel.

Men da fikk jeg vel klage, (av Peter White), fordi at jeg ikke hadde skrevet prosjektplanen, i Word enda, vel.

Noe sånt.

Men det stod vel, på prosjektplanen, at det skulle jeg gjøre, uka etter, eller noe.

Noe sånt).

Og siden jeg var den siste vel, som fikk et prosjekt, å jobbe med, dette året.

Så hadde jeg ikke kommet så langt, som de andre, da.

Men dette hadde jeg tatt høyde for, i prosjektplanen.

Sånn at prosjektet var beregnet, å ta inn denne forsinkelsen, (ved at jeg skulle jobbe, i juleferien, blant annet), sånn at jeg likevel ble ferdig, samtidig med de andre, da.

Likevel, så fikk jeg bare 50 prosent, (eller noe sånt), i karakter, på dette møtet.

Selv om jeg selv, (som var vant med prosjekter, fra Rimi og to datahøyskoler, i Norge), mente at jeg hadde full kontroll, (på dette prosjektet), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Selve møtet var ganske forferdelig, vil jeg si.

(Dette var vel som en såkalt 'roasting', (som det vel kalles på engelsk).

En 'dobbel-grilling', kunne man vel kanskje kalt det, på norsk.

Siden disse britiske professorene var to personer da, (og jeg kun var en).

Og møtet foregikk jo dessuten på engelsk.

Som jo var forelesernes morsmål.

Men kun et andrespråk, for meg.

Og jeg var dessuten ikke forberedt, på at jeg kom til å bli grillet, av to personer, i dette møtet.

Jeg trodde at vi skulle ha et sivilisert og vennlig tone.

(Som i de tidligere, (mer uformelle), møtene.

Som vi jo hadde hatt, når jeg noen ganger tok opp ting, (for eksempel), som jeg ikke skjønte, på slutten av en time, da).

Men så ikke.

Så jeg ble rimelig overrasket og paff, over tonen, som disse to britiske professorene hadde, (i dette møtet), da.

Jeg overdriver vel ikke mye, (tror jeg), hvis jeg sier at jeg liksom ble rystet da, (for å si det sånn)).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Begge disse britiske professorene, (var de vel antagelig), de spurte kompliserte og negative spørsmål, (hele tida), da.

(Noe sånt).

Og de skulle liksom svarmale alt, da.

(Må man vel si).

Så etter dette møtet, så begynte jeg å tenke sånn.

At hvis du skal i et møte, med liksom 'vanskelige' folk.

For å diskutere et dokument, (for eksempel).

Så skriv ut et dokument, for hver person, som skal være med, på møtet.

For hvis du bare har en prosjektplan, (eller CV), for eksempel.

Så studerer kanskje 'den vanskelige personen' dette dokumentet, da.

Og spør så et 'svartmalende' spørsmål gjerne, om en detalj, i dette dokumentet.

Og da er det vanskelig å svare raskt, på spørsmålet personen stiller, hvis du ikke har dokumentet foran deg selv.

Og hvis du nøler, (fordi at du ikke forstår med en gang, nøyaktig hva det er snakk om), så vil nok 'den negative personen', bare gå raskt videre, (i en slags monolog), og kanskje si at du er usikker, da.

(Noe sånt).

Så før et vanskelig møte, så er det greit, å printe ut for eksempel tre CV-er, hvis det er tre personer, som skal være med i møtet, da.

(Vil jeg si, at jeg lærte, at dette 'grillings-møtet', da).

Og jeg synes det er en uting forresten.

Når to personer liksom konkurrerer, om å stille 'svartmalende' spørsmål til en person, da.

For hvorfor skal 'svartmalerne' være to personer, (og du selv bare en).

Nei, dette kan virke litt urettferdig, synes jeg.

(For da er det lett, å liksom bli overkjørt.

Vil jeg si).

Men det er ikke sånn at jeg liksom har forsket noe, på hva tradisjonene, i samfunnet, sier om dette temaet.

Så det er ikke sånn, at jeg har en fasitløsning, på dette problemet, akkurat.

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Forelesningene i dette faget, de ble etterhvert til 'oppdaterings-møter', (sånn som jeg husker det).

Og uka etter, (må det vel ha vært).

Så hadde jeg et møte, med han assistenten til Peter White, da.

(Assistenten var en eldre, britisk herre, (må man vel kalle han), med dressjakke vel, (og muligens mustasje), da.

Noe sånt).

Og til dette møtet, så hadde jeg 'ført inn' alle dokumentene, i Word da, (var det vel).

Og jeg hadde med en slags prosjektbeskrivelse, som jeg hadde fått undertegnet, av hu psykologi-professoren, (som holdt til på et kontor, (litt opp i etasjene), i the Vardy Building, vel.

(For hun var oppdragsgiveren, for dette prosjektet, da.

Så jeg hadde et ganske kort møte, med henne, da.

Hvor vi ble enige om hva som skulle være med, i dette programmet.

Et møte som gikk ganske greit, vel.

Må jeg vel si).

Og da, så fikk jeg toppkarakter, på de samme dokumentene, da.

Den eneste forskjellen var at disse dokumentene nå var skrevet i Word, (og ikke med kulepenn), da.

Og da, så sa han assistenten til meg, at jeg burde legge kopier av disse papirene, i et arkivskap, som stod i et hjørne, av klasserommet, (for dette faget), i kjelleren av the Vardy Building, da.

(For hver prosjektgruppe hadde en egen mappe, i dette arkivskapet, da.

Noe sånt).

Og så klagde denne britiske gentleman-en, til Peter White da, (husker jeg).

På at Peter White hadde gitt meg for dårlig karakter, på 'hoved-møtet', (uka før), da.

Siden at mine prosjekt-dokumenter egentlig var 'good stuff' da, (som han vel sa).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var forresten muligens sånn, at det var to-tre sånne 'assistent-gubber', som hjalp Peter White, med det her faget.

Det husker jeg ikke nøyaktig nå, (hvor mange 'assistent-gubber', som Peter White hadde), må jeg innrømme.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at da jeg gikk på videregående.

(På Sande videregående og Gjerdes videregående.

På midten/slutten av 80-tallet).

Så var det vel muligens tekstbehandlingsprogrammet Brum, (fra Norsk Data vel), som jeg lærte.

(Noe sånt).

Og så lærte jeg vel Word Perfect, (mener jeg å huske, ihvertfall).

På enten Gjerdes videregående eller NHI, vel.

(Noe sånt).

Og jeg hadde jo et friår, fra NHI, (for å prøve å spare opp litt penger, siden man jo måtte betale ganske mye skolepenger, for å gå, på NHI), hvor jeg jobba, hos Norsk Hageselskap og Matland/OBS Triaden.

Og etter at jeg kom tilbake igjen, til NHI, for å gå det andre året der, (høsten 1991).

Så hadde NHI begynt å bruke et nytt tekstbehandlingsprogram som het Ami, (husker jeg).

Så før jeg begynte å studere igjen, (i 2002), så hadde jeg allerede lært, 3-4 tekstbehandlingsprogram, da.

Så jeg var ikke noen ekspert på Word da, (som Peter White vel anbefalte meg, å skrive disse prosjekt-dokumentene inn i).

(For Word hadde blitt populært.

I tida etter, at jeg begynte å jobbe, i Rimi, da.

Så jeg fikk ikke lært meg Word, under min første studietid liksom, da).

Så jeg ba om et råd, fra Iwo, (husker jeg).

Angående et eller annet problem, (som jeg hadde), med Word, da.

For Iwo var vel tilfeldigvis innom rommet mitt, (av en eller annen grunn), mens jeg jobba i en helg, (eller noe sånt), med denne prosjektoppgaven, da.

(Noe sånt).

For jeg hadde jo blitt så 'driti ut' liksom, på det nevnte grillings/evaluerings-møte, da.

(Så jeg ville gjerne slippe, å bli like 'driti ut', på det neste møtet, da.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

I juleferien, så hadde jeg jo planlagt å jobbe, med to slags obligatoriske 'research topics', som jeg etter en del strev, hadde klart å finne meg.

For jeg hadde jo ikke drevet, med research/forskning før, så jeg var ikke vant til å tenke sånn, at det liksom fantes en stor flora, av artikler, bøker og forskningsoppgaver, som omhandlet temaer, som jeg som systemutvikler, kom borti da, under utviklingen av et program.

Og da var det meningen, at jeg liksom, i denne 'kaotisk store' mengden, av akademisk informasjon.

Skulle klare å finne noen tips, (må man vel kalle det), som jeg liksom kunne gjøre meg nytte av da, når jeg drev og utviklet, dette 'kalender-programmet' mitt, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men jeg husker ikke nøyaktig nå, hvilke forskningsområder, som jeg hadde valgt meg.

Men det var vel noe med brukervennlighet, (eller 'usability', som det vel heter på engelsk), mener jeg å huske.

Og jeg hadde lånt meg en del bøker, (og også kopiert en del artikler), på biblioteket, (på St. Peter's

Campus).

Så jeg var godt forberedt, til å lese, om disse research-topics-ene da, i juleferien.

Men da kom Pia og Siv, (som hver hadde sin unge sønn med seg), på besøk.

Så jeg fikk ikke lest noe da, (må jeg innrømme).

(For jeg måtte bruke mye mer tid og krefter, på Pia og dem, en det jeg hadde forestilt meg, da.

Så jeg kunne bare glemme å få lest noe.

For det ble drikking så og si hver dag.

Og Pia og Siv hadde jo med seg hver sin unge sønn.

Som kun likte å sitte inne på mitt rom, og se på filmer eller lage tegninger i Paint).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men før juleferien begynte, (og Pia, Siv, Daniel og Dennis, dukka opp, på the Forge).

Så hadde jeg allerede et slags fungerende kalender-program, (i Java), da.

Hvor man trykket på noen slags pil-knapper, (var det vel).

Og så hoppet kalenderen fram eller tilbake, (enten en dag, uke eller måned), da.

(Så det var vel seks, (eller om det var åtte), sånne 'hoppe-knapper', tror jeg.

Noe sånt).

Så jeg hadde liksom grunnkonstruksjonen ferdig, (må jeg vel si), når det gjaldt denne oppgaven, da.

For kalenderen virket perfekt.

(Selv om det var skuddår, for eksempel.

For det hadde jeg lagt inn, i programmet, at det skulle ta hensyn til, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så når det gjaldt selve programmeringen, så hadde jeg igjen, å gjøre programmet sånn, at studentene kunne legge inn forskjellige aktiviteter, på et bestemte klokkeslett, på en bestemte dag, da.

Men denne programutviklingen, den hadde jeg planlagt å drive med etter jul, da.

For i juleferien, så var det disse to 'research-topics-ene', som stod på agendaen da, (ifølge prosjektplanen).

(Hvis jeg ikke husker helt feil).

Og jeg hadde jo drevet med systemutvikling, både på Gjerdes videregående og NHI.

Men der hadde vi ikke lært om forskningsområder, da.

Men vi delte opp systemutviklingen i faser, da.

Og disse fasene het analyse-fasen, konstruksjons-fasen og test-fasen, osv.

Så hvor disse 'research-topics-ene' skulle inn, i de systemutviklingsfasene, det veit jeg ikke.

Men det må vel bli i analyse-fasen.

Men på HiO IU, så brukte de noe helt 'uakademiske' metoder, for system-utvikling, (vil jeg nesten si).

Jeg kjente ikke igjen mye, fra Gjerdes videregående og NHI, ihvertfall.

Så det var kanskje derfor at jeg sleit litt, i dette Final Year Project-faget.

Det er mulig.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Iwo, (var det vel), han var vel litt nysgjerrig, på det programmet, som jeg satt inne på rommet mitt, og jobba med, da.

Og han ville vel se på det programmet, da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Og jeg visste han at jeg hadde fått det 'fundamentale' liksom, (altså selve kalender-funksjonen), til å virke, på dette programmet, da.

Og det er mulig at Brusk, (i nabo-leiligheten), også så det, at jeg liksom hadde begynt å få dette programmet, til å virke, da.

(Selv om jeg ikke husker dette helt nøyaktig nå.

Hvem som var igjen, som var inne på rommet mitt, for å se, på det kalender-programmet, da.

Men jeg mener å huske, at det ihvertfall var et par studenter, som var innom rommet mitt, for å se på dette programmet, etter at jeg liksom hadde den grunnleggende kalender-funksjonen, til å virke, (med 'hopping'), da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 35: Pia og dem dukker opp i Sunderland

Noen dager før julaften, i 2004, så dukka Pia, Siv, Daniel og Dennis opp, på the Forge, (husker jeg).

Daniel, (som er Pia sin sønn, med Keyton fra Somalia), er jo født sommeren 1995.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 4).

Så han var vel cirka ni og et halvt år, (på den her tida), vel.

(Noe sånt).

Og Siv Hansen, (som er min søsters venninne, fra den tida hu var 'byvanker' liksom, (i Drammen), på slutten av 80-tallet), sin sønn Dennis.

(Som jeg hadde sittet barnevakt for en gang, (på den tida, som Siv bodde, liksom like nedenfor Sofienbergparken), da.

(Dette var vel like etter en rep-øvelse, på slutten av 90-tallet).

Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 5).

Han er cirka like gammel, som Daniel, vel.

(Noe sånt).

Og Siv bodde vel alene, (muligens i/ved Hurum), tror jeg, (på den her tida), sammen med Dennis, (som har asiatisk far, vel).

(Noe sånt).

Og Pia bodde jo på den her tida sammen med Negib fra Etiopia.

(Som hu vel fortsatt bor sammen med, tror jeg).

Og Negib skulle ikke være med, til Sunderland, da.

(Av en eller annen grunn).

Så det var nesten som at Pia og Siv var to alenemødre, (som reiste på ferie, sammen med ungene sine), da.

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at Pia ringte meg, (på hustelefonen i leiligheten, eller om det var på Netcom-mobilen min eller 'Rimi Langhus-mobilen' min), noen dager, før de skulle dukke opp, i Sunderland, da.

Og Pia sa da det, (på telefonen), at: 'Når vi kommer fram, så vil vi ha te, marmelade og vin'.

(Noe sånt.

Og det var enda flere ting og, som Pia liksom 'bestilte', (av meg), da.

Men dette har jeg glemt hva var nå.

Men en av tingene var noe slags mat til barna, vel.

Noe sånt).

Så Pia var litt uhøflig da, (må man vel si).

Siden hu liksom stilte krav, til hva jeg måtte kjøpe, av mat osv., til henne, (og følget hennes), da.

(Men jeg vet ikke hvorfor Pia tok den tonen der.

Og var så forlangende, liksom.

Jeg gadd ikke å lage noe stort problem, ut av denne 'bestillingen' liksom, da.

Jeg bare prøvde å finne, de tingene, som Pia hadde nevnt, på telefonen, da.

Og klagde ikke noe på dette, da.

Selv om jeg syntes at det hørtes rart ut, da.

Men jeg hadde jo fått lov, å være hos Pia, på mange julaftener, på slutten av 90-tallet og begynnelsen av 2000-tallet.

Så jeg syntes nesten ikke at jeg kunne nekte Pia, å besøke meg, i Sunderland, (i juleferien), da.

Siden jeg liksom skyldte henne en del tjenester, på grunn av jeg da slapp å sitte aleine liksom, på julekveldene da, (de årene som jeg bodde, på St. Hanshaugen).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den dagen, som Pia og dem skulle dukke opp, på the Forge.

Så var jeg urolig, (husker jeg).

For de var så seine, da.

Jeg ringte det ferjeselskapet, som hadde ferja, som søstera mi og dem dro med, fra Kristiansand.

(Eller, jeg sjekka vel nettsiden, til ferjeselskapet, tror jeg.

Og det ferjeselskapet må vel ha vært Color Line, tror jeg.

Selv om jeg så det nå, (når jeg søkte med Google, nå i november 2013), at den ferjelinjen, (mellom Kristiansand og Newcastle), nå er nedlagt.

Av en eller annen grunn).

Og den ferja var litt forsinka, da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall.

Selv om jeg syntes at Pia og dem likevel brukte lang tid, da.

For ferja var vel ikke så mye forsinka, liksom.

Selv om jeg ikke husker dette helt nøyaktig nå).

Men plutselig, så stod Pia og dem, og ringte på døra, da.

(Noe sånt).

Og Siv ga meg vel en klem, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia hadde glemt noen bæreposer, på den Metro-stasjonen, som lå like ved jernbanestasjonen, i Newcastle.

(Av en eller annen grunn).

Så jeg måtte bli med Pia, og ta Metro-en, til Newcastle da, (for å holde henne med selskap, liksom).

(Jeg skulle jo egentlig lese på 'research-topics', i denne juleferien.

Så jeg hadde bare gitt Pia adressen, til der jeg bodde, da.

Og forklart at det nok var enklest, å ta Metroen, fra Newcastle til Sunderland.

Jeg regna med at Pia klarte å finne fram, i England.

Siden hu jo hadde vært på språkreise, til Bournemouth, (sammen med blant annet Christell og Bergeråsen-Sylvia sin niese), sommeren 1988.

(Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok).

Men Pia hadde klart å surre, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da vi kom fram til den Metro-stasjonen, som ligger like ved jernbanestasjonen, i Newcastle.

Så kontaktet Pia noen Metro-ansatte, da.

Og så fikk hun en eller to bæreposer, (var det vel), fra et slags hittegodskontor, (var det vel kanskje).

(Noe sånt).

Jeg lurer også på om Pia og jeg muligens dro innom den Burger King-restauranten, som ligger, inne på jernbanestasjonen, i Newcastle.

Jeg mener ihvertfall å huske det, at Pia og jeg, også var innom jernbanestasjonen der, en tur.

Men det kan også ha vært, at jeg skulle kjøpe en avis, eller noe, i en kiosk der.

(Det er mulig).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde nesten ikke igjen noe av de cirka 800 pund-ene, som jeg hadde overtrukket DNB-kontoen min med, (en del uker tidligere).

(For jeg hadde fortsatt ikke fått studielånet mitt, da.

Selv om jeg hadde vært mer enn tre måneder, i Sunderland).

Men Pia sa at hu kunne låne meg hundre pund, da.

Frem til jeg fikk studielånet mitt, da.

Og det kunne jeg nesten ikke si nei til.

For jeg hadde rett og slett ikke igjen mer penger, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg fikk også en helflaske vodka, (av Pia og Siv), husker jeg.

Dette var en flaske, som Pia hadde kjøpt med, på Kristiansand-Newcastle-ferja, vel.

(Noe sånt).

Og Pia og Siv fortalte det.

At det hadde vært en ekkel mann, ombord på båten.

Som hadde glant på Dennis og Daniel, (eller noe sånt).

Og vært skikkelig pedo, da.

(Noe sånt).

Jeg spurte Pia og Siv, om de hadde sagt fra om dette, til noen vakter, (eller lignende), ombord på båten.

Men det hadde de ikke gjort da, (svarte de).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Avtalen mellom Pia og meg.

Den var egentlig sånn, at Pia og dem, skulle ringe meg, fra telefon-kiosken, ved Millfield Metro-stasjon.

(Når de hadde kommet seg dit, fra ferja, da).

Og så skulle jeg gå bort, og hente dem der da, liksom.

Men Pia og dem, de ringte meg aldri, fra den telefonkiosken.

(Av en eller annen grunn).

Men de fant istedet fram, til den the Forge-leiligheten, som jeg bodde i, på egenhånd, da.

(På en eller annen måte).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 36: Mer fra jula 2004

Det viste seg, at det ble omtrent umulig for meg, å lese noe, (om mine to 'research-topics'), jula 2004.

Pia og dem, de bodde jo, på to rom, i nabo-leiligheten.

(Pia og Daniel bodde på Brusk sitt rom.

Og Siv og Dennis bodde på Muhammed sitt rom.

Sånn som jeg forstod det, ihvertfall).

Men Julian, (fra Tyskland), han reiste ikke hjem, i jula.

Så Pia og Siv, de delte 'sin' leilighet da, sammen med Julian, (fra Frankfurt i det tidligere Vest-

Tyskland).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

I 'min' leilighet, så var det sånn, at Iwo, (som var romensk-tysk vel), ikke dro hjem, i juleferien.

Men Iwo hadde sagt at det var greit, at Pia og dem, spiste sammen med meg, i 'vår' leilighet, da.

Så Pia pleide å ha mine nøkler, (i tillegg til Brusks sine nøkler vel), i denne juleferien, da.

Sånn at hun og følget hennes, kunne gå inn og ut, av leiligheten som jeg bodde i, (og som de ganske ofte pleide å spise i), når de ønsket, da.

(For ellers så ville det ha blitt veldig mye mas på dørene, forestilte jeg meg, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men det eneste, som Daniel og Dennis likte å gjøre, i denne juleferien.

Det var å tegne tegninger, i Microsoft-programmet Paint, på den stasjonære PC-en, som stod, inne på mitt rom.

(For Daniel var vant til å ha en laptop, hjemme hos Pia, i Tromsøgata, vel.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Men de hadde ikke internett der, da.

Så Daniel, han har nok for det meste lært seg å bruke de programmene, som var installert, på den laptopen, da.

(En laptop som vel egentlig var eiet av en norsk dame, mener jeg å huske ihvertfall, fra et av mine besøk, i Tromsøgata, (da jeg av en eller annen grunn prøvde å logge meg på denne laptopen), rundt årtusenskiftet, vel.

Så den laptopen var vel muligens tyvegods da, (uten at jeg tørr å si det hundre prosent sikkert).

Som jeg lurer på om jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Daniel likte forresten også å spille, på et nettsted som het 123 spill, (eiet av Dagbladet vel), mener jeg å huske.

Så Daniel og Dennis, de 'bodde' liksom, inne på mitt rom, det meste av tida, som de var, i Sunderland, da.

Mens jeg selv, satt i lounge-en, da.

Men jeg var ikke vant, til å sitte å lese, i lounge-en.

Så det funka dårlig, må jeg innrømme.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Pia hadde bedt meg om å laste ned en film, for dem, før de dukka opp, (i England), da.

Og det var vel muligens en film som het 'Finding Nemo', (eller noe sånt), mener jeg å huske.

Det var ihvertfall en Pixar eller Disney-tegnefilm, som var ganske ny, på den her tida, da.

(Noe sånt).

Og den filmen, den satt Siv, Dennis og Daniel, og så på, inne på rommet mitt, en av de første dagene, som Pia og dem var på the Forge, vel.

(Mens Pia og jeg satt i lounge-en, vel.

Eller om dette var mens Pia og jeg var i Newcastle, for å finne de bæreposene, som søstera mi hadde klart å rote bort, på en eller annen måte, da.

Noe sånt)

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia fikk også møte hu Leyla, (fra Tyrkia og London), på the Forge, (husker jeg).

For hu Leyla hadde klart å rote seg inn i leiligheten til Iwo og meg, da.

(Kanskje fordi at det var så få studenter igjen, på the Forge, i jula.

Siden de fleste skulle hjem, til familiene sine, for å feire jul, vel.

Noe sånt).

Og da, så begynte Pia å klage fælt på meg da, (til hu Leyla), av en eller annen grunn, (husker jeg).

(Mens både Pia, Leyla og jeg, (og vel også enda fler folk), oppholdt seg, i lounge-en, i 'min' leilighet, da).

Pia sa det, (til hu Leyla), at jeg aldri tok oppvasken, (husker jeg).

Enda jeg jo hadde tatt masse oppvask, den første uka, i Sunderland, (enda jeg selv ikke hadde 'laget' denne oppvasken, siden jeg jo brukte engangstallerkener, osv).

(Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Og jeg hadde jo pleid å ta oppvasken, i Mellomhagen, (for mora mi), allerede fra da jeg var fem-seks år gammel.

(Som jeg vel har skrevet om i Min Bok).

Så det at jeg aldri tok oppvasken, det var løgn, vil jeg si.

Det stemmer at jeg nesten aldri tok oppvasken, på den tida som jeg bodde på Ungbo, (etter at jeg lot Pia flytte inn der).

Men det var jo fordi at Pia og jeg hadde en avtale, om at jeg skulle vaske gulvene der, også når det var Pia sin tur til å vaske gulv.

Og så skulle Pia til gjengjeld vaske opp min oppvask også, da.

Så Pia og jeg hadde en samarbeidsordning, (på Ungbo), da.

(Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 4).

Men denne samarbeidsavtalen, den nevnte ikke Pia noe om, til hu Leyla, da.

Pia bare sa det, at jeg aldri tok oppvasken.

(Av en eller annen grunn).

Så Pia jugde og prata dritt om meg, (i Sunderland), vil jeg si.

Og Pia sin engelsk var forresten forferdelig å høre på, (husker jeg, at jeg syntes).

For Pia prata engelsk med en fæl 'gangster-aksent' da, (må man vel kalle det), viste det seg.

Så jeg husker at jeg ble paff da, (av denne plutselige klaginga og skrikinga, til Pia).

Og jeg jeg lurte på det, (husker jeg), om denne 'skrike-gangster-engelsken', (til Pia), var noe hu hadde lært seg, på den tida, som hu hang sammen med Keyton fra Somalia, (og hans bekjente), i Oslo, (i årene før Daniel ble født, i 1995), da.

Hvem vet.

Så sann var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 37: Enda mer fra jula 2004

Allerede den første dagen, som Pia og dem var i Sunderland, (var det vel).

Så ville Pia og dem handle mat, da.

(For det var lille julaften, vel.

Noe sånt).

Og jeg tok med Pia og dem, til Aldi, (i Millfield da), husker jeg.

Siden det var den nærmeste kjedebutikken, da.

(Og dette var også en kjede, som hadde studentvennlige priser da, må man vel si).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siv var ikke helt fornøyd, med Aldi, (husker jeg).

Hu lurte på hvor pølsene var, (husker jeg).

(For hu klarte ikke å finne det, da).

Men jeg klarte å finne noen litt spesielle tyske pølser, (var det vel), som jeg vel antagelig hadde sett der tidligere, vel.

Men dette var ikke noe som frista, for Siv, da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så gikk vi tilbake, til the Forge, da.

(En gåtur på 5-10 minutter, kanskje).

Og jeg husker at jeg denne dagen beklaget litt, (ovenfor Pia og dem), angående hvordan det så ut, i Sunderland, da.

For den 'student-veien', som gikk mellom the Forge og Millfield Metro-stasjon.

Den gikk langs en del murvegger, som folk hadde satt opp, i utkanten av de rimelig små husene sine, da.

Og disse murveggene, de hadde ofte enten piggråd eller glasskår, på toppen, da.

(For å beskytte mot innbruddstyver, (eller noe lignende), vel).

Så Sunderland var nok en av de fattigste byene, i England, (hvis jeg skulle tippe).

Det minnet ihvertfall litt om en slags krigssone, (må man vel si), å gå gjennom den her 'student-gata', da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det må vel ha vært denne dagen, at jeg fikk låne hundre pund, av Pia, (tror jeg).

For jeg husker at jeg gikk til en off licence, (eller en 'alkohol-butikk'), som lå like ved Aldi, seinere den kvelden, vel.

For å kjøpe noe øl og røyk, vel.

(Siden Aldi ikke solgte røyk, husker jeg.

Av en eller annen grunn).

Og denne off licence-butikken, den var drevet av to pakistanere, (eller noe), i 30-40-åra, da.

(Noe sånt).

Og den alkohol-butikken, den var del av en kjede, (tror jeg).

For de hadde juletilbud, på ti-pakninger, med Stella boks-øl, (husker jeg).

Så jeg kjøpte med en sånn ti-pakning da, (husker jeg).

(Siden jeg 'plutselig' hadde fått penger igjen.

Og jeg regna med at Pia og Siv, (som vel hadde bedt meg om å kjøpe mer øl antagelig), syntes at dette Stella øl-et, var kult, da.

Noe sånt).

Men den butikken, den var tom for bæreposer da, (husker jeg).

Så jeg ble veldig sliten i arma, av å bære disse 4-5 kiloene med øl, på strake armer da, (i en halv kilometer, eller noe sånt, vel).

Og jeg hadde jo hatt dårlig råd, i dagene før Pia og dem dukka opp, i Sunderland.

Og det hadde visst disse 'butikk-pakistanerne' merka seg, da.

For da jeg gikk ut av butikken, så mener jeg at jeg overhørte det.

At han ene 'butikk-pakkisen', sa til han andre, at: 'First he didn't have any money and now he buys our best stuff'.

(Noe sånt).

Så det ble jo som noe overvåking og som noe 'fitteri', på en gang, (må man vel si).

Og jeg ble nesten dårlig, av å bære den ølen, på en så tungvint måte, (husker jeg).

(For de la vel bare varene mine, på et brett, eller noe sånt, tror jeg.

Noe sånt).

Så butikkene i Sunderland, de var sånn, at man nesten ikke kunne handle der da, (må jeg si).

For hvordan butikker er det som ikke har bæreposer, liksom?

Nei, sånne butikker, de tror jeg er et rimelig ukjent fenomen, i den vestlige verden.

(Kanskje bortsett fra i Sunderland, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 38: Og enda mer fra jula 2004

Den første kvelden, (var det vel), som Pia og dem var på besøk, (hos meg/oss), på the Forge.

Så satt vi i lounge-en, og spilte kort, (var det vel), sammen med Iwo, (mener jeg å huske).

(Mens vi drakk, da).

Og jeg mener å huske det, at Iwo og Pia, begynte å flørte litt, (i fylla), da.

Og da signaliserte jeg det, til søstera mi, (mener jeg å huske), at det ikke var så populært, da.

For Iwo var jo i et slags mystisk forhold, til hu Dörte, (som han ikke ville være klar om forholdet sitt til), da.

Og Iwo, han ville ikke hjelpe meg, hvis jeg lurte på noe, om Federica, (mener jeg å huske).

(For Iwo syntes at jeg var for gammel for Federica, mener jeg at jeg overhørte, at Iwo og noen andre studenter prata om, en gang.

Noe sånt).

Så da kan man vel også si det da, at Pia var for gammel, for Iwo.

(Noe sånt).

Ihvertfall så begynte jeg å prøve å få Pia, til å ikke ha sex med Iwo, (i fylla da), husker jeg.

Og jeg tror at Pia hørte på meg.

Hu omtalte Iwo seinere, (denne jula), som en 'besserwisser', (husker jeg).

Men før Pia flytta til Oslo, (på begynnelsen av 90-tallet).

Så hadde hu jo liksom sex, med 'alle mulige', (inkludert den mest 'goofy'-e karen, i Svelvik), som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 2.

Så jeg syntes at det hadde blitt litt rart da, hvis Pia og Iwo skulle hatt sex.

Av en eller annen grunn.

Men jeg var kanskje litt full, da.

(Og jeg var sliten, siden jeg ikke hadde fått en pose, til å bære den nevnte Stella-ølen, (som jeg skrev om i det forrige kapittelet), i).

Og jeg følte meg kanskje litt mislykka, iforhold til Iwo, da.

Siden han jo hadde en sex-partner-dame, (nemlig Dörte), i leiligheten, (til vanlig, ihvertfall).

(Noe jeg selv ikke hadde, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siv spurte meg også.

En av de første dagene, etter at Pia og dem hadde dukka opp, i Sunderland, da.

Om ikke tyskerne ble irriterte, siden vi norske, liksom 'okkuperte' stua, da.

Men da svarte jeg bare det, at tyskerne var så 'vant til å okkupere', da.

(Noe sånt).

Og det var ikke bare fordi, at Tyskland hadde okkupert Norge, under andre verdenskrig.

Men Dörte, (som var hjemme i juleferien), hun satt jo 'alltid' i lounge-en, da.

Og jeg hadde vel spurt Iwo, om det var greit, at Pia og Siv spiste, i 'vår' leilighet.

(Noe sånt).

Så da måtte det vel være greit, at vi satt i lounge-en og, (skulle man vel tro).

Julian, (fra nabo-leiligheten), han pleide jo å sitte en del, i 'vår' lounge.

Så da kunne vel Pia og Siv også sitte, i vår lounge, tenkte vel kanskje jeg, da.

Siden de jo også, (som Julian), liksom bodde, i nabo-leiligheten, da.

(Og dette er jo en del år siden nå.

Så jeg husker ikke helt nøyaktig hvordan jeg tenkte rundt dette da.

Men jeg husker ihvertfall at disse temaene ble tatt opp, da.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På julaften, (var det vel), så viste jeg Pia og dem, hvor Tesco i the Bridges-senteret lå da, (husker jeg).

(For Pia og Siv, de var ikke så veldig fornøyde, med å handle, på Aldi, da.

Av en eller annen grunn).

Og da 'babla' betjeningen, på Tesco, noe om 'the lasses' osv., (husker jeg).

(Noe som betydde 'jentene', vel).

Så de syntes visst at det var artig, at en utlending, hadde med seg mange 'raringer', i butikken, da.

(Noe sånt).

Jeg husker også at Siv fant en pose, i frukta, på Tesco.

(En grønnsakpose, som jeg ikke hadde sett maken til, i Norge.

Enda jeg hadde jobba med frukt blant annet, i mange år, i Rimi).

Og dette var en pose, med jule-grønnsaker, da.

Og det var en halv kålrot og også noen gulrøtter vel, som lå oppi den samme ferdigpakkede posen, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også et nesten utrolig øl-tilbud, på Tesco, denne jula, (husker jeg).

Og det var en eske, med enten 20 eller 24 bokser Carlsberg, (i 0.44 liters bokser, eller noe sånt, vel), til ti pund, (eller cirka hundre kroner), da.

Og vi kjøpte med en sånn eske, da.

(For Pia og Siv, de var noen skikkelige 'øl-hunder', til damer å være, da.

De drakk nesten øl som om de var noen kar-folk, (må man vel nesten si)).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

I kassa, så kunne man merke det, at Siv var fra Norge, (husker jeg).

For hu begynte ikke å pakke varene, ned i poser, med en gang.

(Sånn som folk i England, pleier å gjøre, da.

For i England, så forter folk seg skikkelig, i kassa da, må man vel si.

Noe sånt).

Og det husker jeg at jeg reagerte på.

(For jeg allerede bodd i en del måneder, i England, da.

Og hadde handla mat, i engelske matbutikker, cirka hver dag, liksom).

Men i Norge, så har de jo to båser liksom, (som de dytter varene oppi), i kassene.

Mens i England, så bruker de vanligvis bare en bås, da.

(Av en eller annen grunn).

Så det er skikkelig stressende liksom, å handle mat, i England, (i forhold til i Norge da), synes jeg.

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var ikke vant til å bære sånne store esker, med øl.

(Og jeg var kanskje litt sliten i armene, fra å ikke ha fått bærepose, dagen før.

Da jeg kjøpte en cirka halvparten så stod øl-eske, i den off licence-butikken, i Millfield).

Så jeg åpnet den esken med Carlsberg-øl, (inne på Tesco), da.

(Etter at vi hadde betalt for matvarene).

Og fordelte så øl-boksene, oppi flere bæreposer, da.

(For jeg var litt redd for det, at det skulle gå hull, i bæreposen, (hvis jeg ikke gjorde dette), da.

(Siden den øl-esken vel hadde ganske skarpe kanter, osv).

Noe som jo hadde skjedd, en gang, på midten av 70-tallet.

Da jeg handla mat, for mora mi, i Mellomhagen.

Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg fikk med Pia og dem, på å gå ut den utgangen, fra det store Bridges-senteret, hvor Debenhams lå, (husker jeg).

For Leyla, hu hadde prata om det, (dagen før), at hu ville dra til Debenhams, (som er en kjede, av store klesbutikker, med ganske snobbete klær, må man vel si), for å si opp ekstra-jobben sin der, (husker jeg).

Og da vi gikk ut av the Bridges.

Så så vi Leyla, som stod og tenkte på om hu skulle si opp, (eller noe sånt), da.

Og da hu så oss, så ble hu med oss tilbake, til the Forge, da.

(Vi gikk til den Metro-stasjonen som heter Park Lane, vel.

Og så tok vi Metro-toget, til Millfield, da.

Og vi må vel da, (mens vi 'trava' gjennom sentrum av Sunderland), ha sett ut som en slags spesiell Benetton-reklame, (eller noe sånt), tror jeg.

Siden følget vårt bestod av tre hvite folk, da.

(Nemlig Pia, Siv og meg).

Og også tre fargede folk, da.

(Nemlig Leyla, Daniel og Dennis).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 39: Pia og dem drar til Edinburgh

I romjula, (etter at vi hadde spist kalkunbryst fra Tesco, (som muligens Siv hadde betalt for vel), på julekvelden, i 'min' leilighet).

Så ville Pia og dem dra på en kort ferietur, til Edinburgh, (husker jeg).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde ikke fått studielånet mitt enda.

Og jeg visste ikke når jeg kom til å få dette studielånet.

(Og jeg hadde også en del skolearbeid, som det liksom var meningen, at jeg skulle få gjort unna).

Så jeg hadde ikke lyst til å bli med, til Edinburgh, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia og Siv, de fikk låne en laptop, av Iwo, (må det vel ha vært).

Og så satt de i lounge-en, i 'min' leilighet, og prøvde å bestille hostell-billetter, i Edinburgh, da.

Men de klarte ikke å finne ut av det, (husker jeg).

Så de spurte meg om jeg kunne bestille for dem, da.

Og da søkte jeg på PC-en min, (inne på mitt rom). da.

Og bestilte noen hostell-billetter, til Pia, Daniel, Siv og Daniel, da.

(Sikkert etter å ha spurt Pia, om det hostellet virka greit, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da Pia og dem kom tilbake, fra Edinburgh, en eller to dager seinere.

Så gikk Siv sin sønn Dennis kledd i en Glasgow Rangers-fotballdrakt, (husker jeg).

Noe som jeg gjorde et poeng av da, (ovenfor Siv), husker jeg.

For Glasgow er jo nabobyen, til Edinburgh, (må man vel si).

Så jeg syntes at dette var litt rart, da.

(For det var jo ikke Glasgow som de hadde dratt til, liksom.

Men men).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia begynte også å klage, på hotell-bestillinga mi da, (husker jeg).

For Pia sa det, at de billettene, som jeg hadde bestilt, ikke gjaldt for barn, da.

Og hvordan det kunne ha blitt feil, det skjønner jeg ikke.

Men jeg hadde jo ikke unger selv.

(Noe jeg fortsatt ikke har).

Og det var jo egentlig meninga at jeg skulle gjøre masse skolearbeid, osv.

(Og ungene til Pia og Siv var jo inne på rommet mitt, 'hele tida').

Så Pia burde kanskje ha bestilt disse billettene selv, da.

Så hadde hu fått det som hu ville.

Men hu led vel av et eller annet, da.

(Siden hu ikke klarte det).

Det er mulig.

(Og jeg må vel også ha printet ut disse billettene, for Pia.

Sånn at hu fikk de, før hu dro.

Og hu må ha sett over dette selv, på et eller annet tidspunkt, (tror jeg).

(Før jeg bestilte disse billettene).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 40: Mer fra romjula 2004

Det var ikke bare jeg som fikk besøk, (på the Forge), i jula 2004.

Iwo fikk besøk av en kamerat, (i romjula, var det vel), som var fra en vingård, (eller noe sånt), i Tyskland, (husker jeg).

Og jeg husker at han kameraten til Iwo hadde med noe selvprodusert hvitvin da, (var det vel).

Og begge mine gjester, (nemlig Pia og Siv), fikk smake, (på den her vinen da), husker jeg.

Men jeg ble ikke tilbudt å smake da, (av en eller annen grunn), husker jeg, (mens vi satt ved bordet der, i lounge-en, en kveld, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg er jo ganske glad i musikk, så jeg spurte de her tyske kameratene en gang, (mens vi satt i lounge-en der), da.

Om hvordan musikk de likte, (husker jeg).

Og de var spesielt glad i et band som het Jimmy Eat World da, (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg venta hele denne romjula, på at jeg skulle bli invitert, på nyttårsfest, hos Stephanie Madonna, da.

(Noe som jo hu Stephanie Madonna hadde lovet meg, (at jeg kom til å bli), på den amerikanske festen, (i Marr House), noen uker tidligere).

Men jeg hørte aldri noe, om en sånn invitasjon, til nyttårsparty, (hos Stephanie Madonna), da.

Så det syntes jeg at var litt dårlig, (husker jeg).

(Selv om jeg vel ikke nevnte noe om denne festen, for Pia og Siv.

For jeg hadde vel tenkt at det skulle være som en overraskelse da, at vi kanskje skulle bli invitert, på en kul fest.

(Og det hadde jo skjedd så mye rart, på den amerikanske festen.

Så jeg var ikke hundre prosent sikker på om jeg kom til å bli invitert likevel, på den nyttårsfesten, til Stephanie Madonna, (må jeg innrømme).

Og jeg ble jo ikke invitert heller.

Så det var kanskje 'like smart', at jeg ikke sa noe, til Pia og Siv, om den her fest-invitasjonen, (som jeg gikk og venta på), da.

Det er mulig).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også den forferdelige tsunami-ulykken i Asia, denne romjulen.

Jeg husker at jeg satt på rommet mitt, (på the Forge), og leste om denne ulykken, i nettavisene.

Jeg husker spesielt et par ting.

Nemlig at i noen asiatiske land, så måtte svenske myndigheter utstede svenske pass, til nordmenn.

(For å få disse hjem, til Skandinavia).

Siden at norske myndigheter var så trege, med å komme seg til flyplassene osv., med ambassadefolk, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også en vits, (som jeg hørte om på nærradioen, i Sunderland, muligens), om at en britisk sportskommentator, hadde fått sparken, for å vitse, med denne tsunami-ulykken, da.

(Noe sånt).

For han hadde sagt at Toon Army, (Newcastle sine 'hooligans'), hadde vært i Asia og ødelagt mye, da.

Og Toon Army og tsunami, uttales nesten likt, (på engelsk), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 41: Nyttårsaften 2004

Jeg husker ikke så mye fra nyttårsaften 2004.

Men jeg husker der, at Pia, Siv og meg, var ute på den plassen, som ligger mellom Jobling House og Marr House, (på the Forge), for å se på rakettene, rundt midnatt.

Det var ikke så mange raketter, (mener jeg å huske).

Men Siv ga meg en nyttårsklem, (mener jeg å huske).

Og jeg mener også at jeg overhørte det, at Siv sa til søstera mi Pia, at den klemmen var 'nesten som sex', (eller noe sånt).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Brusko hadde fått studielånet sitt, like før jul, (var det vel).

Så han hadde kjøpt en liten TV, (siden de norske studielånene er mye høyere, enn det for eksempel tyskerne får), som han hadde plassert, på spisebordet, i lounge-en, i 'sin' leilighet, da.

Og en kveld, (under besøket til Pia og dem).

Så sa Pia og dem til meg det, at jeg kunne komme inn, til 'dem', og se på TV, seinere om kvelden, hvis jeg ville.

(Noe sånt).

Og da jeg dukket opp der, så stod liksom Siv på armene, (med rumpa i været), over bordet da, (mens hu så på TV).

(Med en litt for kort topp, vel.

Sånn at man så bar hud mellom buksa og toppen, vel).

Noe sånt.

Og det var et et program, på ITV, (eller noe sånt), som de så på, (mener jeg å huske).

Nemlig et program som kåret den beste komikeren, gjennom alle tider, (eller noe lignende).

Og så fikk man se glimt av de hundre beste komikerne, gjennom alle tider, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Julian oppførte seg litt rart, i denne juleferien, (mener jeg å huske).

En kveld, så kom han på døra mi, (mener jeg å huske).

Og så ville han absolutt at jeg skulle bli med han å gå tur, (husker jeg).

Og jeg visste ikke hva jeg skulle svare.

Så det endte opp med at jeg ble med Julian å gå tur, da.

Og han ville gå bort til ved Millfield Metro-stasjon, da.

Og så forbi den bensinstasjonen, hvor jeg hadde tatt ut penger til den drosjen, som kjørte meg til Sunderland, (fra flyplassen i Newcastle).

Og så tilbake til the Forge igjen, da.

(Så vi gikk en slags rundtur, i Millfield/Pallion-distriktet, da).

Men hvorfor Julian absolutt ville gå tur.

Det veit jeg ikke.

Men han er jo fra Tyskland.

Og jeg snakker jo ikke så bra tysk, liksom.

Så kommunikasjonen var kanskje ikke helt på topp, da.

Det er mulig.

Men jeg husker at jeg spurte Julian igjen, (mens vi gikk den her gåturen).

Om hva det tyske julemarkedet i byen het igjen.

Og Julian svarte vel igjen at det het 'Weinachtsmarkt', da.

(Mens han lo litt, vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Julian og Iwo, (som noen ganger hang sammen, i 'vår' leilighet).

De oppførte seg forresten rimelig 'mongo', mens Pia og dem var i Skottland, (var det vel).

Mens jeg satt i lounge-en, så dro plutselig Iwo med seg Julian.

Og så tok de iskrem, fra min boks, med sjokolade-is, (fra Aldi), som lå, i fryseren, (under kjøleskapet).

Da lurte jeg på hva som var galt med dem, (må jeg innrømme).

For vi hadde jo ikke felles husholdning der, (for å si det sånn).

Det som var 'default' liksom, det var jo at hver person hadde sine egne matvarer der.

(Ihvertfall sånn som jeg forstod det).

Så her var det tydeligvis noen rare, tyske skikker, som jeg ikke forstod, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 42: Mer fra Pia og dem sitt besøk på the Forge

Det var ikke sånn at det bare gikk med en eske med billig Carlsberg-øl, under dette julebesøket, til Pia og dem.

Nei, vi kjøpte vel ihvertfall et par sånne esker til, (mener jeg å huske).

Og Pia begynte å få et slags sentimentalt anfall, (i fylla da), husker jeg.

Og sa noe sånt som at: 'Jeg er så glad i broren min jeg'.

(Noe sånt).

Men dette kan jo ha vært at Pia koddde også, (vil jeg si).

For hu har jo hatt drama, som valgfag, på barneskolen, (mener jeg å huske).

Så det kan godt være at Pia bare lot som at hu var glad i broren sin, (nemlig meg), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og når disse 'kjærringene' skulle dra tilbake igjen, til Norge.

Så bestilte de en taxi, (husker jeg).

Og da den taxien stod på plassen mellom Jobling House og Marr House.

Og jeg skulle si 'hadet'.

Så satt Pia lenge inne i drosjen, og sa til meg, at: 'Bli med tilbake igjen til Norge da'.

(Noe sånt).

I flere minutter, da.

Så det var jo som noe helt absurd, (må jeg si).

Det var jo en helt merkelig og umoden oppførsel, må jeg si.

(Som han Iwo også stod og så på, husker jeg.

For han ville også være der, når Pia og de skulle dra hjem, (husker jeg).

Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia og dem begynte etterhvert å spise mer og mer inne i leiligheten til Julian, (mener jeg å huske).

(Av en eller annen grunn).

Og den siste kvelden, så dukka plutselig Pia opp, i 'min' leilighet, (mener jeg å huske).

(Etter å ha spist middag, sammen med Siv og Julian, vel).

Og så spurte Pia om jeg hadde noe mat, som de kunne spise, som kveldsmat.

(Noe sånt).

Og jeg svarte at jeg hadde en pakke kylling-nuggets, (fra Aldi), som lå i fryseren, da.

(Noe sånt).

Og dagen etter, så hadde Pia med den pakken, med kylling-nuggets, inn igjen, i 'min' leilighet, da.

Og sa at det ikke ble til, at de spiste den, likevel.

(Noe sånt).

Og da var de kylling-nuggetsene rimelig ekle, (må man vel si).

De var ikke frosne lenger da, (for å si det sånn).

De var liksom halvtinte da, (må man vel si).

Så jeg vet ikke hvor disse kylling-nuggetsene kan ha vært hen, (for å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 43: Enda mer fra Pia og dem sitt besøk på the Forge

Ved University of Sunderland, så var det forresten tre semestre, (mener jeg å huske), istedet for to, (som jeg var vant til, fra Norge).

Og mens Pia og dem var der.

Så sa Pia, (på en veldig affektert måte, (nesten som om hu var i sjokk, eller at hu var manisk), må man vel si), at Leyla skulle dra hjem igjen, fra University of Sunderland.

Etter andre semester, (som var ferdig i slutten av februar, vel).

(Noe sånt).

Og det var ikke sånn som jeg hadde forstått det.

Men Pia var så anspent, liksom.

Så jeg svarte ikke noe, da.

Men jeg undret meg liksom, over dette, at hu Leyla skulle dra hjem så tidlig, da.

Og over hvorfor Pia begynte å prate om det her, (og var så opptatt av dette), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var jo også sånn.

At jeg ikke hadde fått studielånet mitt enda, mens Pia og dem, var på besøk, på the Forge.

Så jeg fikk ikke kjøpt julegaver, til det her besøket mitt, da.

Men jeg hadde jo en Sony Ericsson-mobil, som jeg hadde kjøpt et drøyt år tidligere, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Og den mobilen så fortsatt ut som ny da, (må man vel si).

(Siden jeg ikke hadde for vane å for eksempel miste mobilen min i do osv., da.

Som kollegaene mine på Rimi Langhus vel pleide å gjøre, (noen ganger).

Mener jeg å huske, at de fortalte, (på jobben), ihvertfall).

Og Netcom-abonnementet mitt, det hadde vel blitt sperra.

(Siden jeg ikke hadde hatt penger til å betale regningene.

Siden jeg ikke hadde fått studielånet mitt, da).

Men bindingstiden, (som vel var et år), hadde løpt ut, på den her mobilen da, (mener jeg å huske).

(Sånn at man kunne bruke den, som en kontantkort-mobil, da).

Så jeg ga Daniel den kamera-mobilen, (som vel var litt dyr ihvertfall, på den her tida), i julegave da, (husker jeg).

Siden at julegaver vel først og fremst er for barn, (må man vel si).

Og Pia hadde jo lånt meg hundre pund og.

Og Pia og Siv betalte også for det meste av julematen, (sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så jeg prøvde å finne på noe, når det gjaldt julegaver, da.

(For å prøve å liksom ikke se for dum ut, da.

Siden jeg ikke hadde noen penger, mener jeg).

For jeg hadde jo også den 'Rimi Langhus-mobilen' min, (som jeg hadde kjøpt, noen få måneder tidligere, i kassa til David Ulriksen), i reserve.

Og jeg hadde jo tenkt å kjøpe meg en engelsk mobil, da.

(Når jeg fikk studielånet).

Så den Sony Ericsson-mobilen, den lå bare å støvet ned liksom, (på den her tida).

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men da jeg ga den Sony Ericsson-mobilen, til Daniel, på julekvelden.

(Mens vi satt rundt spisebordet, i lounge-en, vel).

Så ble Dennis sur, (virka det som for meg).

Siden han ikke fikk noe mobil, da.

(Noe sånt).

Men jeg prøvde å forklare Dennis, at Daniel jo var nevøen min, (og i slekt med meg), liksom.

Og at det var vanlig å gi julegaver, til folk som man var i slekt med, da.

(Men at det ikke var like vanlig, å gi julegaver, til folk man ikke var i slekt med, da.

Noe sånt).

Men jeg veit ikke om Dennis skjønnte det her.

Men jeg hadde tilfeldigvis en pose med noe slags godteri, i kjøkkenskapet, (noen få meter unna spisebordet).

Så jeg gikk bort til kjøkkenskapet, og fant en godtepose som lå der, og ga den til Dennis, da.

(Siden at det virka som at han ble litt sur.

Siden at han ikke fikk noe julegave av meg, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 44: Og enda mer fra Pia og dem sitt besøk på the Forge

Jeg hadde jo fått skada trynet mitt i Oslo.

Noen måneder før jeg flytta til Sunderland.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så en gang, da Leyla, Pia og jeg, satt i lounge-en, i leiligheten 'min', denne juleferien.

Så spurte Leyla Pia, (mens jeg også satt der da), om hvordan jeg kunne se så ung ut, enda jeg var så gammel som 34 år.

(Noe sånt).

Og da svarte Pia: 'Good genes', (husker jeg).

Men da skjønnte jeg ikke så mye, (må jeg innrømme).

Selv om jeg har funnet ut, etter at bestemor Ingeborg døde, i 2009, (ved å drive slektsforskning), at jeg er etter de gamle danske konger, og faraoer og Odin, osv.

Men dette visste jeg ikke om, på den her tida.

Men det kan virke som at Pia må ha vist om dette, da.

(Noe sånt).

Siden hun liksom skrøt av genene mine, ovenfor hu Leyla, allerede i 2004, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at en gang, da Julian var inne i leiligheten 'vår', denne juleferien.

Så prata vi om det tyske julemarkedet, i byen, da.

(Eller 'Weihnachtsmarkt', som det heter, på tysk).

Og da spurte jeg Pia og Siv om hva hagegnomer het på engelsk da, (husker jeg).

Og Pia mente at det var 'gnomes', da.

Og så spurte jeg Julian om de solgte sånne hagegnomer, på det tyske julemarkedet, da.

Men det gjorde de ikke da, (mente Julian).

Men det hadde ikke forundret meg mye om de hadde solgt sånne hagegnomer der, (for å si det sånn).

(Etter hva jeg hadde sett, av det julemarkedet, da).

Siden det var mye litt sånn harry juggel liksom, som de dreiv og solgte der, (på dette julemarkedet),

da.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Julian ble også sentimental, i denne juleferien, (husker jeg).

Han begynte å prate om at han hadde en bror, i en eller annen by, i England.

Og han led noen slags kvaler, i forbindelse med at han lurte på om han skulle besøke sin bror, (som han vel omtrent aldri hadde møtt før), da.

Men jeg vet ikke hva det ble til, når det gjaldt Julian.

Om han besøkte sin engelske bror, (eller ikke).

(På sin ferd tilbake til Tyskland igjen, da.

Når hans opphold i Sunderland var ferdig, noen uker etter jul, vel.

Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Iwo fikk forresten en pakke, full av fin tysk marsipan og andre julegodter, (var det vel), i posten, fra sine foreldre.

(Noe sånt).

Og den esken, (var det vel), med fine julegodter.

Den la Iwo, i et skap, på kjøkkenet, (som lå i samme rom som lounge-en), da.

(Av en eller annen grunn).

Og så sa han til meg, (husker jeg), at vi bare kunne ta av dette godteriet, (hvis vi ville), da.

Og dette godteriet, det så rimelig godt ut da, (må jeg innrømme).

(Selv om det vel kanskje så rimelig gammeldags ut og).

Men jeg turte ikke å ta noe av det, (husker jeg).

Siden jeg vel var redd for at Iwo ville gjøre et nummer at dette seinere, (hvis jeg spiste noe av det), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens Pia og Siv var der.

Så klagde Iwo på meg, (husker jeg).

Siden at jeg pleide å kalle Dörte for 'Dårte', da.

(Når hu var der, liksom).

Men jeg forklarte da, at det var det vi sa, i Norge, da.

Og da nevnte Siv Dorthe Skappel, da.

Og sa at hu var en kjendis, i Norge.

(Noe sånt).

Og måten Iwo sa det navnet på, ble litt rar, på engelsk, da.

For det ble 'dørty'.

(Som i 'dirt', (eller skitt), på engelsk, da).

Så å gå rundt å kalle noen for 'Dirty', (eller 'Skitten'), det ble litt rart da, (syntes jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siv reagerte også på navnet til Iwo, forresten.

Og sa at det fantes en kjent nordmann som også hadde det navnet.

Nemlig Ivo Caprino, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dörte ringte forresten, fra Tyskland, (hvor hun var hjemme på juleferie), noen dager, (var det vel), før Pia og Siv dukka opp, i Sunderland, da.

Og da var Iwo i dusjen, (husker jeg).

Så jeg svarte telefonen, (som hang i gangen), da.

Og da sa Dörte det, at: 'Hi, it's Dorothy', (eller noe sånt).

Og da begynte jeg å lure, (husker jeg).

Siden Dörte plutselig begynte å kalle seg for Dorothy, da.

Kanskje det var hennes foreldre, som hadde sagt til henne det, at hun burde kalle seg Dorothy, (og ikke Dirty), i England, (lurte jeg på da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 45: Mer fra the Forge

Det var også sånn.

At når Iwo og Dörte oppholdt seg, i lounge-en.

Og jeg gikk inn der, for å lage noe mat, (på kjøkkenet som liksom var i samme rom), da.

At Iwo noen ganger ville si til Dörte, at: 'Are you frisky?'

Noe som visstnok betydde: 'Er du kåt?', da.

(Noe sånt).

Og da ville Dörte alltid svare 'yeah', (eller noe sånt), da.

Så det å bo sammen med mange tyskere, det kan være litt spesielt, da.

(For å si det mildt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at Brusk var inne på rommet mitt, (av en eller annen grunn).

Og da så han noen bøker, som jeg hadde tatt med meg, til Sunderland, (fra Norge).

(Siden jeg pleide å lese på senga, for å få sove, da).

Og det var en litt rar bok, om London, av Tor Åge Bringsværd, vel.

Og også en bok av den franske forfatteren Houellebecq, (husker jeg).

Jeg hadde lest en bok av Houellebecq før, og det var ganske rå saker, da.

(Han er en samfunnskritiker, må man vel si).

Men jeg lot likevel Brusk låne den boka, da.

(Siden han vel spurte, eller noe sånt.

Og jeg fikk vel aldri den boka tilbake, tror jeg.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Brusk begynte også å dra meg med, på noen religiøse møter, som han og Nelufer begynte å ha, i 'vår' leilighet, (husker jeg).

Enda jeg jo ikke er religiøs.

Så hvorfor Brusk absolutt ville ha meg med, på disse møtene, det vet jeg ikke.

Men han kom på døra mi, (når disse møtene skulle være), da.

Så det var vanskelig å slippe unna da, (for å si det sånn).

Så det var ofte kronglete, å bo sammen med så mange utvekslingsstudenter, på the Forge, (vil jeg si).

Men universitetet nektet meg jo å ha min egen leilighet der.

(Av en eller annen grunn).

Selv om jeg husker at de sendte meg en slags brosjyre, (i samme konvolutt, som noen skjemaer osv. vel), om at det fantes sånne leiligheter, da.

(Sommeren før jeg flyttet, til Sunderland).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var litt rart for meg, å liksom være med på møter om religion, med to muslimere, (nemlig Nelufer og Brusk), da.

Men det var ikke bare islam som var temaet, på disse møtene, da.

Og jeg var vel egentlig ikke så veldig glad i islam, (etter 11. september, osv).

Men jeg turte ikke å være for uhøflig, da.

Men når Nelufer begynte å si.

(På et av disse møtene, som vi hadde to eller tre av, vel).

At nå hadde vi diskutert islam så mye.

Hva med andre religioner som buddhisme og hinduisme.

Så svarte jeg det, at dette var veldig fredelige og tolerante religioner, da.

(Noe sånt,

Liksom i motsetning til islam, da).

Og da ble kanskje Nelufer og Brusk litt sure.

Det er mulig.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 46: Enda mer fra the Forge

Det var også sånn, at Nelufer, var litt spesiell, før hu flytta, til Marr House, (sammen med Katrin, het hu vel).

Jeg hadde kjøpt en flaske med brown sauce, (som noen folk i England spiser, istedet for ketchup), på Aldi.

(For den var på tilbud, vel).

Og den tålte ikke Nelufer, at jeg hadde, inni kjøleskapet, da.

Men hu satt den, på toppen, av kjøleskapet, da.

(For hu mente at den sausen ikke behøvde å stå kjølig, da.

Noe sånt).

Men jeg har tenkt mer på det seinere.

Og kjøleskap, de blir vel varme innimellom, på utsiden, (har jeg lest om, ihvertfall).

Så denne sausen ble da muligens til en bakteriebombe.

Siden den vel da antagelig ble varmet opp, av kjøleskapet, innimellom.

(Noe sånt).

Ihvertfall så fant Nelufer på masse rare regler, (om alt mulig), da.

Som at brown sauce måtte stå oppå, (og ikke inni), kjøleskapet, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Nelufer sa også det til meg, (husker jeg).

At jeg ikke fikk lov til å kjøpe et spesielt slag appelsin-juice, på Aldi.

For hu kjøpte det samme merket, da.

Og da kunne det hende, (mente hu), at vi forvekslet disse juice-kartongene, da.

Så jeg fikk forbud da, mot å kjøpe et spesielt slag juice-kartonger, (på Aldi).

Så jeg måtte kjøpe juice på glassflasker, for at ikke hu Nelufer liksom skulle 'klikke', da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Både Nelufer og Rosario fikk forresten kjærestebesøk, mens de bodde, i leiligheten 'vår'.

Nelufer hadde en tysker, (som hadde hvit hudfarge, mener jeg å huske), som kjæreste.

Og Rosario hadde en irsk kjæreste, som var på besøk, da.

Og begge disse karene, var på besøk, i leiligheten, i noen få dager, (hver seg), da.

(Med noen få ukers mellomrom, var det vel kanskje.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Iwo, (som jo studerte politikk), han sa en gang det, (mener jeg å huske), at han ikke ønsket det, at Tyrkia skulle bli med, i EU.

(I forbindelse med at det foregikk noen forhandlinger, (eller noe lignende), om dette, innen EU da, på den her tida).

Men Iwo forklarte ikke grunnen, til at han ikke likte tanken på det, at Tyrkia skulle bli med i EU, da.

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Og dette må vel forresten ha vært etter at Nelufer flytta, fra leiligheten.

(Hvis jeg skulle tippe, ihvertfall).

Siden hu jo var tyrkisk-tysk, da.

(Mener jeg å huske, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Iwo hatet, (eller mislikte), også Bayern, (eller 'Bavaria' som han kalte det), husker jeg.

For Bayern/Bavaria var en spesielt sær del av Tyskland da, (skjønte jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 47: Og enda mer fra the Forge

Det var også sånn, den første tida, på the Forge.

At Brusk en gang dro med Gabriella, (fra naboleiligheten), inn på rommet mitt, (husker jeg).

Brusk ville at jeg skulle hjelpe Gabriella med å finne en billig, brukt laptop, (som hu skulle bruke til sine idretts-studier da), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var ikke helt klart for meg, hvorfor Brusk mente det, at jeg var så flink til å finne billige, brukte laptop, (i England).

Men det var sånn, på the Forge, at det kom studenter på døra mi, så og si hver dag, (ihvertfall i de mest hektiske periodene), for å spørre om jeg kunne hjelpe dem, med et eller annet problem, som hadde noe med data å gjøre, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg visste jo ikke hvor man fikk tak i billige, brukte laptop.

Så jeg forklarte det, at jeg selv ikke ville ha kjøpt en brukt laptop, da.

Jeg ville heller ha kjøpt en ny PC, sa jeg.

For eksempel en av de billigste Dell-laptopene, som man lett kunne bestille, fra Dell sitt nettsted, da.

For da fikk man garanti på PC-en og man fikk også en laptop som gikk raskt og som det ikke var noe krøll med liksom, da.

Og jeg syntes forresten at det virka litt 'ekkelig' å sitte å taste, på en laptop, som noen andre hadde brukt før meg, i mange år, da.

(Siden en laptop liksom er personlig ting da, må man vel si.

Tenkte jeg ihvertfall på den her tida).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det ble vel til at Gabriella ikke kjøpte seg en laptop, (tror jeg).

For hu hadde vel ikke råd til det.

(Noe sånt).

Men mora til Gabriella kom på besøk, (på the Forge), like før Gabriella skulle dra tilbake til sitt hjemland, (som vel var Bulgaria), enten like før eller etter juleferien, da.

Og da kom Gabriella inn på rommet mitt igjen, (husker jeg).

Og da hadde hu med seg en svær haug med noen slags bulgarske pannekaker, (eller pitabrød), eller noe lignende.

(Av en eller annen grunn).

Som hu og mora hennes hadde lagd, inne i naboileiligheten, da.

(Og Julian gjorde et poeng av det, husker jeg.

At jeg hadde disse kakene liggende i en hylle over skrivebordet mitt, (husker jeg).

Når han var inne på rommet mitt, noen dager seinere, (av en eller annen grunn), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den dagen, som Pia og dem skulle dra tilbake, til Norge.

Så ga Siv meg 3-4 røykpakker, (husker jeg).

Som jeg la på en hylle over senga mi, vel.

Og det er også mulig at de hadde med en kartong røyk til meg, (eller noe sånt), som jeg røyka av, mens de var der.

(Det husker jeg ikke helt nøyaktig nå).

Men den vodka-flaska som de hadde med seg, den ga jeg til Brusk, (husker jeg).

Siden at Pia hadde fått låne rommet hans gratis, i juleferien, da.

Og etter at jeg fikk studielånet, (litt uti januar-måned, var det vel).

Så ga jeg også Brusk 50 pund, (husker jeg).

Sånn at han også skulle få litt betalt for å ha lånt ut rommet sitt, da.

For Muhammed, (het han vel), fikk jo fått hundre pund, for å ha lånt ut rommet sitt, til Siv, da.

(Uten at jeg husker hvordan han fikk de pengene.

Men jeg regner med at han fikk de, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 48: Mer fra de første månedene i Sunderland

Jeg husker også det.

At jeg en gang satt, (sammen med 4-5 andre studenter vel), inne på rommet, til Nicole Erwin, (i naboileiligheten).

Og da så vi på en film som het 'Joe Dirt', (på en laptop), husker jeg.

Og da var det vel antagelig Brusk som hadde dratt meg med, på det her, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var jo litt deprimert, grunnet at jeg hadde problem med trynet, (som så rart ut), osv.

Og jeg ble litt trøtt, av alle brannalarmene, osv.

Så noen ganger, så kom jeg meg ikke ut av leiligheten.

Før klokka hadde blitt så mye, at jeg møtte de andre the Forge-studentene, som var på vei tilbake, til leilighetene sine, da.

Og Nicole Erwin var jo fra Amerika.

Så hun var jo ganske konform, (og sånn da), må man vel si.

Så hver gang jeg møtte Nicole Erwin, når hun gikk i en gruppe studenter, på vei tilbake, til the Forge.

Så hilste jeg på henne da, (husker jeg).

Og da spurte vel hun, om: 'How are you?', (eller noe sånt).

Og da spurte jeg henne, om hvordan det gikk med henne, da.

Og da svarte hun alltid, at: 'I'm good', (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Ikke engang når jeg dreiv med obligatoriske oppgaver så fikk jeg sitte i fred, (husker jeg).

En gang, som jeg dreiv med den første obligatoriske oppgaven, i faget E-Commerce, (var det vel).

Så banka noen på døra mi, (husker jeg).

Og da var det Leyla som hadde problemer med sin obligatoriske oppgave, (i et eller annet fag da), viste det seg.

Og en hel haug med studenter, prøvde å hjelpe Leyla, i lounge-en, i nabo-leiligheten, (husker jeg).

Leyla hadde mistet noen filer, som innehold oppgaven hennes, da.

(Noe sånt).

Og folk prøvde vel å finne igjen disse filene, på hennes laptop, da.

(Noe sånt).

Og Leyla truet vel også med å ringe broren sin, (i London), hvis jeg ikke ville hjelpe.

(Noe sånt).

Men jeg tror ikke at jeg fant ut av det.

Og jeg hadde også veldig lyst til å jobbe med min egen obligatoriske oppgave da, (for å si det sånn).

(Siden vi fikk karakter på de, osv).

Så det endte vel med at Julian ble med Leyla opp i hennes leilighet, for å 'finne ut av det', tror jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn at Brusk banka på døra mi en gang, (husker jeg).

Fordi at han hadde krangla, med Leyla, (i leiligheten 'sin').

(Og Julian var vel også involvert, (på en eller annen måte), mener jeg å huske, at Brusk sa.

Noe sånt).

Og Brusk hadde muligens vært voldelig, da.

(Noe sånt).

Ihvertfall så var det sånn at Leyla ville at Brusk skulle flytte, vel.

(Noe sånt).

Og Brusk var rimelig 'vonbråten' da, (må man vel si).

Og lurte på om jeg kunne gi han noe råd, om hva han burde gjøre, da.

Og jeg rådet han vel bare til å kontakte universitetet og forklare hva som hadde hendt, (eller noe sånt).

(For hva skulle jeg si, liksom).

Men det endte med at Brusk ikke ble kasta ut, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 49: Mer fra the Forge

En gang, (etter at Nelufer og Katrin hadde flytta ut vel), så dukka Dörte opp på døra mi, i the Forge, (husker jeg).

Og så fniste hu, og fortalte meg det, at hu hadde vært i kontakt med ei venninne, i Tyskland.

(Noe sånt).

Og hu venninna hadde sagt at en kar, (i Tyskland vel), hadde hatt 'tent', (altså telt), i boksertshortsen, da.

(Forklarte Dörte meg, da.

Av en eller annen grunn).

Dörte fløy liksom rundt og fniste, på grunn av denne hendelsen i Tyskland, da.

Og Dörte forklarte at dette uttrykket, (nemlig 'telt'), betydde at en kar hadde ereksjon, (eller 'morrabrød'), mens han gikk rundt i boksertshorts, da.

Sånn at ereksjonen fikk boksertshortsen til å se ut som et telt, som liksom hadde den stive penisen som teltstang, da.

(Noe sånt).

Dette forklarte Dörte meg på sitt dårlige engelsk da, (må man vel si at hu hadde).

(Et engelsk som hu ofte ispedde tyske ord, (husker jeg).

Siden hu vel hadde et litt dårlig ordforråd, når det gjaldt det engelske språket, da.

Noe sånt.

Eller, det var mer sånn, at noen ganger, så glemte Dörte engelsken sin helt, og begynte å prate tysk

til meg.

Og da ville jeg som oftest forstå hva hu sa, da.

(Men ikke alltid, da.

For min tysk er veldig dårlig, da.

Man kan vel bare kalle det et slags ferietysk, (eller noe sånt), vil jeg si).

Men Dörte pratet ganske rolig, når hu prata tysk til meg, da.

Så jeg forstod ganske ofte hva hu prøvde å forklare, (når hu liksom slo om til tysk), da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg må innrømme at jeg skjønnte hva Dörte mente, når hu begynte å bable om 'tent', (altså 'telt'), i bokser-shortsene, da.

For da jeg var i Geværkompaniet.

Så pleide jo noen av gutta, på laget, (lag 2), å fly rundt og nesten 'fekte', med morrabrødene sine, (i boksershortsene sine), om morgenene, da.

(Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 3.

Det var vel først og fremst Paulsen, som gjorde dette.

Eller, han forsvarte ihvertfall denne 'morrabrød-fremvisingen', (husker jeg).

(En gang som Bricen klagde på Paulsen, for å liksom fekte litt vel mye, med morrabrødet sitt, da.

Noe sånt).

For Paulsen mente at det at han hadde morrabrød, betydde at han var sunn og frisk da, (husker jeg).

(Noe sånt).

Men det var vel også sånn, at Bricen, og muligens også Schellum, også fløy rundt og viste fram disse morrabrødene sine, da.

(Noe sånt).

Mens jeg pleide å sitte under dyna, (på kanten av senga), til morrabrødet liksom hadde roet seg, om morgenene, da.

Siden jeg var eldst da, blant annet.

Så syntes jeg vel at det var mest sømmelig, kanskje.

Noe sånt.

(Og jeg var forresten ikke så moderne, at jeg hadde begynt å bruke boksertshorts, allerede i 1992/93.

Så jeg brukte bare vanlige underbukser da, (på den her tida), må jeg innrømme).

Og vi bodde jo på åttemannsrom, så det ville jo vært rimelig perverst å runke, liksom.

Paulsen hadde jo for eksempel ferska Grønning, i å runke, (husker jeg at Paulsen sa, en gang etter at Grønning hadde blitt overført til Heimevernet, vel).

Så runking var liksom ikke lov der, da.

(Noe sånt).

Og det hadde ikke passa seg der heller, (synes jeg), siden det var så mange karer, på et rom, da.

Så runking, det måtte man gjøre, når man var hjemme, i helgene, da.

Og derfor fikk man ofte morrabrød, når man var i Geværkompaniet, da.

Siden man fikk få orgasmer og sæd-utløsninger, (og sånt), til hverdags da, (for å si det sånn).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Brannalarmen gikk jo 'hele tida', på den tida, som jeg bodde, på the Forge.

Og en gang, som jeg gikk ut av rommet mitt, (en kveld, må det vel ha vært), for å liksom rømme, ut i hageområdet der, da.

(Siden det var der vi liksom skulle møte, når brannalarmen gikk, da.

Skjønnte jeg etterhvert, ihvertfall).

Så så jeg Javier, (husker jeg), når jeg gikk ut av døra.

Og han kom ut av Federica sitt rom da, (husker jeg).

Og da syntes jeg at situasjonen ble litt pinlig, (husker jeg).

Siden disse to liksom ikke offisielt var et par, da.

Så da gikk jeg bare inn på rommet mitt igjen, (husker jeg).

(Og håpet at Javier og Federica ikke så meg, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 50: Enda mer fra the Forge

Det var også sånn, (husker jeg), at Iwo en gang sa, (til en gruppe studenter, av begge kjønn vel), i lounge-en.

At han satt når han tisset, (husker jeg).

Og da måtte jeg nesten le, (husker jeg).

For det ble som noe jente-aktig for meg da, (må jeg si).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg mener også at jeg overhørte det.

At Dörte snakka med noen andre student-damer, i lounge-en, en gang jeg var på do.

Om lyden som kom, når jeg tisset, betydde at jeg hadde stor eller liten tiss.

(Noe sånt).

Så Dörte satt altså og lyttet og analyserte sånne ting, i lounge-en, 'hele tida', da.

Iwo viste meg jo det en gang, at Dörte hadde hans madrass, på gulvet, på sitt rom.

Så Dörte hadde ikke plass til å sitte, på rommet sitt, da.

Så hu satt liksom alltid i lounge-en, da.

(Unntatt når hu var på forelesninger og sånt, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at Dörte en gang spurte meg, om jeg skulle ha litt kaffe.

(En gang jeg var i lounge-en, vel).

Og jeg hadde vel svart ja, da.

(Siden Dörte ganske ofte kunne mase om sånt, vel).

Og så sa plutselig Dörte det.

(Etter en stund).

At jeg liksom ikke fikk lov til å drikke kaffe mer, da.

(Noe sånt).

På grunn av et eller annet som jeg ikke forstod, da.

Så Dörte kunne noen ganger oppføre seg litt merkelig, da.

(Må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica anbefalte meg forresten det.

(En av de første dagene der, vel).

At jeg ikke burde drikke vannet, (fra springen), der.

Jeg prøvde å spørre hvorfor man ikke burde drikke det.

Men da fikk jeg ikke noe klart svar, (husker jeg).

Men jeg tror at til og med Federica brukte vann fra springen, når hu skulle koke vann, til kaffe, osv.

(Hvis jeg ikke tar helt feil, da).

Og Federica sa også det til meg.

(En av de første dagene der, vel).

At hvis jeg trengte kaffe, (eller noe sånt).

Så kunne jeg bare ta fra hennes skap, da.

(Noe sånt).

Og det var kanskje fordi at hu hadde fått låne den 'støpsel-converteren', av meg.

(Den første dagen hu var der, vel).

Sånn at hu fikk ladet opp mobilen sin, og ringt hjem, da.

(For å si fra om at flyturen gikk greit, (eller noe sånt), vel).

Så det var vel hyggelig sagt liksom, av Federica.

Men det var ikke sånn at jeg da begynte å spise av hennes mat, liksom.

For dette var nok bare noe hu sa for å være høflig, (eller noe lignende).

(Sånn som jeg forstod det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og en gang, som jeg kom hjem fra Sunderland sentrum, og hadde gjort masse innkjøp, (av nye klær muligens, og jeg kjøpte også en liten 'ghetto-blaster', (eller hva man skal kalle det), som kunne spille mp3-cd-er, til leiligheten, (ble det til ihvertfall), den første tiden, i Sunderland).

Så gikk jeg først inn på kjøkkenet/lounge-en, (som vanlig), da.

(Siden jeg også hadde kjøpt mat, da.

Som jeg skulle legge inn i kjøleskapet liksom, da).

Og da, så gikk Federica, (som var i det lounge/kjøkken-rommet, da jeg dukket opp der), og gjemte seg, (må man vel si), inne på badet, (som var et rom som liksom var forbudt for guttene da, som jeg vel har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Og da skjønte jeg ikke hva det gikk av Federica, (husker jeg).

(Og det skjønner jeg vel fortsatt ikke.

For å være ærlig.

For hu lukket ikke badedøra etter seg, (eller noe sånt).

Hu bare stod inne på badet, da.

Og det virka nesten som at hu gikk og gjemte seg der, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Grunnen til at jeg kjøpte en liten CD-spiller, (som også kunne spille mp3-cd-er da), til lounge-en, liksom.

(Siden jeg jo hadde ganske mye penger, i Sunderland, i begynnelsen.

For jeg hadde jo jobba på Rimi Langhus, hele sommeren).

Istedet for å kjøpe en TV.

(Som Brusks seinere kjøpte, til nabo-leiligheten.

Da han fikk studielånet sitt, i november/desember, vel).

Det var fordi at det hang sånne skriv, på veggen, (var det vel), i lounge-en.

Om at man måtte ha britisk TV-lisens, for å ha TV der, da.

Og jeg hadde vært en del i England, (på språkreiser og ferier), tidligere.

Men jeg hadde aldri hatt engelsk TV-lisens liksom, da.

Så det ble for mye stress, (med TV), liksom.

For det var liksom som at universitetet nesten klikka, bare de hørte ordet 'TV', da.

(Noe sånt).

Siden de hadde hengt opp sånne 'TV-lisens-skriv' der, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og det var vel for å prate om musikk, (tror jeg).

At jeg kjøpte den CD-spilleren, da.

For å liksom spille musikk-samlingen min, (som jeg hadde med meg, til Sunderland), for mine 'flat-mates', da.

Og også for å høre på deres musikk, da.

(For vi satt ganske mye i lounge-en, i tida før vi fikk kjøpt oss wifi-kort, og ordnet med internett-konto, på universitetets trådløse nettverk, da).

Og den CD-spilleren, (som jeg kjøpte på Dixons vel), den vel også billigere enn en TV, (hvis jeg husker det riktig, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 51: Og enda mer fra the Forge

Det var også sånn, forresten.

At en gang, som Bruskk inviterte meg inn, i nabo-leiligheten.

Så satt han med en laptop, i lounge-en der, (husker jeg).

Og så viste han meg vel noen e-poster, fra Frode Eika Sandnes, (mener jeg å huske).

Og så forklarte han det, at han hadde problemer, (som meg), med Frode Eika Sandnes, da.

(Når det gjaldt å få godkjent fag, i Sunderland.

Sånn at disse passet inn i en grad, fra HiO IU.

Og sånn at han kunne få studielånet sitt utbetalt, (fra Lånekassa), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Brusk forklarte vel også det.

At problemene hans med Frode Eika Sandnes.

De gikk ut over studiene hans, i Sunderland.

(Noe sånt).

Men Brusk forklarte det da, (husker jeg).

At han ikke tok det så nøye, om han ikke fikk så mange studiepoeng, dette studieåret, i Sunderland.

Men han var fornøyd uansett, (sa han), siden han lærte mye om britisk kultur osv. da, (iløpet av dette året).

(Noe sånt).

Så jeg får prøve å huske, hvordan Brusk forklarte dette, igjen.

Og si noe av det samme, hvis noen lurere på, hvordan det gikk med studiene mine, i Sunderland, da.

(Noe som ikke gikk så bra, (grunnet problemer med HiO IU med mere).

Som jeg har skrevet om tidligere.

Og som jeg også skal komme tilbake til, seinere i denne boken).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica, hu sa en gang det, i leiligheten, (utenom sammenhengen vel), at hu ikke likte Berlusconi, (som på den her tida var statsminister i Italia), husker jeg.

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var ikke bare Dörte og Gabriella, som spurte meg, om jeg ville smake på matretter, fra deres hjemland, (henholdsvis Tyskland og Bulgaria vel), husker jeg.

Rosario ville også, (noen få ganger), spørre meg, om jeg ville smake på hennes spesialitet, (tror jeg at det må ha vært), som var 'tortilla de patata', (eller noe sånt), husker jeg.

Dette var vel eggerøre, (eller omelett), med potetbiter, (tror jeg).

(Noe sånt).

Og Rosario spurte meg vel, et par-tre ganger, (tror jeg at det var), iløpet av den tida, som jeg bodde, på the Forge.

Om jeg ville ha en smak, av denne tradisjonelle spanske retten da, (var det vel).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 52: Mer fra den første tiden i Sunderland

En av de første ukene i Sunderland.

(Mener jeg at det må ha vært).

Så hendte det en rar episode, (husker jeg).

Jeg kom gående, fra Metro-stasjonen i Millfield, i retning av the Forge, (eller forelesningene), da.

Og akkurat da jeg kunne se the Forge, (etter å ha rundet en sving, i 'student-veien').

Så så jeg det, at det brant, i en søppelkasse, i 'student-veien', da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Først så tenkte jeg det, at denne søppelkasse-brannen, ikke var noe alvorlig.

Siden den søppelkassa stod ved siden av en mur, som gikk langs veien, da.

(Noe sånt).

Men så så jeg det, at rett over muren.

Så var det et slag påbygg, av tre, på et murhus, da.

Så jeg lurte på det, om flammene fra søppelkassa.

Kunne tenkes å antenne huset, da.

(Noe sånt).

Så jeg husker at jeg lurte på om jeg skulle ringe brannvesenet.

Men jeg tenkte det, at brannen vokste så raskt.

At det nok ikke ville være noe poeng, i å ringe, til brannvesenet.

For den søppelkassa ville nok da ha vært brent opp, før brannvesenet hadde kommet fram.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men jeg hadde vært innom Tesco, i Bridges-senteret, i Sunderland sentrum, på vei hjem, fra St. Peter's Campus.

Og der hadde jeg blant annet kjøpt meg en halvannen liter-flaske, med vann, (av merke Highland Spring, eller noe sånt, vel).

(Noe sånt).

Så jeg reagerte raskt, da.

Og åpnet den vannflasken.

Og klarte akkurat å slukke flammene.

Ved å helle vannet i flasken, mot der flammene hadde fått tak, liksom.

Et stykke ned i søppelkassa, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En student, som hadde gått en del meter foran meg.

Han kom bort til meg, omtrent da jeg var ferdig med å slukke brannen, vel.

(Noe sånt).

Og jeg tenkte liksom høyt da, om jeg skulle ringe brannvesenet.

(Etter at jeg hadde slukket brannen).

Men ble så enig, med han andre studenten.

I at brannen var ordentlig slukket, da.

Så vi syntes ikke at det virka som, at det var noen vits i, å ringe brannvesenet, da.

(Og det dukket også et par kvinnelige studenter opp, som liksom kom traskende, noen meter bak oss, da.

For de hadde også etterhvert rundet den svingen, i 'student-veien', da.

Og disse skjønnte vel kanskje ikke helt, hva som hadde foregått.

Så det var nok antagelig 'like smart', å komme seg bort, fra der brannen hadde vært.

Før disse utenlandske student-damene, (med dårlig engelsk), liksom begynte å misforstå et eller annet, (eller bli urolige), da.

Noe sånt).

Og jeg husker at jeg tenkte høyt.

Og klagde over det, at jeg måtte drikke 'tap-water', (siden jeg hadde helt ut drikkevannet mitt), da.

(For vannet i springen, det hadde jo Federica anbefalt meg, å ikke drikke, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker også det, at det satt en britisk student, (må han vel ha vært), i et vindu, i en av de øverste etasjene, i Jobling House, (på the Forge).

Og liksom fulgte med, på det som foregikk, (rundt den søppelkasse-brannen), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer det.

Vi får se.

Kapittel 53: E-Commerce

I faget E-Commerce, (som var et tredjeårs-fag), så hadde jeg jo en amerikansk foreleser.

Nemlig Harry Erwin.

(Som jeg har skrevet om i et tidligere kapittel).

Og han var veldig oppdatert på norske tema, (selv om han var amerikaner), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

For eksempel, så husker jeg det, at Harry Erwin, i en forelesning, sammenlignet Windows og Linux.

Harry Erwin snakket om temaet anti-virus, og forklarte om en hovedforskjell, mellom disse to operativsystemene da, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Harry Erwin mente det, at en hovedforskjell, mellom Linux og Windows.

Det var det, at Window hadde en mye større 'kjerne', enn Linux.

(En kjerne betyr de mest viktige delene, av operativsystemet, vel.

Noe sånt).

Og Harry Erwin mente det, at å forsvare Window mot virus, (og trojaner osv.), det var som å måtte forsvare hele kysten, av England, mot viking-angrep.

Mens å forsvare Linux mot virus, (og trojaner).

Det var som å kun måtte forsvare en liten landsby, mot vikingene, da.

Noe sånt.

(Så Harry Erwin var nok antagelig en stor Linux-fan, da.

Virka det som for meg, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og i en annen time eller forelesning.

(For Harry Erwin foreleste noen ganger i en ganske stor forelesningssal.

Mens andre ganger, så satt vi i et klasserom, (i Vardy Building), vel.

Noe sånt).

Så husker jeg det, at Harry Erwin, 'babla' om Munch-ranet, (på Tøyen), osv.

(Uten at jeg husker hvorfor).

Og det temaet var, det var Harry Erwin rimelig oppdatert på da, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Harry Erwin fortalte også det, en gang, (husker jeg).

(I klasserommet, i Vardy Building, en gang.

Må det vel ha vært).

At det var stor forskjell, på graden av personvern, i USA og Storbritannia.

I USA så var det sånn, at for eksempel 'skap-homser', kunne få reklame, for homo-blader, (eller lignende), i posten.

Så det var mindre personvern, i USA, (iforhold til i Storbritannia/Europa da), sa Erwin.

I USA, så var det liksom pengene som regjerte.

Mens i Europa var det folks privatliv, som ble sett på som viktigst, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 54: Newcastle

En av de første lørdagene, som jeg bodde, på the Forge.

Så bestemte jeg meg for å gå på fylla, i Newcastle, (husker jeg).

(For Newcastle er jo en kjent 'party-by'.

For det hadde jeg lest om, i VG eller Dagbladet, (eller noe sånt), noen år tidligere, (under 'Min Bok 5-tida', vel).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var vel også sånn.

At liksom følte at jeg trengte litt 'luft', på the Forge.

Jeg husker ikke nøyaktig hvordan det var.

Men det var sånn, at Nelufer, (var det vel), og ei annen student-dame.

De hadde stått og prata om noe hemmelig liksom, utafør døra, til rommet mitt, da.

Mens jeg lå på senga, og prøvde å slappe av litt, da.

Og da sa jeg fra til disse to student-damene, da.

Om at jeg kunne høre 'hemmelighetskremmeriet' deres, gjennom døra mi, da.

Og jeg var ikke sikker på, om jeg hadde gjort det riktig.

(Siden det kanskje virka litt rart, at jeg plutselig kom ut, av rommet mitt.

Og liksom begynte å 'bale', om det her, da).

Så det var litt anspent, i student-leiligheten da, (mener jeg å huske).

Så jeg hadde lyst til å komme meg litt bort, da.

Nelufer hadde jo også banka på døra mi, (en annen gang), og sagt at hu ville at jeg skulle være som jeg var før, (eller noe sånt).

Og det var også veldig rart da, (må jeg si).

(For jeg skjønnte ikke helt hva hu Nelufer mente, da.

Men hu var jo tyrkisk-tysk, og vi måtte kommunisere på engelsk.

Som ingen av oss hadde som førstespråk.

Så kommunikasjonen var nok ikke helt på topp, da.

Noe sånt).

Så jeg følte vel for å komme meg bort litt, fra den student-leiligheten, (en kveld), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Å dra til Newcastle, for å feste.

Det er ganske enkelt, når man bor, på the Forge, da.

Det var bare å ta Metro-en, fra enten Millfield eller Pallion Metro-stasjon, da.

Og det kostet kanskje cirka tre pund da, å ta Metro-en, til Newcastle.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

I Newcastle, så prøvde jeg å finne noen kule utesteder, (husker jeg).

Og jeg havnet på mange forskjellige utesteder.

På et utested, så var det sånn, at det plutselig dukka opp en del unge damer, (i 18-20-årene kanskje), som hadde noe slags strippe-show, (husker jeg).

(De strippet ned til trusa, tror jeg.

Noe sånt).

Og dette var ikke egentlig en strippe-klubb.

Men det var bare sånn det var, i Newcastle, liksom.

Nemlig at det var en party-by, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var jo også en del, ute på byen, i Sunderland.

(Både før og etter denne Newcastle-turen).

Og på et utested, i Sunderland sentrum.

Så var det sånn, (husker jeg).

At bar-damene, de stod bak bar-disken, (og jobba), kun iført en liten bikini, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, på et av utestedene jeg var på, i Newcastle.

At mens jeg stod og drakk øl, like ved tre unge damer.

(Mens DJ-en spilte musikk).

Så begynte plutselig disse tre Newcastle-damene å klå på meg, (husker jeg).

Siden den sangen som ble spilt, var om noe klåing, (eller noe lignende), da.

Og da visste jeg ikke helt hva jeg skulle si, (husker jeg).

Siden jeg var fra Norge, da.

For jeg husker det, at da jeg var i Ayia Napa, sommeren 1998.

Så gikk praten med de engelske damene greit.

Helt til jeg nevnte at jeg var fra Norge, da.

Da ble de stille, liksom.

(Av en eller annen grunn).

Så det endte vel med, at jeg ikke sa noe, til de her 'gjerne' Newcastle-damene, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, på doen, på det her utestedet.

At det jobba en neger, inne på do.

Og det hadde jeg ikke sett før, husker jeg.

At det jobba en neger, inne på doen liksom, (på et utested), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siden jeg ikke hadde sett en sånn 'do-neger' før.

Så visste jeg ikke hva jeg skulle svare, (husker jeg).

Da han do-negeren prøvde å få meg til å betale, for en dusj after-shave.

(Og jeg var vel rimelig full også, tror jeg).

Så derfor endte det med det.

At jeg kjøpte en dusj med after-shave, (av han do-negeren), liksom.

(En after-shave som ikke lukta så utrolig godt, vel.

Og som også var ganske sterk, vel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 55: Mer fra Newcastle

En morgen, som jeg gikk fra St. Peter's Metro-stasjon, og i retning, av St. Peter's Campus.

(I samme 'flokk' liksom, som en 'haug' andre studenter, som skulle rekke dagens første forelesning, da).

Så mener jeg at jeg overhørte det, at en av de sa, (om meg), at: 'He looks like something left over from the eighties'.

(Noe sånt).

Så det var liksom et slags press, om å se så og så kul ut da, ved University of Sunderland da, (må jeg si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så jeg tenkte det, at jeg måtte kjøpe meg en del nye klær.

For å unngå å bli stigmatisert, for å liksom se døll ut, i klesveien, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så jeg husker det, at jeg blant annet kjøpte meg tre nye jakker, den første tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og det var to jakker, (som begge var ganske så billige, mener jeg å huske), fra Matalan, (i Pallion).

(Nemlig en slags brun skinnjakke, (av mange skinnlapper som var sydd sammen vel), og en slags mørkegrå vinterfrakk-aktig jakke, vel.

Noe sånt).

Dessuten, så fant jeg meg en tredje jakke, på Debenhams, (husker jeg).

Og det var en grønn jakke, (som hang litt for seg selv, og som var den siste igjen vel), fra Yves Saint Laurent, (husker jeg).

(En jakke som kosta over hundre pund, vel.

Men jeg hadde en god del 'Rimi Langhus-penger', den første tida, i Sunderland, da.

Og jeg regna med å få studielånet mitt ganske kjapt, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde også med meg to jakker, fra Norge, (til Sunderland), husker jeg.

Og den ene var en svart jakke, som jeg hadde kjøpt, på Hennes og Mauritz, mellom Oslo City og Storgata der.

(En jakke som var noe lignende av en kort, mørkeblå jakke.

Som jeg hadde brukt i mange år.

Og som jeg hadde kjøpt, på Hennes og Mauritz, på Oslo City, vel).

Og den andre var en dyr jakke, (som kosta mer enn 3000 vel, og som også var svart, (med noe slags fint mønster, på foret)), som jeg hadde kjøpt, i Marlboro-butikken, i Oslo City, høsten 2002, (var det vel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da jeg skulle til Newcastle denne kvelden.

Så hadde jeg på meg den nyinnkjøpte 'frakk-aktige' jakka, (husker jeg).

Men i Newcastle, (og Sunderland), så var det vanlig, å gå ut på byen, uten jakke.

(Uansett om det var i desember, liksom).

Så utestedene hadde ikke garderobe, da.

Så jeg så så dum ut, på det stedet hvor de hadde sånne nakne cabaret-damer, liksom.

(Hvis ikke dette var på et annet utested like ved).

Så jeg la fra meg jakka mi et sted, inne på det utestedet, da.

Og da jeg kom tilbake etter å ha kjøpt øl, (eller noe sånt).

Så var det en brite, (i begynnelsen av 20-åra vel), som tulle med den jakka, (husker jeg).

(Han stod der sammen med noen unge damer, mener jeg å huske).

For han britten, han hadde begynt å prøve jakka mi, (eller noe sånt), da.

Men jeg fikk den jakka tilbake, uten å behøve å slåss da, (for å si det sånn).

Så det var vel bare noe tull, antagelig.

Og ikke noe forsøk på å rappe jakka mi, (som vel kanskje ikke så så fin ut akkurat, siden den var ganske billig, og fra Matalan), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Til slutt denne kvelden, så endte jeg opp på et hip-hop utested, (mener jeg å huske).

Og jeg husker at jeg var rimelig full, da.

Og da dette utstedet stengte, (sånn i 3-4-tida kanskje).

Så gikk jeg ned trappa der, da.

Og da var det ei ung blondinne som gikk foran meg, ut av det utestedet, (husker jeg).

(Noe sånt).

Og hu gikk barbeint, (med skoa sine i hånda), da hu kom ut på gata, (husker jeg).

Og jeg lurte på om jeg skulle prøve å sjekke opp hu unge, britiske dama.

(Siden jeg var ganske full, da).

Så jeg gikk i samme retning som henne, noen meter, da.

(Dette var nesten som en slags hovedgate, eller noe lignende, da).

Men så stod det en gjeng der, som liksom fulgte med, på hva som hendte, (i den gata), da.

Og da syntes jeg at det ble så flaut liksom, å følge etter hu unge dama, da.

Så da snudde jeg, og gikk den andre veien, da.

(Uten at jeg fikk sagt noe, til hu unge blondinna, da.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var forresten sånn, at det ikke gikk noe nattbuss, fra Newcastle til Sunderland.

Så det var egentlig ikke så smart, å dra til Newcastle, for å gå på fylla, hvis man bodde, i Sunderland.

For den siste Metro-en gikk rundt midnatt, (eller noe sånt), vel.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg regna vel med, at jeg skulle finne noen utesteder, som var åpne, til i 6-7-tida.

(Siden Newcastle var kjent for å være en party-by, liksom).

Men det fant jeg ikke, da.

Så det endte med at jeg gikk til Gateshead, (som jo liksom ligger en togstasjon nærmere Sunderland), husker jeg.

Og der gikk jeg litt rundt, (for å holde varmen da), husker jeg.

Og jeg lå også og halvsov litt, på en benk, (eller noen stoler), på/ved Metro-stasjonen, da.

(Omtrent som jeg hadde gjort et i Oslo, på den tida som jeg bodde, på Ellingsrudåsen, (hvis jeg ikke rakk den siste nattbussen).

Da pleide jeg noen ganger å sove, (i et par timer), i en stol, som stod i en gang, (litt opp i etasjene), inne på Galleri Oslo der, husker jeg.

Og så ta den første t-banen, tilbake til Ellingsrudåsen, da).

Og så tok jeg det første Metro-toget, tilbake til Sunderland, på søndag morgen, da.

(For jeg hadde ikke lyst til å bruke 30-40 pund, på taxi, liksom.

For de pengene tenkte jeg at jeg kunne få mer nytte for, ved å bruke, på andre måter, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det var også sånn.

At da jeg skulle gå av Metro-toget, i Newcastle sentrum, på lørdagskvelden.

(Ved jernbanestasjonen, vel).

Så var det en lokal kar, i 50-åra, kanskje.

Som var drita full, da.

Og han begynte å 'bable' til meg, om et eller annet, da.

Og så nekta han å la Metro-toget kjøre, da.

(For han stod i døra, liksom.

Sånn at dørene ikke lukket seg, da.

Noe sånt).

Så jeg måtte faktisk bli med Metro-toget en eller to stasjoner til.

For at han fylliken skulle la toget kjøre, da.

(For Metro-sjåføren, (eller noen andre), gjorde ikke noe, da).

For han skippern-aktige fylikken, han skulle absolutt 'bable' om et eller annet, da.

Og lot ikke Metro-toget kjøre, fordi han skulle spørre meg, om et eller annet, da.

Så jeg måtte gå på togen igjen, for å få han fylliken, til å la toget kjøre, da.

Og så gikk jeg av Metro-en en eller to stasjoner seinere, da.

Og der spurte jeg noen unge briter, som skulle på en fest, (eller noe sånt), vel.

Om hvilken vei jeg skulle gå, for å komme meg ned til sentrum igjen, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og mens jeg gikk, fra dette ukjente stedet, (i Newcastle).

Og til der utestedene var, liksom.

Så fant jeg en kebab-sjappe, (husker jeg).

Og der gikk jeg inn og kjøpte meg en kebab, da.

Men jeg overhørte at noen unge, britiske damer, sa det, at jeg ikke klarte å bestille kebab.

(Noe sånt).

For jeg surra litt, da.

For 'doner kebab', hva er det, liksom?

Nei, i Oslo, så sier man bare: 'En kebab'.

Men i England, så var det ikke så lett da, (skjønnte jeg).

Og jeg fikk vel bare noe kebabkjøtt, på en tallerken, vel.

(Noe sånt).

Så jeg bestilte nok feil, da.

Så kebab i England, og kebab i Oslo, det er ikke akkurat det samme, (vil jeg si).

I Oslo så blir man skikkelig mett, (må man vel si), hvis man bestiller, en kebab.

Men i England, så får man faktisk litt mindre mat, (vil jeg si).

Ihvertfall noen steder, da.

Og jeg hadde jo kjøpt kebab, i Brighton, sommeren 1990, (var det vel).

(Siden min tremenning Øystein Andersen, absolutt ville kjøpe det).

Og der var kebabene store, gode og mettende, (mener jeg å huske).

Og der spurte de vel bare om hvordan saus man ville ha på kebab, (tror jeg).

(Og da pekte jeg vel bare, på en eller annen saus, (som lå i noen metallkar vel), tror jeg.

Siden jeg ikke var noen ekspert, på kebab, da).

Men så enkelt var det ikke, å bestille kebab, i Newcastle, da.

(For i 2004, så hadde de visst innført flere kebab-typer, (som kylling-kebab, doner-kebab og shish-kebab, var det vel muligens.

Noe sånt.

Så da ble det litt vanskeligere, (å bestille kebab), da.

For å si det sånn).

Og i Norge, så får man mer kinakål og mais, (oppi pitabrødet), når man bestiller kebab, (vil jeg si).

Og konsistensen, på kebab-kjøttet er også forskjellig, vil jeg si.

I England, så får man strimler av kjøtt, som er skåret rett av et stort roterende kjøttstykke.

Mens i Norge, så er kebab-kjøttet ofte hakket opp, i mindre biter, vel.

(Noe sånt).

Sånn at alle ingrediensene, i kebab, (i Norge), liksom danner en slags masse nesten, da.

(Noe sånt).

Mens i England, så får man lange kjøttstrimler, oppi pitabrødet, da.

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 56: Mer fra the Forge

Jeg måtte fikse laptop-en til Dörte flere ganger, (husker jeg).

(Det var kanskje snakk om 3-4 ganger).

Og en gang måtte jeg inn i DOS, (eller Command Prompt), husker jeg.

Og etter at jeg hadde klart å fikse laptop-en, (mens jeg satt i lounge-en, hvor Dörte og Iwo også var).

Så sa Iwo det, at jeg hadde reddet hans 'sex-life', (husker jeg).

Men hvordan det at jeg fikset Dörte sin laptop kunne redde Iwo sitt sex-liv.

Det veit jeg ikke.

Men Dörte mistet kanskje sex-lysten, da.

Når det var noe galt med laptop-en hennes.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg pleide jo vanligvis å sitte inne på rommet mitt, (foran PC-en), den tida som jeg bodde, på the Forge.

Og så pleide jeg å gå ut i lounge-en, hvis jeg skulle lage meg noe mat.

Og en gang, mens jeg lagde mat, så var Leyla i lounge-en også, (husker jeg).

Sammen med Dörte og Iwo.

Og da mente jeg at jeg overhørte det.

At Dörte, (og Iwo), spurte Leyla om råd, om hvordan de kunne få meg, til å oppholde meg mer i lounge-en, (sammen med dem).

(Noe sånt).

For jeg gikk bare inn i lounge-en, for å sette maten inn i steikovnen, da.

Og så en gang til for å ta maten ut av ovnen, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men hvorfor disse tre ville at jeg skulle være mer i lounge-en.

Det veit jeg ikke.

Men jeg mener at jeg overhørte at de liksom 'babla' om noe sånt, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, (muligens på festen, på Iwo sitt rom, den dagen som Federica og Rosario hadde fest, i lounge-en).

Så nevnte jeg vaskekjelleren, for Leyla, (husker jeg).

(Muligens fordi at jeg en gang hadde møtt Leyla på vei til eller fra vaskekjelleren.

Noen uker før disse festene.

Noe sånt).

Og da sa Leyla det, at hu pleide å ta med skittentøyet sitt, hjem til mora si i London, (husker jeg).

(Noe sånt).

Men det funka ikke for meg da, (husker jeg).

For mora mi var jo død.

Og jeg var jo fra Norge.

(Og jeg hadde jo bodd aleine, fra jeg var ni år).

Og dessuten, så brukte jeg bare klesplagg som underbukser, sokker og t-skjorter en dag.

For at det ikke skulle luke svette, av disse plaggene, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Selv om Leyla hadde fortalt meg det, at hu ikke brukte vaskerommet, på the Forge.

Så dukket hun likevel opp der, (med en del skittentøy), en seinere gang, som jeg skulle vaske klær, (husker jeg).

Leyla introduserte meg for ei ung blondine, fra Leeds, som også dreiv med klesvasken sin der,

(husker jeg).

Og hu Leeds-dama, hu baksnakka meg så, ovenfor ei venninne.

For hu syntes visst ikke at det var noe spesielt med meg, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Leyla begynte så å vise meg det, at hu hadde en flekk, (av ubestemmelig opprinnelse), på et av klesplaggene sine, da.

(Mens hu la klærna sine inn i den vaskemaskinen, som stod ved siden av den vaskemaskinen, som jeg selv fylte opp med klær, da.

Noe sånt).

Og jeg visste ikke hva jeg skulle si, da hu Leyla begynte å 'bable', om flekkene på klærna sine, da.

Så jeg svarte bare det da, at: 'You don't have to explain about the stains on your clothes to me, Leyla'.

(Noe sånt).

For hva skulle jeg si da, liksom.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 57: Enda mer fra the Forge

Iwo klikka nesten, en gang, (den første tida som jeg bodde, på the Forge), husker jeg.

Og det var fordi at jeg hadde kjøpt avisen the Mirror, (må det vel ha vært), husker jeg.

Iwo mente at sånne aviser ikke var noe, da.

(Noe sånt).

Og han brukte et negativ tysk uttrykk, (sånn som jeg forstod det, ihvertfall), om løssalgsaviser, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

De eneste avisene, som Iwo likte.

Det var aviser som the Guardian og the Times, (husker jeg).

Og jeg ble nok litt overrasket, over det, at Iwo reagerte så negativ, på den avisen, som jeg hadde kjøpt.

Så etter dette, så gikk jeg over til å kjøpe the Times, (husker jeg).

Siden denne avisen like før dette, hadde gått over til tabloid-formatet, (husker jeg).

(Sånn at det liksom var mulig å lese avisen, på Metro-en, da.

For eksempel hvis jeg skulle til Newcastle.

Hvor jeg noen ganger dro og shoppet, da.

Siden det kun tok cirka en time, med Metro-en, å komme seg til Newcastle.

Som var en by, med finere arkitektur osv., (må man vel si), enn Sunderland.

Og det kosta bare 3-4 pund, for et dagskort, på Metro-en.

Og det var noen ganger litt artig, (må jeg vel si), å komme seg bort litt, fra the Forge og Sunderland, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At i juleferien, da Pia og Siv og dem, var på besøk, på the Forge.

Så pleide jo Daniel, Dennis, (og også noen ganger Siv), å sitte, inne på rommet mitt, og spille online

spill, tegne tegninger i Paint og se på filmer, (på PC-en min), da.

Og jeg må innrømme det, at jeg lurte litt på, hva de ungene egentlig dreiv med, (hele dagen), på PC-en min, da.

Så en kveld, etter at Daniel og Dennis hadde vært inne på rommet mitt, hele dagen, (eller noe sånt).

(Og sitti foran PC-en min, da).

Så sjekka jeg 'history', på Internet Explorer, (var det vel), husker jeg.

Og da visste det seg det, at noen, hadde kikka på nettporno, fra PC-en min, (den dagen), da.

Og det var vel fra det porno-nettstedet Snakesworld, (mener jeg å huske), som Tosh, (aka. Thorstein Bjørnstad), fra #blablabla, hadde anbefalt meg, noen år tidligere.

(Som jeg vel muligens har skrevet om, i Min Bok 5).

Og jeg husker at jeg lurte på, om det var Siv, som hadde drevet og tulla, (og sett på nettporno, på PC-en min), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, som Federica, Iwo, Dörte og jeg, var i det kombinerte lounge/kjøkken-rommet samtidig.

Så sa Federica det, (husker jeg).

Om Iwo og Dörte.

(Av en eller annen grunn).

At: 'They are always eating. All the time'.

(Noe sånt).

Mens hu gjorde noen fakter, vel.

(Noe sånt).

Og det var vel sant, at Dörte og Iwo spiste ganske ofte.

Men de spiste mye suppe, (og sånn), tror jeg.

For de hadde ikke så mye penger, (i Sunderland), da.

Så det var ikke sånn at de pleide å lage for eksempel biff, (som jeg selv noen ganger pleide å lage), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 58: Mer fra Sunderland

Federica sin engelsk, den var kanskje ikke så mye å skryte av.

En gang, så møtte jeg Federica, da jeg gikk fra St. Peter's Campus, etter at jeg var ferdig, med dagens forelesninger.

(Noe sånt).

Og da jeg så Federica, så sa jeg noe sånt som, at: 'Hi Federica, how are you doing?'

Og da klikka nesten Federica, (husker jeg).

Også sa hu at hu bare skulle bort på St. Peter's, (eller noe sånt).

Så hu må ha trodd at jeg spurte henne om hvor hun skulle, da.

(Noe sånt).

Mens jeg egentlig bare spurte henne om hvordan det gikk med henne.

(For å være høflig, liksom).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Rosario, hu ba meg en gang inn på rommet sitt, (husker jeg).

Det var vel i forbindelse med at jeg hadde bestilt en Windows service pack 2-CD, for henne, på nettet, (tror jeg).

(For hu trengte hjelp med det, da.

Noe sånt).

Og hu hadde et stort spansk flagg, hengende på veggen, (husker jeg).

Og det var også sånn, at jeg en gang lasta ned en film, (fra nettet), for Rosario.

Og det var en film som het 'Before Sunset', (eller noe sånt), vel.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da Pia og dem var på besøk hos meg, i juleferien, så viste jeg dem, (eller ihvertfall Siv), vaskerommet, (og forklarte hvordan det virka), husker jeg.

Og jeg vaska også klærna mine, den dagen, da.

(Noe sånt).

Og plutselig så kom Siv på døra mi, (en dag jeg for en gangs skyld hadde PC-en min for meg selv, denne juleferien).

Men en søppelsekk, med det nyvaskede tøyet mitt i, (som også hadde vært i tørketrommelen), husker jeg.

Men hvorfor Siv gjorde dette.

(Når jeg egentlig hadde tenkt å hente dette tøyet selv).

Det veit jeg ikke.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de første ukene, som jeg bodde, i Sunderland.

Så dro Brusk meg med, tre-fire dager på rad, vel.

Til et gatekjøkken, som lå, liksom i hovedgata, i Pallion, da.

(Noe sånt).

Men hvorfor Brusk dro med meg dit, det veit jeg ikke.

Det var litt anspent da, i forbindelse med Federica, (husker jeg).

Etter at jeg hadde tatt rundt henne, ved spisebordet, i the lounge, (husker jeg).

(En dag vi skulle ha leilighets-møte.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Så jeg lurte på om dette hadde noe med Federica å gjøre, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En seinere gang, så dro Brusk meg igjen med, til hovedgata, i Pallion, (en kveld), husker jeg.

Og da dukket det plutselig opp to ungjenter, foran oss, i gata.

(Mens vi gikk, fra the Forge, og i retning av den hovedgata, da).

Og disse to jentene, (som var i 10-12 års-alderen, kanskje).

De hadde på seg Sunderland-fotballdrakter da, (husker jeg).

Og de stilte seg begge rett foran oss.

Ei jente stilte seg foran Brusk.

Og ei jente stilte seg foran meg.

Mens de begge holdt armene sine ut til siden, da.

Så det var jo som at de nektet oss, å gå, gjennom den gata da, (husker jeg).

Men jeg hadde jo spilt litt fotball, i mine yngre dager, (eller hva man skal kalle det).

Så jeg liksom bare vridde meg, forbi hu jenta, (som hadde stilt seg foran meg da), husker jeg.

Mens Brusk bare ble stående, til hu andre jenta etterhvert flytta seg, da.

(Noe sånt).

Og så gikk Brusk og jeg videre til det gatekjøkkenet, da.

(Noe sånt).

Men hva de her ungjentene egentlig dreiv med.

Det veit jeg.

Men det her virka ganske teatralsk, (eller noe lignende), må jeg si.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 59: Enda mer fra Sunderland

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel, så hadde jeg jo lagt merke til det, (da jeg sjekka 'history', i nettleseren), at en eller flere av Daniel, Dennis og Siv, hadde sett på nettporno, på PC-en min, (på rommet mitt), som de jo lånte, mens jeg satt i lounge-en, og liksom skulle lese på mine 'research-topics', (i juleferien), da.

Og en eller to dager etter at jeg la merke til dette.

Så prøvde jeg å ta opp dette, (i lounge-en), med Pia og Siv, (husker jeg).

(En gang jeg tilfeldigvis husket dette jeg hadde sett, i 'history', i nettleseren min, da).

Men jeg syntes at det var litt pinlig, å snakke om nettporno, med søstera mi, og ei dame, fra Røyken/Hurum, som jeg ikke kjente så bra.

Så jeg spurte bare om de var klar over at det fantes mye rart på nettet, som de guttungene, (må man vel kalle dem), kunne komme over, mens de satt alene, (i timesvis), foran PC-en min, (på rommet mitt), da.

Men det var det visst ikke noe fare for da, (at de gutta ville se på noe 'voksent', på internett), mente Pia og Siv.

(Av en eller annen grunn).

Så de forstod kanskje ikke helt hvordan internett fungerer.

Det er mulig.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, (før Pia og Siv og dem dukka opp, i Sunderland, må det vel ha vært), så spurte han Javier, (fra Spania), i nabo-leiligheten meg, om jeg kunne hjelpe han med å fikse noe, på laptop-en hans, (husker jeg).

Og det klarte jeg vel å fikse, (mener jeg å huske).

(Som jeg vel vanligvis klarte, hvis det var noen som ba meg om å fikse noen data-problemer, på the Forge.

Noe som skjedde en gang i uka, (eller noe sånt), i gjennomsnitt, kanskje.

Noe sånt).

Det var vel muligens noe med det trådløse nettverkskortet, (eller noe sånt), som ikke funka, på laptop-en til Javier.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og noen uker etter at jeg hadde fiksa laptop-en til Javier.

Så spurte han meg, (en torsdag kveld, var det vel).

Om jeg hadde lyst til å være med han, Federica og Rosario, (og muligens enda fler syd-europeiske folk), på Manor Quay, (som var Student Union-utestedet da), husker jeg.

Men jeg var jo liksom nord-europeisk.

(Og ikke syd-europeisk).

Så jeg syntes vel at det hadde blitt litt rart, å dratt på et utested, sammen med bare 'degoser', liksom.

(Noe sånt).

Så det gadd jeg ikke, da.

Jeg fikk jo ikke studielånet mitt, før jeg hadde vært i Sunderland, i fire måneder, (eller noe sånt).

Så jeg hadde vel ikke så mye penger, å bruke, på å feste heller, (på den her tida), tror jeg.

Og jeg hadde også problem med trynet da, (som så litt rart ut, med stram hud osv., må jeg si, etter den 'ulykken', (eller hva man skal kalle det), på St. Hanshaugen Hudpleiesenter, året før).

Så det ble til at jeg sa nei, til å bli med de folka, ut på student-kro da, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 60: Og enda mer fra Sunderland

Det var også sånn, forresten.

At søstera mi Pia, hu gjorde et poeng av det, (like etter at hu dukka opp, i Sunderland, jula 2004).

At det var så få mørkhuda folk, som bodde, i Sunderland/Nord-Øst England.

(Noe sånt).

Men hvor Pia ville hen, med den her 'svarting-pratinga' si.

Det veit jeg ikke.

Men det veit hu vel kanskje selv.

(Det er mulig).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At etter at jeg hadde bodd et par-tre måneder, (var det vel muligens), i Sunderland.

Så fikk Federica problemer med laptop-en sin, (husker jeg).

Og hu ville at jeg skulle bli med henne, til en litt sånn 'harry' data-butikk, i Millfield muligens.

(Noe sånt).

For Federica mente det, at hu kunne kjøpe seg en brukt monitor.

Og koble den til laptop-en sin.

For skjermen til laptop-en hennes, den hadde slutta å virke, (av en eller annen grunn), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det endte med, at jeg bestilte taxi vel, (mener jeg å huske).

Og så dro Federica og jeg, til den data-butikken, som Federica visste om, da.

(Noe sånt).

Og så kjøpte Federica en sånn gammeldags, (og liksom klumpete), data-monitor.

Som vi dro med tilbake til the Forge, i den samme drosjen, (eller om det var en ny drosje), da.

Og så prøvde vi vel å få den store og klumpete monitoren, til å virke, på Federica sin laptop.

Og det gjorde den faktisk, (husker jeg).

For monitor-ledningen, den passet, i en slags kontakt/port, som fantes, (på siden vel), av laptop-en, til Federica, da.

Så selv om dette ble seende ganske så harry ut.

Så klarte Federica å fikse laptop-en sin, for en rimelig penge, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn husker jeg, da søstera mi og dem besøkte meg, i juleferien, (på the Forge).

At Pia sin sønn Daniel.

(Som på den her tida var 9-10 år gammel, vel.

Han er vel født sommeren 1995, mener jeg å huske.

Og det her var jo jula 2004, da).

Han begynte en gang, (mens Pia, Siv, Daniel, Dennis og meg, (var det vel), oppholdt oss, i lounge-en, der).

Å stryke over hårene, på armen min, da.

Mens jeg stod, i lounge-en, (ikke så langt fra spisebordet vel), og prata med Pia eller Siv, antagelig.

Så mens jeg var opptatt, med å prate, med noen som satt ved bordet, (må det vel ha vært).

Så benyttet altså Daniel anledningen, til å begynne å stryke fingrene sine, over hårene, på den ene armen min, da.

Og da reagerte Pia negativt, (mener jeg å huske).

Men hvordan oppdragelse Daniel har fått.

Når han plutselig begynner å stryke onkelen sin, over armen.

Nei, det veit jeg ikke.

Men det kan man vel antagelig begynne å lure på, (vil jeg nok si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Pia hintet også en del, til Siv, (mens jeg var i det samme rommet, nemlig lounge-en), om at Dennis, hadde så mange venninner, (eller noe sånt).

Som at Pia muligens hintet om, at Dennis var homo, da.

(Noe sånt).

Og da, så ble Siv sur, (mener jeg å huske).

Men også Daniel hadde faktisk litt sånn homse-tendenser da, (må man vel si).

(Siden han plutselig begynte å ta på armen min osv., da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 61: Mer fra tiden i Sunderland

Pia og Siv, de hadde ikke bare med vodka og sigaretter til meg, (husker jeg).

I julegave, fra Pia, så fikk jeg noen norske bøker, (husker jeg).

Det var vel tre-fire bøker, som jeg fikk, (mener jeg å huske).

Den ene boka het: 'Ut og stjele hester', (mener jeg å huske).

(Jeg sjekket på Google nå.

Og den boka het egentlig: 'Ut og stjæle hester', (med 'æ'), så jeg nå.

Av forfatteren Per Petterson).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

De andre bøkene.

Det var: 'Djevelen og frøken Prym', av Paulo Coelho, (husker jeg).

(Pia hadde også gitt meg en bok, av den forfatteren, i julegave, året før, (eller noe lignende).

Og det var en bok som het: 'Alkymisten', (husker jeg)).

Og: 'Bakgård', av Ari Behn.

Det er mulig at det også var en fjerde bok, som jeg fikk, av Pia, (i julegave).

Men hvilken bok det eventuelt kan ha vært, igjen.

Det husker jeg ikke helt nøyaktig nå, dessverre.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg tenkte ikke så langt, jula 2004.

Men det jeg tenker nå.

Er at dette muligens kan ha vært gamle bokklubb-bøker.

Som Pia har fått i posten, (og muligens lest), i månedene før hu dro, til Sunderland.

(Hvem vet).

For Pia var medlem av en bokklubb da, (husker jeg).

(For jeg husker at hu fikk en bok av Ellis, (han 'American Psycho'-forfatteren), i posten, fra bokklubben sin, en gang, på 90-tallet, vel).

Og da hadde Pia begynte å 'bale', om at hu hadde, den her boka da, (mener jeg å huske).

Men da jeg spurte om å låne den, (siden jeg hadde lest 'American Psycho', et år eller to tidligere, vel).

Så hadde Siv den boka, da.

(Mener jeg å huske).

Så det tok lang tid, før jeg fikk låne den 'American Psycho'-oppfølgeren da, (eller hva man skal kalle den), husker jeg).

Men når jeg tenker litt nøyere etter, så tror jeg at de bøkene jeg fikk av Pia, (i julegave, jula 2004), var paperback-bøker.

Så var nok egentlig bøker, som Pia hadde kjøpt, i en butikk, da.

(Noe sånt).

Så det at dette var Pia sine gamle bokklubb-bøker.

Det var vel ikke så utrolig sannsynlig, (tror jeg).

(Selv om dette er mange år siden nå.

Så jeg husker forresten ikke noe særlig, av handlingen, i den boka som het: 'Ut å stjele hester'.

Selv om jeg husker det, at jeg leste den, og syntes at den var ok, vel.

Og den boka var muligens den første, (av de fire bøkene), som begynte å lese.

Mener jeg å huske, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den fjerde boka, den kan forresten ha vært enda en bok, av Paolo Cohlo, (kom jeg på nå).

For jeg mener å ha lest ihvertfall tre bøker, av han.

Men jeg har vel aldri kjøpt noen bøker av han, (tror jeg ihvertfall).

Selv om jeg selv også kjøpte noen bøker, fra Norge, (fra en nettbutikk vel), høsten 2004, (mens jeg bodde, i Sunderland).

For da savnet jeg å ha noen norske bøker, for å lese på senga, (for å sovne), da.

(Som jeg hadde pleid å gjøre, i 'alle år', mens jeg bodde, på St. Hanshaugen).

Så det er mulig at jeg selv også kjøpte, blant annet en paperback-bok, av Paulo Coelho, høsten 2004, da.

(Uten at jeg husker hvilken bok det kan ha vært igjen.

Men jeg mener å ha lest tilsammen tre-fire Paulo Coelho-bøker.

Og jeg syntes at de liksom ble litt vel tamme.

Med unntak av: 'Djevelen og frøken Prym', som jeg syntes at var ok, da.

Men det var kanskje fordi, at jeg leste den boka, etter 'Bakgård', (av Ari Behn).

Og den boka syntes at var en rimelig 'homo-erotisk' bok da, (for å være ærlig).

Så det var ikke sånn, at jeg orka, å lese ferdig den boka, (jula 2004), hvis jeg skal være ærlig.

For å ligge på rommet mitt der, (på the Forge), og lese en homo-erotisk bok, om noen araber-gutter osv., (var det vel), mens det på dagtid, oppholdt seg to mørkhudede guttunger, (nemlig Daniel og Dennis), på rommet mitt, (så og si hver dag, denne juleferien), som brukte PC-en min, til å tegne tegninger i Paint og spille online-spill, (på Dagbladets nettsted 123-spill).

Nei, det ble litt vel 'homo-aktig', (må jeg innrømme).

Så jeg må innrømme at jeg måtte legge bort den Ari Behn-boka.

(Og slutte å lese i den).

For den gjorde meg rett og slett litt kvalm, (siden jeg mener å huske at den var rimelig 'homo-erotisk' da), for å si det sånn.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da jeg bodde i Oslo, så prøvde jeg jo å følge med, på hva som var kult, (og liksom i vinden), da.

Jeg leste ofte Dagbladet og/eller VG, (og noen ganger Aftenposten).

Og jeg pleide også å dra innom shopping-senteret Oslo City, et par ganger i måneden, kanskje.

For å blant annet liksom raske med meg de siste utgavene av gratisavisene Urban og Natt & Dag, da.

Og jeg pleide også å lese flere nettaviser, hver dag.

(Pluss at jeg pleide å lese engelsk-språklige magasiner som 'FHM', (som også seinere kom i norsk utgave), 'Arena', 'GQ' og 'Q'.

Som jeg pleide å kjøpe, i en av de mange Narvesen-kioskene, i Oslo sentrum).

Samt at jeg chattet mye, på irc og web-chat, da.

Så jeg prøvde å holde meg litt oppdatert, om det meste, da.

Og et år, (på slutten av 90-tallet vel), så hadde det dukket opp en ny norsk forfatter, ved navn Ari Behn.

Som jeg vel først hadde lest om, i Natt & Dag, (tror jeg).

Og siden Pia var glad i å lese bøker.

Og siden den debutboka, til Ari Behn, blant annet hadde fått terningkast seks, i VG.

Så kjøpte jeg den boka, (i paperback-utgave), i julegave, til Pia, da.

(Eller om det var bursdagsgave.

Siden Pia har bursdag dagen etter julaften, da).

Et av de årene, som hu bodde, i sin andre Tromsøgata-bolig.

(Uten å ha lest den boka selv først, vel.

Men den fikk gode kritikker.

Og var liksom populær og 'i vinden', da.

Noe sånt).

Men Pia ble ikke akkurat glad, for den boka, (som forresten het: 'Trist som faen'), sånn som det virka som, for meg, ihvertfall.

(For Pia skar vel en slags grimase, (eller noe sånt), når hu åpna pakka.

Noe sånt).

Den boka var jo ment å være 'kul', liksom.

Så hvorfor Pia ikke ble glad, for å få den, i julegave.

Det veit jeg ikke.

(Men det veit hu vel kanskje selv).

Så det at Pia kjøpte blant annet en Ari Behn-bok, til meg, i julegave, (jula 2004).

Det kan muligens ha vært fordi, at jeg kjøpte den første Ari Behn-boka, i julegave til Pia, cirka 4-5 år tidligere, da.

(Noe sånt).

Så sånn var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 62: Enda mer fra tiden i Sunderland

Etter at jeg hadde bodd, i Sunderland, i et par måneder, (eller noe sånt), vel.

Så gjorde Iwo et poeng av det, (husker jeg).

(I lounge-en, var det vel).

At Anja, (som var Dörte sin venninne), hadde en 'SpongeBob' hengende, fra ranselen sin.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da jeg så spurte Iwo, om hva som var grunnen, til at han gjorde et poeng, av dette.

(Nemlig at det fra Anja sin ransel hang en sånn litt barnslig tegneseriefigur.

En tegneseriefigur, som vel blir kalt for 'SpongeBob SquarePants', (tror jeg).

En tegneserie, som jeg forresten aldri har sett, på TV, eller noe lignende, (må jeg innrømme).

Jeg husker bare det, at Iwo nevnte navnet 'SpongeBob', (denne dagen i Sunderland), hvis jeg ikke tar helt feil).

Så fikk jeg ikke noe svar, på dette, (fra Iwo), husker jeg.

Så hvorfor Iwo gjorde et poeng av dette, det forstår jeg ennå ikke, (hvis jeg skal være ærlig).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

University of Sunderland, de ga oss utvekslingsstudentene, et slags skriv, (må det vel ha vært), om ting vi burde skaffe oss, under studieoppholder der, da.

(Dette var ting som engelsk fastlege, (eller 'GP', ('general practitioner'), som det vel heter), engelsk mobiltelefon og engelsk bankkonto, da).

Og når det gjaldt engelsk bankkonto, så tenkte jeg det, at dette nok ville vært en god ide, å skaffe meg det, da.

(Siden jeg jo hadde tenkt til å bli i England, også etter studietiden, (ved University of Sunderland), da.

Siden jeg jo hadde overhørt det, at jeg var forfulgt, av 'mafian', (i Oslo), da.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Og siden både England og Norge, er i EØS-området liksom, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg syntes at sentrum av Sunderland var rimelig kaotisk, (for å si det sånn).

Det var få landemerker, så det var vanskelig, å få noe slags oversikt, over sentrum, (husker jeg).

Men noen ganger, så klarte jeg da, å finne fram, til den kjente bankkjeden Barclays sin Sunderland-filial, hvis jeg gikk rundt, (i sentrum), en stund.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg gikk vel først til Barclays en gang, for å få en avtale et møte, om å diskutere en eventuell bankkonto.

(For dette kan være ganske omstendelig, i England, da.

En gang, som Magne Winnem hadde dratt meg med, til Gulskogen-senteret, (var det vel).

Mens vi gikk russeåret, på Gjerdes videregående, (i Drammen).

Så fikk jeg plutselig et innfall, i en Sparebanken Nor-filial, (mener jeg å huske, at det kan ha vært).

Og så åpnet jeg en bankkonto, i den banken, men.

Selv om jeg vel bare var i den banken, siden at Magne Winnem hadde et ærend der, (eller noe lignende), tror jeg.

(Noe sånt).

Men så enkelt er det ikke, å åpne en bankkonto, i England, da.

For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var mange japanske studenter, i Sunderland, (husker jeg).

Og det var nesten som at disse ikke var ekte mennesker, men som noen slag roboter, (eller noe lignede), husker jeg.

For de fleste av disse hadde perfekte/kule frisyre, (som noen ganger var 'kunstig' farget), kule klær og vel også ofte tekniske 'duppeditter', da.

(Og omtrent alle av disse japanske studentene, hadde forresten også ganske spinkel beinbygning.

Mener jeg å huske, ihvertfall).

Og mens jeg satt inne på Barclays, og venta, på å ha det møtet, angående bankkonto.

Så satt det et ungt japansk par, på sitteplassene, ved siden av meg, da.

(Disse var vel antagelig utvekslingsstudenter, ved University of Sunderland, (på samme måte, som jeg selv var), vil jeg nok tippe på, ihvertfall.

Noe sånt).

Og det som hendte, da.

Det var at han unge japanske mannen, plutselig slapp en promp, da.

Som jeg var så heldig, at jeg fikk lov til, å liksom sitte og lukte på, da.

(Noe sånt).

Og dama hans, hu bare lo da, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Enda hu vel også måtte sitte og lukte, på den her prompen, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg prata med en Barclays-ansatt, i 40-50-årene, vel.

(Om å få bankkonto, da).

Og jeg forklarte det, (mener jeg å huske ihvertfall), at studielånet mitt var forsinka, da.

Og jeg spurte om det var mulig å få noe slags midlertidig lån, (frem til jeg fikk studielånet), da.

Og dette skulle jeg få svar om, i posten, da.

Men da jeg fikk brevet, (fra Barclays), så hadde jeg bare fått en vanlig bankkonto, (uten overtrekk/'kassakreditt'/lån), da.

Og dette brevet, det brukte vel litt tid, på å dukke opp, i postkassa mi, også.

Hvis ikke, så hadde jeg nok ikke brukt så mye penger, på senhøsten, (blir det vel), i Sunderland.

For hvis jeg hadde visst det, at jeg ikke kom til å få noe lån, av Barclays.

Så ville jeg nok liksom ha snørt igjen livreima mi, litt tidligere, da.

(Noe sånt).

Så det var ikke bare Statens Lånekasse, som jeg hadde problem med, (når det gjaldt lån), i løpet av den tiden, som jeg bodde, i Sunderland.

Det var visst også umulig, å få lån, av Barclays, (frem til jeg fikk studielånet), da.

Så det var liksom sånn, at omtrent alt gikk mot meg, når det gjaldt økonomien min, (i Sunderland), da.

(Må man vel si).

Så jeg hadde liksom 'dobbelt utur', da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 63: Og enda mer fra tiden i Sunderland

En gang.

(Dette kan muligens ha vært i juleferien, (mens Pia og dem var i Edinburgh).

Noe sånt).

Så hang Julian, Iwo og meg, i lounge-en, (i 'vår' leilighet), husker jeg.

Og plutselig, så sa Julian, (var det vel), til meg det.

At jeg var som de lokale folka, ('the people here').

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg vet ikke hva Julian mente med dette.

Men dette var ikke nødvendigvis et kompliment.

For folka i Sunderland/Nordøst-England, de var ofte rimelig fattige, da.

Og mange av dem, (ihvertfall på den her tida), var noe som ble kalt 'chav'.

Og chav, det betydde at man gikk i joggedress, joggesko og masse juggel, (som ble kalt for 'bling').

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg svarte ikke noe, da Julian sa det, at jeg var som folka, i Nordøst-England.

Jeg visste ikke hvordan jeg skulle tolke dette.

Men jeg hadde jo vært i Sør-England, (på språkreiser og ferier), omtrent hvert år, (det vil somrene 1985, 1986, 1988, 1989 og 1990), som tenåring.

Og mora mi hadde jo vært au-pair, i England.

Så jeg syntes vel kanskje det, at jeg selv, var litt mer engelsk liksom, enn det Julian og Iwo var, da.

(Noe sånt).

Så Julian kunne jo tenkes å ha ment det, at jeg var så flink liksom, i England, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg tilbragte en del tid, i helgene osv., sammen med tyske medstudenter, i Sunderland, (husker jeg).

Dette var fordi at det var så få norske studenter, på the Forge.

Brusk, han hadde jo samme 'home-university', som meg, (nemlig HiO).

Men han hadde jo bodd en del år, i Tyskland, og snakket noen ganger tysk, (med sine 'flat-mates'), selv om han hadde invitert meg, på besøk, til leiligheten 'sin', da.

Og Magnar, han bodde i en helt annen del, av the Forge.

Og han var jo fra Vestlandet, og jeg visste ikke nøyaktig hvor han bodde, engang.

Så han så jeg bare en eller to ganger, under oppholdet, i Sunderland.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så derfor ble det til det, at jeg hang en del sammen med Iwo, Dörte, Julian og Anja, (i lounge-en), i helgene, da.

Og en gang, så overhørte jeg det, at Iwo kalte meg 'Erich', mens han snakka på tysk, til de andre tyske der, (i lounge-en da), husker jeg.

Og det likte jeg ikke så bra da, (husker jeg).

Selv om jeg hang en del sammen med de tyske studentene der.

Og selv om jeg prøvde å øve litt, på 'ferie-tysken' min, mens jeg satt i lounge-en der, sammen med dem.

Så var jo fortsatt norsk, (og ikke tysk da), liksom.

Så da Julian sa det, at jeg var som de lokale folka, i Sunderland.

Så ble jeg ikke deppa, liksom.

Det var mer sånn, at jeg bare var glad til.

For da var jeg ihvertfall ikke tysk, (for å si det sånn).

For det var jo sånn, at Tyskland hadde okkuperte Norge, under den andre verdenskrig.

Og det er det jo ikke så lett å glemme heller, liksom.

Selv om det er vanskelig for meg å si.

Hva som er de største forskjellene.

På tyskere og nordmenn, liksom.

(For å si det sånn).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også en annen episode, som hendte, mens jeg bodde i Sunderland.

(Som kan ha hatt, med dette, å gjøre).

For jeg fortalte en gang Iwo, at jeg hadde lastet ned en ny film, (fra nettet), da.

Og den filmen, var Iwo interessert, i å låne, da.

(Noe sånt).

Men så fortalte jeg det, at tyskerne liksom ble fremstilt som 'skurkene', i den filmen, da.

(For jeg var ikke sikker på om tyskere likte å se filmer, (fra andre verdenskrig osv.), hvor de liksom ble fremstilt, som 'de slemme', da).

Men da svarte Iwo det, at: 'We're used to being the bad guys', (husker jeg).

(Noe sånt).

Men det er mulig at Julian kan ha blitt sur på meg, fordi at jeg hadde lastet ned en film, som fremstilte tyskerne, som 'de slemme' liksom, da.

(Noe som vel er vanlig, i Hollywood-filmer, for eksempel).

Hva vet jeg.

Noe rart var det nok, ihvertfall.

Siden Julian, (av en eller annen grunn), gjorde et poeng av det, at jeg liksom var som de lokale folka, i Nordøst-England, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 63 (2): Og enda mer fra tiden i Sunderland

Jeg gikk ut en del, i Sunderland, den første tiden, som jeg var der, (husker jeg).

(Dette var vel i hovedsak fra tiden før jeg fikk internett, (til PC-en min på the Forge), tror jeg).

Og på det utestedet hvor bar-damene noen gang bare hadde på seg noen små bikinier, (bak bardisken).

Der var jeg innom et par kvelder, mens jeg var på noen slags 'pub til pub'-runder, (i Sunderland), da.

Dette var et populært utested.

Og det stod folk overalt der, da.

Og jeg husker et par rare opplevelser, fra dette utestedet.

(Fra den første tida, som jeg var, i Sunderland).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En helge-kveld, (som jeg var på dette utestedet), så stod to damer, like ved der jeg stod, (husker jeg).

Og de tagg muligens røyk av meg, (eller noe sånt).

Og det som var spesielt, det var at hu ene av disse to damene, (som begge var blonde vel), hadde veldig råtne og stygge tenner, da.

(Og hu mangla vel også muligens et par tenner).

Så jeg lurte på om det var mye fattigdom osv., i Nord-England da, (husker jeg).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En annen gang, som jeg var, på dette utestedet.

(Dette var muligens en seinere gang.

Siden jeg vel stod ved baren.

Og ikke i nærheten av der jeg hadde møtt hu 'Karius og Baktus-dama', da).

Så la jeg merke til det, (husker jeg).

At det stod en kar, med en genser, som det var trykket et stort skotsk flagg på, (husker jeg), cirka der, hvor hu 'Karius og Baktus-dama', (og venninna), hadde tippet røyk da, (var det vel).

(Noe sånt).

Og da lurte jeg på om Sunderland var som en del av Skottland liksom, (husker jeg).

Siden Sunderland lå ganske nær grensa til Skottland, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at University of Sunderland hadde en slags razzia, på the Forge, en av de første

månedene, som jeg bodde der, (husker jeg).

Og de konfiskerte da to 'skjøteledning-kuber', som jeg hadde kjøpt, den første dagen min, i Sunderland.

(I en el-butikk, som lå i Pallion, (bare et par hundre meter, (eller noe sånt), fra the Forge.

Og denne butikken var ikke selvbetjent, da.

Så da jeg forklarte at jeg trengte skjøteledninger, så var det disse kubene, som jeg fikk, da.

Men disse var visst veldig farlige og sånn da, (av en eller annen grunn), ifølge universitetet).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

'Konfiskøren', det var vel han 'tynningen', (en kar i 50-åra med mørkt, kjemmet hår, vel), som jobba, som vakt, (eller noe lignende), på the Forge, da.

Og han tynningen, han var også inne på rommet mitt, en annen gang, (husker jeg).

(Hvis ikke dette var den samme gangen).

Og da gjorde han et poeng det, at jeg røyka på rommet, (husker jeg).

Men såvidt jeg visste, så var det ikke noen lov, som sa det, at man ikke kunne røyke, på rommet sitt, i England.

Så hva dette var om, det veit jeg ikke.

For universitetet hadde heller ikke noe forbud, mot å røyke, på rommet.

(For det mener jeg at jeg hadde sjekket opp.

Hvis jeg ikke tar helt feil).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 64: Mer fra 2005

Etter at Pia og dem hadde dratt tilbake til Norge, en av de første dagene, i januar, i 2005.

Så dukket etterhvert leilighetens tre student-damer opp igjen, (på the Forge), etter å ha vært på juleferie, hjemme hos familiene sine.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det første jeg husker, av Federica, i 2005.

Det var at hu satt oppå kjøkkenbenken, (en gang som jeg gikk inn i det rommet som var kombinert lounge og kjøkken), og dingla, med beina sine, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det første jeg husker av Rosario, i 2005.

Det var at jeg møtte henne, på Aldi, (i Millfield).

Og Rosario trillet vel rundt på en handlevogn der, (mener jeg å huske).

Ihvertfall, så var det sånn, at hu sa til meg noe sånt som, at: 'I buy a lot of food', (eller noe lignende), husker jeg.

Så Rosario var kanskje nedfor, på grunn av et eller annet, da.

Og så trøstespiste hu mye mat, og la på seg litt, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde jo fortsatt en del igjen, av de hundre pundene, som søstera mi hadde lånt meg, like før jul.

Så jeg svarte det, at jeg også kjøpte mye mat, da.

(Noe sånt).

Vi snakka også med hverandre om hva vi hadde gjort den dagen.

Og jeg hadde ikke gjort så utrolig mye.

Jeg hadde vært på the Sports Centre.

Og jeg hadde vel også kjøpt meg Dog and Bone-card, (for hustelefonen), tror jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg mener også at det var noen britiske mannfolk, som overhørte hva Rosario og jeg prata om, i den butikken.

Og at de kommenterte om at jeg hadde hatt en 'easy day', (eller noe sånt).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde jo forresten trent, en del, på Sats osv., i Norge.

Så det var naturlig for meg, å bli medlem, på University of Sunderland sitt Sports Centre.

En av de første dagene, som jeg var, i Sunderland.

Så la jeg merke til det, at det hang en plakat, for the Sports Centre, like ved resepsjonen, i the Goldman Building, (på St. Peter's Campus).

Og for studenter, så kostet det bare 20-30 pund, (eller noe i den duren), å trene, i et studieår, da.

(Noe sånt).

Så å trene i Sunderland, det var veldig billig, da.

Iforhold til hvor mye det kostet, å trene, (på Sats osv.), i Oslo.

Så jeg kunne trene et år, i Sunderland, for cirka det samme beløpet, som det kostet meg, å trene, på Sats, i Oslo, i en måned, da.

(Noe sånt).

Og det var det samme, med Metro-en.

Et Metro-kort, for studenter, i Sunderland.

Det kosta cirka like mye, for et år.

Som det kosta, for et månedskort, med Oslo Sporveier, da.

(Noe sånt).

Så levekostnadene, de var veldig lave, i Sunderland, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Men the Sports Centre, (ved University of Sunderland), var ikke så bra, når det gjaldt trenings-apparater, (husker jeg).

(Hvis man sammenlignet dem, med Sats Ila, for eksempel.

Hvor jeg var medlem, de to siste årene, som jeg bodde, i Oslo).

For på the Sports Centre, så fantes det ingen tredemøller da, (av en eller annen grunn).

Så for å liksom få fart på kondisen og fett-forbrenningen min.

Så ble det til det, at jeg begynte å svømme ganske ofte, (i svømmebassenget til the Sports Centre), da.

Siden jeg jo hadde problemer med trynet mitt.

Som hadde blitt skikkelig svidd, (må man vel si), den siste tida, som jeg bodde, i Oslo.

(Som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så jeg så 'rar' ut i trynet da, (må jeg si).

Og jeg brukte treningen som en slags medisin, da.

For jeg har lest det et eller annet sted.

At når man trener, så lager kroppen et stoff, som kalles endorfiner.

Som liksom er kroppens eget 'narkotikum', (eller noe lignende), da.

Ihvertfall så er det sånn, at man føler velvære, av å trene, da.

Så for å komme over problemene mine, (med trynet osv.).

Så var det faktisk sånn, at jeg prioriterte det, å trene, (fremfor studier osv.), den tida som jeg bodde, i Sunderland.

For ellers så er jeg ikke sikker på det, at jeg hadde klart å komme meg gjennom denne vanskelige tiden, (for meg), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Siden sist jeg hadde drevet med svømming.

(Som vel må ha vært, på midten/slutten av 90-tallet, i Oslo).

Så hadde jeg nok blitt litt mer muskuløs. (eller ihvertfall bredskuldret).

(Av vare-sjauingen på Rimi og treningen på Sats).

Så svømmingen gikk ganske greit.

Jeg klarte å svømme, i over en time, i strekk, (uten å stoppe for å ta pauser), husker jeg.

(Selv om jeg bare klarte å drive med bryst-svømming, husker jeg.

Siden jeg ikke hadde lært meg å crawle, (under oppveksten min i Norge), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etter at jeg hadde bodd i Sunderland, i to-tre måneder, (eller noe sånt).

Så hadde jeg visst fått ganske bra kropp, av all denne treningen min, da.

(Jeg husker for eksempel det, at jeg på et tidspunkt, (mens jeg bodde, på the Forge), hadde klart å bli helt kvitt 'bil-ringene' mine, som jeg ofte hadde pleid å hatt, rundt magen, de siste årene, som jeg bodde, i Oslo).

For jeg mener å huske at det var sånn.

At en gang, som jeg gikk inn i lounge-en, (i leiligheten hvor jeg bodde, på the Forge).

Så skrøyt en eller annen 'gjeste-student-dame', av at jeg hadde fått så bra kropp, da.

(Noe sånt).

Til enten Dörte eller Federica, (var det vel).

(Mener jeg at jeg overhørte, ihvertfall).

Men da svarte Dörte, (var det vel), det.

(På engelsk, må det vel ha vært).

At jeg ikke gjorde noe ut av meg, av den grunn.

(Noe sånt).

Siden jeg fortsatt gikk i ganske store t-skjorter, (og ikke i for eksempel singletter), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 65: Enda mer fra 2005

Studieåret, ved University of Sunderland, var delt opp i tre semestre, (hvis jeg husker det riktig).

Andre semester, det begynte vel i begynnelsen av desember, (eller noe der omkring), tror jeg.

Og det varte ut januar, vel.

(Noe sånt).

Og dette semesteret ble jo delt opp, av juleferien.

Så dette var litt upraktisk muligens, (eller ihvertfall litt uvant), iforhold til i Norge, hvor man jo bare har to semestre.

(I Norge har man vel et semester før jul.

Og så et andre semester etter jul.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var vel forresten sånn, at andre semester, (i Sunderland), slutta i midten av januar, (tror jeg).

(Noe sånt).

Så i hele desember og januar, så var det masse stress, med avskjeder osv., på the Forge, da.

For noen utvekslingsstudenter.

(Som for eksempel Gabriella, (fra naboileiligheten), mener jeg å huske).

De dro tilbake til hjemlandet sitt, rundt midten av desember, (må det vel ha vært).

Og så var det juleferie, og da dro de fleste gjenværende utvekslingsstudentene tilbake til hjemlandet sitt, for å feire jul, sammen med familiene sine, da.

Og så kom alle disse tilbake igjen, i begynnelsen, av januar, da.

Og så dro mange utvekslingsstudenter, tilbake til hjemlandet sitt, (i midten av januar), på slutten av andre semester.

(Som da vel kun kan ha vart, i noen få uker.

Noe sånt).

Så i midten av januar, (må det vel ha vært).

Så dro Iwo, Dörte og Timo, (het han vel, nemlig en kamerat av Iwo), tilbake til Tyskland, (mener jeg å huske).

Og da ble det sånn.

At de eneste som bodde, i 'min' leilighet.

Det var Rosario, Federica og meg.

Så jeg bodde der plutselig sammen med to sør-europeiske damer, da.

Og ikke nok med det.

Men disse to sør-europeiske damene.

De hang ofte sammen med ei studine fra Frankrike, som het Claire.

Så det var nesten som at Claire også bodde, i 'min' leilighet da, på den her tida, (nemlig i slutten av januar), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Like etter at Iwo og Dörte, hadde dratt tilbake, til Tyskland, (må det vel ha vært).

Så dukka Federica sin far opp, i Sunderland, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Faren til Federica, han var en svær 'bamse', (av en italiener), må man vel si.

Og han hadde også mørkt helskjegg.

Så dette var en nesten fryktinngytende 'figur' da, (må man vel si).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica sin far, han bodde på hotell, i Sunderland.

(Sånn som jeg forstod det, ihvertfall).

Og han kjørte rundt i en bil der, (husker jeg).

Og det var vel sånn, at Federica sin far, muligens hadde kjørt denne bilen, fra Italia til England, (eller noe lignende), tror jeg.

(Hvis det ikke var en leiebil, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Noe som jeg syntes at var litt rart.

Det var at Federica sin far, hadde med seg en svær, elektrisk drill, til leiligheten vår, (på the Forge), husker jeg.

Da ble jeg litt redd for, at Federica sin far, egentlig var noe 'mafian', (eller noe lignende), og at han skulle begynne å torturere meg, (eller noe sånt), med den svære drillen sin, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Den første gangen, som jeg møtte, Federica sin far.

(Dette var en gang, som jeg gikk ut av rommet mitt.

For å gå ut av leiligheten, vel.

Mens Federica sin far, oppholdt seg, i gangen, (eller noe sånt), i leiligheten, da).

Så sa Federica sin far: 'Ciao', (til meg), husker jeg.

Og det trodde jeg, at betydde: 'Hadet', da.

Så jeg trodde jo det, at Federica sin far, liksom kasta meg ut leiligheten, (eller noe sånt), da.

(Siden han bare sa 'hadet' liksom, med en gang han så meg, da).

Men seinere, så fikk jeg vite det, av Rosario og dem, vel.

(Hvis jeg ikke søkte om det her, på nettet, da).

At 'ciao' visstnok også kunne bety 'hei', da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, (husker jeg).

At Federica sin far.

(Som vel kanskje var, i Sunderland, i 3-4 dager.

Noe sånt).

Han dro med seg, de tre sør-europeiske damene, (som pleide å henge, i leiligheten).

(Det vil si Rosario, Federica og Claire).

På en kjøretur, (i Nordøst-England), en av de dagene, som han var, i Sunderland da, (husker jeg).

Og da fortalte Rosario, (var det vel), meg det, (husker jeg).

At de blant annet hadde vært i Durham-distriktet, (eller noe sånt), og sett på en statue, som het 'Angel of the North' da, (husker jeg).

Og den kjempestatuen, den hadde jeg vel hørt om, fra før, (mener jeg å huske).

For den statuen, den var kjent som en slags severdighet, (i Nordøst-England), da.

Og den var laget av en kjent, moderne kunstner, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 66: Og enda mer fra 2005

Like etter at Iwo og Dörte, hadde flytta tilbake, til Tyskland, (i midten av januar, var det vel).

Så dukka hu tyske 'science-dama', (som hadde flytta fra leiligheten, sammen med Nelufer, to-tre måneder tidligere), opp i lounge-en, (husker jeg).

'Science-dama' prata mest med Rosario, (var det vel).

(Mens hu var veldig blid, og gliste ganske mye, (der hu stod da), mener jeg å huske).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Brusk hadde jo liksom kjefta på meg, siden at 'science-dama' og Nelufer, hadde flytta, fra 'min' leilighet, (noen måneder tidligere).

Og Brusk hadde spurt meg, om hva grunnen var, til denne flyttinga, da.

Så derfor, så spurte jeg hu 'science-dama', om hvorfor hu og Nelufer hadde flytta.

(Siden hu hadde dukket opp, i leiligheten igjen, mener jeg.

Så var det vel greit, at jeg spurte henne, om det her, tenkte jeg.

Noe sånt).

Og 'science-dama', hu svarte bare det, at dette var noe internt, som hadde å gjøre, med: 'Us Germans', da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg var ikke så glad, i å være i leiligheten, under besøket, til faren til Federica, (husker jeg).

(Siden han var nesten litt 'brautende', vel.

Noe sånt).

Så en dag, mens han var på besøk, hos Federica.

Så dro jeg til Murray Library, (husker jeg).

Dette var det av universitetets biblioteker, som lå nærmest the Forge, (nemlig ved the City Campus, heter det vel), husker jeg.

Og dette biblioteket var åpent 24 timer, i døgnet, vel.

(Unntatt i juleferien, når 'alt' liksom var stengt, må man vel si.

Inkludert the Sports Centre.

Noe som jeg syntes at var kjedelig.

Siden jeg liksom var en slags 'treningsnarkoman', (den tiden jeg bodde i Sunderland), da).

Og så satt jeg på det biblioteket, i en del timer, (istedet for å sitte foran PC-en, på rommet mitt), da.

Og jeg mener også at jeg overhørte det, at noen student-damer, prata norsk, ikke så langt unna der jeg satt, denne dagen, (inne på Murray Library).

Men disse norske damene, de satt et stykke unna meg, da.

Så det ble ikke til at jeg sa hei til de, (eller noe lignende).

Men jeg husker det, at det var noen norske studentdamer der, (den dagen), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg dro også på et par dagsturer, (eller hva man skal kalle det), med Metro-en, til Newcastle, i januar, (husker jeg).

(Mest fordi at jeg følte for å komme meg bort litt, vel.

Noe sånt).

Og en av disse dagsturene, var vel under faren til Federica sitt besøk, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Og fra den siste av disse to dagsturene.

Så husker jeg det, at jeg sjekka saldoen, på kontoen min, (hos Barclays), i en minibank, i Newcastle sentrum.

Og da var det sånn, at studielånet mitt, endelig hadde kommet inn, på kontoen min, da.

(Dette må vel ha vært i midten/slutten av januar.

Altså mer enn fire måneder etter at jeg dukka opp, i Nordøst-England.

Noe jeg jo gjorde, i midten av september, året før.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Og saldoen på kontoen min, den var cirka 13-14.000 pund da, (eller noe lignende).

(Noe sånt).

Så det var jo kjempe-artig, (husker jeg).

At jeg plutselig hadde fått inn så masse penger, på kontoen.

Etter at jeg kun hadde hatt de hundre pundene, (som jeg fikk låne av Pia, i begynnelsen av juleferien), i ukene før jeg fikk studielånet, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tidas som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 67: Mer fra the Forge

En kveld, før jul, (må det vel ha vært).

Så lå jeg og sov/halvsov, inne på rommet mitt, (husker jeg).

Og så ringte det på døra.

Og Federica og en del andre folk, satt i lounge-en, mener jeg å huske.

Men de åpna ikke, da.

(Av en eller annen grunn).

Så jeg gikk ut i gangen og svarte på dørtelefonen, da.

Men jeg var litt i ørska og svarte vel på norsk, (som om jeg fortsatt bodde, på St. Hanshaugen).

(Noe sånt).

Og det var ei pen, slank og sexy spansk dame, som ringte på, (husker jeg).

Dette var ei som pleide å trene, på the Sports Center, i en hvit bomulls-joggedress, vel.

(Noe sånt).

Og hu hadde et fornavn, som inneholdt en 'X', (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Og hu skulle prate med Federica da, (var det vel).

(Noe sånt).

Så jeg slapp henne inn i lounge-en, da.

(Etter å først ha annonsert henne liksom, for de studinene som satt der, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og i midten/slutten av januar, (må det vel ha vært).

Så fikk Federica, Rosario og jeg.

Hvert vårt brev, fra universitetet, da.

Og der stod det, at vi måtte flytte over, til en leilighet, som liksom tilhørte noen andre utvekslingsstudenter, (på the Forge), i begynnelsen av februar.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de siste gangene, som jeg var på besøk, hos Brusk og dem, (i naboileiligheten).

Så klagde jeg liksom på det, at Rosario, Federica og jeg, måtte flytte, til en annen leilighet, (i februar), da.

(For jeg var rimelig lei av alt dette 'utvekslingsstudent-greiene', da.

For det var jo sånn, at det hadde vært mye drama, i vår leilighet.

I forbindelse med det, at 'science-dama' og Nelufer, hadde flytta fra leiligheten, (og over til en annen leilighet, på the Forge), da.

Og jeg syntes det, at det var slitsom, å bli kjent med, så mange nye folk, hele tida, da.

(Kanskje fordi at jeg da ganske nylig hadde jobba som butikkleder.

Så jeg var vant til å tenke sånn, at jeg måtte ha et godt forhold, til alle kollegaene mine osv., da.

(Så jeg hadde litt problemer, med det å si nei, når medstudenter for eksempel ville ha meg til å hjelpe dem, med å fikse feil, på laptop-er, operativsystemer, nettverkshort og så videre, da.

Noe sånt).

Men da prøvde Brusk, å roe ned dette, (husker jeg).

Og så sa han det, (flere ganger), at: 'Du får "bomulls-joggedress-dama"', (husker jeg).

Men hva Brusk mente med det, at jeg liksom skulle få hu 'bomulls-joggedress-dama', det veit jeg ikke.

Men han mente vel antagelig noe sånt, som at hu og jeg, skulle bo, i samme leilighet, da.

(Hvem vet).

Men her må det nok antagelig ha vært noe slags hemmelig nettverk, (som Brusk nok var med i), som dreiv og manipulerte hvilke studenter som skulle bo sammen og så videre, (på the Forge), da.

(Sånn som det virka som, for meg, ihvertfall).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, (husker jeg).

At mens faren til Federica, var på besøk, i Sunderland.

Så spurte jeg han, om han likte seg, i England, da.

(Bare for å ha noe å snakke om, liksom).

Men det gjorde han ikke, (av en eller annen grunn da), husker jeg.

Han sa bare høyt: 'No', vel.

Og så så han vel bort, (eller om han rista på huet), mener jeg å huske.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at en av de formiddagene, som faren til Federica, var på besøk, i leiligheten.

Så begynte de, (antagelig faren til Federica), å tulle, med sikringene, i leiligheten.

(Noe sånt).

Sånn at strømmen gikk av og på, (eller noe i den duren), da.

Antagelig for å vekke meg, (eller noe lignende), da.

Eller for å få meg, til å gå ut av rommet mitt, for å se hva som foregikk, (i leiligheten), da.

(Noe sånt).

Så dette var jo rimelig spesielt da, (for å si det sånn).

Det var jo som at de dreiv og terroriserte meg da, (må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 68: Mer fra den siste tiden i Sunderland

Etter at jeg hadde fått studielånet mitt, inn på den engelske bankkontoen min.

(I midten/slutten av januar, i 2005).

Så begynte jeg liksom, å stikke fingeren i jorda, (som de sier).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var sånn, at jeg fikk både vanlig studielån og skolepenger, (som jeg egentlig skulle betale videre, til universitetet), inn på kontoen min samtidig, da.

Og jeg husker også at jeg undret meg over, om jeg også hadde fått Erasmus-stipend.

Siden at det samlede beløpet, som jeg fikk betalt inn, på kontoen min, (fra Lånekassa), vel muligens var litt høyere, enn det jeg hadde regnet med.

(Selv om dette beløpet, (som jeg fikk utbetalt), vel var i pund.

Så dette fremstod ikke som helt klart, da).

Så jeg lurte vel på om jeg også hadde fått Erasmus-stipend.

(Som jeg jo søkte på, i månedene før jeg flytta, til England).

Som en slags kompensasjon, (eller noe lignende).

Siden at studielånet mitt, hadde tatt så lang tid, (det vil si mer enn fire måneder), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På grunn av alle problemene, med studielånet, HiO IU og at trynet mitt liksom var svidd, (som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så var jeg veldig forsinket, med studiene mine, (i Sunderland), da.

Ettersom jeg hadde prioritert det, å trene, (fremfor å studere), da.

Og jeg fikk ikke tatt igjen noe av denne forsinkelsen, i juleferien, (som jeg hadde planlagt).

Siden at Pia og dem, jo dukka opp hos meg, i juleferien.

Og siden at jeg da ikke fikk lest på mine 'research-topics', (i faget Final Year Project), som jeg egentlig hadde planlagt.

(Siden at Daniel og Dennis, 'hele tida' skulle låne rommet og PC-en min, (i juleferien), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og siden jeg var i England, og siden at fagene jeg hadde, var veldig vanskelige, (må man vel si).

Så regna jeg det som usannsynlig, at jeg kom til å klare å ta igjen, denne forsinkelsen, da.

Og jeg skyldte jo penger, til DNB og universitetet.

Og jeg hadde jo også mange smålån, (i Norge), som jeg ikke hadde fått betalt på, høsten 2004.

Så jeg stakk som sagt fingeren i jorda da, liksom.

Og jeg så noen måneder fram i tid, til sommerferien, da.

Og jeg så for meg det.

At jeg sommeren 2005.

Kom til å være blakk, (etter å ha brukt opp den store studielån-utbetalingen, på å betale gjeld og levekostnader, for de siste månedene i Sunderland).

Og jeg kom nok også til å være arbeidsledig, (forestilte jeg meg), siden at det var så vanskelig, å skaffe seg jobb, i Sunderland, som Frode Eika Sandnes jo hadde fortalt meg, året før, (i et 'rart' HiO IU-møte, som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Og jeg kom nok heller ikke til å klare å få meg en bachelor-grad, (fra University of Sunderland),

siden jeg var så forsinka, med studiene mine, da.

(Og jeg hadde vel allerede da, (i januar 2005), mer fravær, enn det som var lov å ha, for hele året, (eller noe sånt), ved University of Sunderland, tror jeg.

Siden at de førte fravær, ved University of Sunderland.

Noe de ikke gjorde, ved hverken NHI eller HiO IU, (som var mine tidligere 'heltids-studiesteder'), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg hadde jo heller ikke noe hjem, å flytte tilbake til, i Norge.

For Rimi-leiligheten min, den hadde jeg jo flytta ut fra.

Og noen andre, (som jobba i Rimi), hadde nok flytta inn i den, iløpet av høsten, året før, da.

(Noe sånt).

Så det var ikke sånn, at jeg hadde en tom leilighet, i Norge, som stod og venta på meg heller, liksom.

Og jeg hadde jo overhørt det, i Norge, (i 2003), at jeg var forfulgt, av 'mafian', (som jeg har skrevet om, i Min Bok 5).

Så å dra tilbake til Norge, det var ikke noe jeg hadde planer om da, (for å si det sånn).

Men jeg forestilte meg det.

At hvis jeg flytta, til den engelske hovedstaden London.

(Som jo er en av verdens største byer, med cirka ti millioner innbyggere, vel).

Så ville det være lett for meg, å liksom gjemme meg litt bort, i mengden der, da.

Så jeg bestemte meg for det, å ganske raskt flytte, til London, da.

(Istedet for å flytte inn, i denne nye the Forge-leiligheten, da.

Som liksom var full, av 'all verdens' ukjente, (og slitsomme), utvekslingsstudenter, da).

For å prøve å skaffe meg en jobb og en bolig der, da.

(Før disse pengene mine, (fra Lånekassa), liksom tok slutt, da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 69: Enda mer fra den siste tiden i Sunderland

Etter at jeg hadde bestemt meg for det, at jeg skulle flytte, til London.

Så tenkte jeg det, at jeg måtte si fra, til Federica og dem, (om det her), da.

For Federica, hu hadde egentlig bare planlagt, å være i Sunderland, i cirka et halvt år.

Men hu ombestemte seg, (fordi at hu likte seg så godt, i leiligheten, eller noe lignende), og ville da istedet bli, et helt år, i Sunderland.

(Det var vel muligens derfor, at faren hennes hadde dukket opp, for å besøke henne.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så en kveld, som Federica, Rosario og Claire, (var det vel), oppholdt seg, i lounge-en.

(I midten/slutten av januar, i 2005, må det vel ha vært).

Så sa jeg til dem det, at jeg kom til å flytte, til London, (en uke eller to seinere), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica bestemte seg vel da, for å ikke bli, hele året, i Sunderland, likevel.

(Noe sånt).

Så hu flytta tilbake igjen, (til Italia), en eller to dager, før jeg flytta, (til London), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Rosario, hu brøyt nesten sammen, på grunn av det, at Federica og jeg, likevel ikke skulle bo sammen med henne, i den 'nye' the Forge-leiligheten, da.

Men hu prata med noen venninner, (eller noe sånt).

Og det var visst en ung spansk mann, (fant hu ut), som skulle bo sammen med henne, i denne 'nye' the Forge-leiligheten, da.

Så Rosario roa seg etterhvert litt ned, og trodde at denne flyttinga likevel kom til å gå ganske greit, da.

(Noe sånt).

Siden at han 'spanjakken', liksom var kjent, for å være en slags 'kjernekar', (eller noe lignende), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 70: London

Federica flytta kvelden før meg, (var det vel).

Og hu kyssa meg på begge kinna, (av en eller annen grunn), husker jeg.

(Noe som jeg regna med, at var skikken, (eller noe lignende), i de sydlandske landa, (husker jeg)).

Noe sånt).

Og Federica ga meg også en julegleder-blomst, (eller noe lignende), som hu hadde hatt stående inne på rommet sitt da, (husker jeg).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men

Jeg pakka de samme to koffertene, som jeg hadde hatt med til Sunderland, 4-5 måneder tidligere.

Og jeg fikk igjen ikke plass til kabinettet, til PC-en.

Men jeg planla å kjøpe et nytt kabinett, (til PC-en), etter at jeg hadde fått etablert meg, i London, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Da jeg kasta kabinettet til PC-en, (og en del andre ting, som jeg ikke fikk plass til, i koffertene mine).

Så la jeg merke til det, (husker jeg), at Federica, (må det vel ha vært), hadde kasta den monitoren, som hu hadde dratt meg med for å kjøpe, noen uker tidligere, da.

(Siden at skjermen til laptop-en hennes, jo hadde slutta å virke.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En scanner/printer, som jeg hadde kjøpt meg, like etter at jeg flytta, til Sunderland.

Den fikk jeg heller ikke plass til, (i koffertene mine), husker jeg.

Så den ga jeg til Rosario, (som selv var opptatt med å flytte, til den 'nye' the Forge-leiligheten, den her dagen), husker jeg.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg hadde egentlig tenkt å vaske rommet mitt, den siste dagen min, i Sunderland.

(Og så ta toget til London, dagen etter).

Men Rosario, hu fortalte meg det, at vi ikke trengte, å vaske rommene våre, da.

Så da droppet jeg det, å vaske rommet mitt, da.

Selv om det var litt grisete der, (rundt vasken osv.), mener jeg å huske.

Siden jeg hadde pleid å pusse tennene og barbere meg, (med barberskum), inne på rommet mitt, hver dag, (siden at baderommet, i leiligheten, bare var for damer, som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Mens jeg stod inne på rommet mitt, og pakka tingene mine, osv.

(Den store flyttedagen, må man vel kalle den.

Siden Rosario vel flytta, til den nye the Forge-leiligheten, den samme dagen.

Noe sånt).

Så dukka plutselig hu spanske 'bomulls-joggedress-dama' opp, på rommet mitt, (husker jeg).

Hu var sexy kledd, i en tettsittende olabukse og en topp, som vel visste litt av midjen, (mener jeg å huske).

Hu 'bomulls-joggedress-dama', hu hadde fått vite det, at jeg skulle flytte, til London, da.

Så hu spurte meg, om hu kunne få nøklene, til mitt rom, i den 'nye' the Forge-leiligheten, da.

(Dette var noen nøkler, som jeg vel må ha fått i posten, fra universitetet, vil jeg tippe på.

Noe sånt).

For hu 'bomulls-joggedress-dama', hu ville gjerne bo, på rommet ved siden av han spanske 'kjerne-karen' da, (sa hu).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg sa til hu spanske 'bomulls-joggedress-dama', at det var greit, at hu fikk nøklene, til det 'nye' the Forge-rommet mitt.

(Et rom som jeg aldri var inne på.

Og jeg var heller ikke inne, i den 'nye' leiligheten.

For hva skulle jeg der, liksom.

Jeg skulle jo flytte til London uansett, (for å si det sånn).

Så jeg syntes at det var like greit, å ikke dukke opp, i den 'nye' leiligheten, (selv om jeg hadde nøklene, til den leiligheten, i et par uker, eller noe lignende), da).

Hvis hu forklarte om dette, til resepsjonen, (på the Forge), da.

(Når hu skulle dit, for å levere tilbake, de leilighetsnøklene, som vel da ble til overs, liksom).

Og det lovte hu, at hu skulle gjøre, da.

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Både Dörte og Federica, de skulle liksom kysse og/eller klemme da, når de skulle si hadet.

(Hvis jeg husker det riktig, ihvertfall).

Så jeg regna med det, at Rosario også ville ha en avskjedsklem, da jeg skulle dra, til London.

(For hu og Claire, (og muligens noen fler), var da i lounge-en, vel).

Men Rosario, hu ble litt sur, (mener jeg å huske), når jeg liksom skulle gi henne en avskjedsklem, da.

(Hvis jeg forstod det riktig, ihvertfall).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg ringte etter en taxi, fra hustelefonen muligens, vel.

(Med mitt 'Dog & Bone'-card vel, antagelig).

Og jeg hadde først tenkt å ta taxi-en, til jernbanestasjonen i Sunderland.

Men det var litt trist, (syntes jeg), å dra, fra Sunderland.

Så jeg sa bare til drosjesjåføren, at han skulle kjøre, til jernbanestasjonen i Newcastle da, (selv om dette ble en del dyrere).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På jernbanestasjonen i Newcastle, så gikk jeg bort til en billettautomat, (husker jeg).

Og togbilletten, til London, den var ganske dyr da, (husker jeg).

For den kosta vel omtrent 100 pund, (mener jeg å huske).

Og det er ganske mye penger, i England, (vil jeg si).

Men jeg hadde jo mye penger, på bank-kontoene mine.

(Jeg hadde også en Nordea-konto vel, på den her tida.

Så det er mulig at jeg også hadde noen av Lånecasse-pengene, på den kontoen, etterhvert.

(Og at jeg overførte penger dit, ved å bruke en nettbank, eller noe lignende.

Noe sånt).

Og at jeg brukte et norsk Visa-kort, noen ganger.

For det kortet, som jeg hadde, fra Barclays, (på den her tida).

Det var det ikke Visa på, men kun en sånn magnetstripe da, (mener jeg å huske).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg husker at jeg var rimelig spent, mens jeg satt på toget, fra Newcastle til London.

Jeg hadde som mål, å prøve å være litt sparsommelig, med disse studielån-pengene, (husker jeg).

Så jeg hadde bestilt hotell, i London, (et par uker tidligere), da.

(For 2-3 uker, vel).

På et hotell, som het Globetrotter Inn, (mener jeg å huske), i Hammersmith.

(For det hotellet, det fikk veldig mye skryt, fra tidligere kunder, da.

På det nettstedet, som jeg brukte, for å søke etter hotell.

For jeg hadde jo bestilt hotell, i Edinburgh, for Pia og dem, noen uker tidligere.

Så jeg litt vant til. å bruke sånne 'hotell-bestillings-nettsteder', da.

Og jeg hadde brukt en del tid, (en kveld på the Forge), for å prøve å finne et hotell, som både var billig og bra, da.

Og dette Hammersmith-hotellet, det kosta det bare cirka femten pund, å bo på, per døgn, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Hvordan det var å bo, på dette hotellet.

Det tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i Min Bok 7.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Det blir også en del ekstrakapitler, i denne boken.

For det var en del fler ting, som hendte, i Sunderland.

(Som jeg ikke har fått skrevet om ennå, i Min Bok 6, da).

Så vi får se når jeg klarer å få skrevet disse ekstrakapitlene.

Vi får se.

Kapittel 71: Fler erindringer fra Sunderland

Det var også sånn.

(En gang, like før jul, i 2004, må det vel ha vært).

At Julian og Leyla en gang dukket opp, i lounge-en, (i 'min' leilighet), på the Forge.

(Mens Iwo og meg, (og muligens også Dörte), satt der).

Og da, så var jeg litt lei, av mas, om å reparere pc-er osv., for folk.

Så da Leyla viste meg laptop-en sin.

Og sa at jeg måtte fikse den.

Så var jeg ikke så ivrig, (husker jeg).

Men det som var problemet.

Det var det, at en knapp, på tastaturet, var løs, (av en eller annen grunn).

Så jeg behøvde bare å trykke litt, (med en finger), oppå tastaturet.

(Mens Leyla fortsatt holdt laptop-en).

Og så klikket den tasten, på plass igjen, da.

(Så hvorfor de trengte hjelp fra meg, med denne laptop-skaden, (som vel kanskje var litt uvanlig).

Det var vel kanskje litt rart).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, (husker jeg).

At Leyla en gang klagde på meg.

(Dette var vel muligens, på den festen som var, inne på Iwo sitt rom.

Altså den festen som foregikk, samtidig med at Federica og Rosario, hadde en mye større fest, inne i lounge-en.

Som jeg har skrevet om, i et tidligere kapittel).

For Leyla, hu mente det, at jeg ikke drakk så mye øl, da.

(Enda hu selv ikke pleide å drikke, vel).

For hu Leyla, hu sa noe sånt som, at jeg bare drakk 5-6 øl, (eller noe lignende), når jeg var på fest.

Mens en britisk kar, som bodde, i samme leilighet, som Leyla.

Han liksom slukte, 15-20 bokser øl, hver dag, da.

(Noe sånt).

Men hvorfor hu Leyla, begynte å prate, om det her.

Det veit jeg ikke.

(Men jeg lurte vel litt på det, om hu liksom prøvde å gjøre narr av meg da, (mener jeg å huske).

Siden at det vel nesten kunne virke som, at hu Leyla ville ha det til, at jeg ikke var så veldig karslig, da.

Siden at jeg ikke drakk, flere kasser med øl, hver dag da, liksom.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, en gang, noen uker etter dette, vel.

At Iwo kalte Leyla, for 'Leyla K', (som vel er artistnavnet, til en kjent sangerinne), en gang, som hu Leyla, var på besøk, i leiligheten vår, da.

(Noe sånt).

Så hu Leyla, hu har vel antagelig et etternavn, som begynner på 'K', da.

(Hvis jeg skulle tippe, ihvertfall).

Men hva det etternavnet er igjen, det husker jeg ikke.

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Jeg søkte litt på nettet nå.

Og artisten Leila K, staver fornavnet sitt, med 'i'.

Men da jeg jobba, som butikksjef, på Rimi Lambertseter.

(Noe jeg jo jobba som, fra høsten 1998 til høsten 2000).

Så var det jo sånn, at jeg ansatte ei Leyla, (fra Skullerud), der, (husker jeg).

(Ei som var venninne med Warzan, vel.

Som jeg vel har skrevet om, i Min Bok 5).

Men hu stava fornavnet sitt med 'y', (tror jeg).

(Selv om hu fortalte meg det.

Den første dagen sin der, vel.

At på skolen, (i Norge), så pleide hu også å bli kalt for 'Laila', da).

Men hvordan hu Leyla fra the Forge, stavet fornavnet sitt.

Det er jeg ikke helt sikker på, (hvis jeg skal være ærlig).

Og det kan også godt være, at jeg husker feil, når det gjaldt hvordan hu Leyla fra Min Bok 5, stavet fornavnet sitt, forresten.

(For dette er jo noen år siden, da.

Og Leyla er vel ikke akkurat et vanlig navn, (i Norge), heller.

For å si det sånn).

Så sånn er nok det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 72: Fler erindringer fra Sunderland II

Den første tida, i Sunderland.

Så forestilte jeg meg jo ikke det, at det ville ta mer enn fire måneder, å få studielånet.

Så jeg gikk ut en del på byen da, (aleine), i helgene.

(Som jeg jo tidligere hadde gjort, i Brighton, på 80- og 90-tallet.

Og i London, sommeren 2003).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det mest populære utestedet, (må man vel si), i Sunderland.

Det het 'Diva', (husker jeg).

Hvorfor 'Diva' het nettopp 'Diva'.

Det veit jeg ikke.

Men det var et vanlig diskotek, da.

(Sånn som jeg skjønte det, ihvertfall).

Selv om navnet 'Diva' vel høres rimelig feminint ut, (må man vel si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, som jeg stod i køen, utafør Diva.

(Mens jeg var på en slags pub til pub-runde, vel).

Så kom jeg i prat med to britiske damer, som den ene av, hadde en sånn japansk-aktig lokk-mobil, (husker jeg).

Disse to damene, de dro meg med forbi køen, og inn på diskoteket, (av en eller annen grunn), husker jeg.

Og den kvelden, så ble jeg plutselig kasta ut derfra.

Mens jeg bare stod og drakk en halvliter, (ikke så langt unna dansegulvet da), husker jeg.

(Jeg ble kasta ut en bakdør der.

Uten at jeg hadde gjort noe galt, sånn som jeg kunne forstå det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg møtte også disse to 'mobil-damene', inne på diskoteket.

(Jeg tror ihvertfall at det var de.

For mener at jeg kjente igjen mobilen, som hu dama hele tida sendte meldinger fra, (eller noe sånt), da).

Og da stod de og prata med en britisk kar, (husker jeg).

Og de ville ikke forklare meg, om hvorfor de hadde dratt meg med, forbi køen, da.

Så disse to britiske damene, de var ikke så veldig enkle, å forstå seg på, da.

(Vil jeg si).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at jeg fant et 'indie-utested', (altså et utested som spiller uavhengig/alternativ musikk), i Sunderland.

Og en gang, som jeg var på en ny pub til pub-runde, i Sunderland sentrum.

Så traff jeg to britiske damer, (husker jeg).

(For jeg var vel i et ok humør da, antagelig.

Noe sånt).

Og jeg prøvde å få disse, til å bli med meg, på det indie-utestedet, som jeg hadde funnet, (en tidligere helg), da.

Men det ville de ikke.

For hu ene mente visst at indie-utesteder, kun var for studenter, da.

(Noe sånt).

Men er det noe logikk i det, at alternativ musikk, kun skal være for studenter?

Hm.

Den sammenhengen er ikke logisk, for meg, ihvertfall.

Dette var jo et utested, cirka som So What, i Oslo, sånn som jeg så det, ihvertfall.

(Noe sånt).

Så vi ble ikke enige, da.

Og disse damene og jeg, vi forsvant, til hver vår kant, da.

(Etter å ha gått gjennom Sunderland sentrum.

Og prata ganske høyt sammen, vel.

En lørdagskveld.

Mens vi gikk gjennom 'utested-området', i Sunderland sentrum, hvor folk stod i lange køer, og vel delvis kunne høre hva vi prata om, (og sånn), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at det var mer enn en gang, som jeg var, på Diva.

(Hvis jeg husker det riktig, ihvertfall).

Og noen ganger, så ble jeg nekta servering, på den ene sida, av en lang bardisk.

(Noe sånt).

Dette kan ha vært fordi at jeg var full.

Men jeg syntes at det var rart.

For jeg pleide aldri å bli nekta servering, i Oslo, liksom.

(Og det hendte vel heller aldri, at jeg ble kasta ut, (fra noe utested), i Oslo.

Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, (i Sunderland).

At en gang, som Brusk hadde invitert meg, på besøk, i nabo-leiligheten, (på the Forge).

(Av en eller annen grunn).

Så gjorde han liksom narr, av nordmenn, da.

For han sa plutselig det, (utenom sammenhengen liksom), at: 'Alltid kniv og gaffel', (på en nedlatende måte, må man vel si).

(For det var vel sånn, at vi skulle spise noe mat der da, av noe slag, (i lounge-en, i nabo-leiligheten), tror jeg.

Noe sånt).

Og Brusk gjorde da et poeng av det, (ovenfor meg, (på norsk), og muligens også på engelsk, til de andre folka, som oppholdt seg, i lounge-en), at nordmenn 'alltid' spiste, med kniv og gaffel, da.

(Noe han muligens mente, at var galt, da.

Sånn som det virka som, for meg, ihvertfall.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 73: Fler erindringer fra Sunderland III

Federica fikk en stor eske, med 'tørre' mat', sendt fra familien sin, like etter nyttår, (var det vel), i Sunderland.

Det var mye 'pulver-retter' fra Knorr, (husker jeg).

Varene lå liksom hulter til bulter, oppi den store esken da, (mener jeg å huske).

(For jeg var vel inne på rommet, til Federica, med en CD, (eller noe sånt), etter at hu hadde fått den store pakken.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var ikke sånn at jeg bare hadde kontakt med Pia, (av de i slekta), mens jeg bodde, i Sunderland.

Jeg ringte også Axel, en gang, fra Metro-en, (på vei hjem fra St. Peter's Campus), mener jeg å huske.

Og det var meninga, at Axel også skulle besøke meg, i Sunderland, (husker jeg).

Litt utpå nyåret, i 2005, (var det vel).

Men dette ble ikke noe av, da.

Ettersom jeg jo flytta, til London, i februar, det året.

Men dette var ikke heller så bestemt avtalt liksom, da.

Det var ikke sånn at datoen, for når Axel skulle dukke opp, i Sunderland, var bestemt, liksom.

Dette var mest noe løst prat, må man vel si.

(Noe sånt).

For Axel ville vel drøye det litt, før han besøkte meg, i Sunderland, (mener jeg å huske).

(I motsetning til Pia, da.

Som ville besøke meg, i Sunderland, allerede i desember, i 2004).

Noe sånt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at jeg prata med Pia, på telefonen, på rundt den tida, som faren min fylte 60 år, (husker jeg).

(Noe han gjorde, 15. oktober 2004, da).

For Pia ga meg et telefonnummer, som var til et hotellrom, på Park Hotell, i Drammen, (husker jeg).

For faren min skulle feire 60 års-dagen sin, på Park Hotell da, (av en eller annen grunn).

(Et hotell som forresten Pia, Christell, faren min, Haldis og meg, en gang bodde på, en helg, på midten 80-tallet, (som jeg vel muligens har skrevet om, i Min Bok).

Av en eller annen rar grunn, (må man vel si).

For vi bodde jo da egentlig på Bergeråsen, bare noen få mil unna).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg syntes vel at jeg måtte ringe, siden det var faren min sin 60 års-dag, da.

(Selv om jeg ikke hadde pleid å ha så mye kontakt med han).

Og Haldis svarte telefonen, når jeg ringte da, (husker jeg).

Og jeg husker at Haldis også prata med noen, i bakgrunnen, mens faren min og jeg, prata noe tørrprat da, (må man vel kalle det).

(Haldis prata noe om at jeg aldri pleide å ringe, (hvis jeg hørte det riktig).

Og så ringte jeg 'nå'.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

PS.

Når jeg tenker mer på det.

Så er det forresten mulig, at den esken med tørrmat, som Federica hadde, på rommet sitt.

Var noe, som faren hennes hadde tatt med dit, da han var på besøk der, like etter nyttår, (var det vel).

For han kjørte vel til Sunderland, (fra Italia), i sin egen bil.

(Noe sånt).

Så sånn var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Kapittel 74: Fler erindringer fra Sunderland IV

En dag, som jeg skulle i vaskerommet, (på the Forge), for å vaske, noen klær.

(Dette må vel antagelig ha vært en dag, som student-utestedet Manor Quay var åpent.

Noe sånt).

Så stod det ei britisk jente, i slutten av tenårene, liksom som på utstilling, i resepsjons-rommet, (som lå mellom inngangen og vaskerommet), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dette var ei brunette.

Og hu stod der, uten klær, (må jeg si).

Hu hadde bare noe slags svart tape, (eller noe lignende), rundt det meste, av puppene og underlivet, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det er jo ikke hver dag, som man ser ei slank og naken ungjente, (liksom som på utstilling), når man går, for å vaske klær.

Så jeg må innrømme at jeg smilte, til ei av cirka fire-fem damer, som hu brunetta liksom var i selskap med der, (av en eller annen grunn), da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da, så ble hu dama, (som jeg smilte til), sur, vel.

Også spurte hu sine venninner, (på engelsk), om hvorfor jeg ikke smilte til hu nakne dama istedet, da.

(Noe sånt).

Men det hadde kanskje blitt litt flaut, for henne, da.

(Hva vet jeg).

Siden hu stod der naken liksom, (fra før), da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de første dagene, som jeg bodde, i Sunderland.

Så gikk jeg litt rundt, i sentrum der, og så, i butikkene, da.

Og på en av de store bygningene, i sentrum, så hang det et kjempestort skilt, som det stod 'Hooray the Lads' på.

Jeg skjønnte ikke helt hva det skiltet, skulle bety.

For det stod vel ikke noe varemerke, (eller logo, for eksempel), på det skiltet.

Dette var bare et kjempestort skilt, som hang, på en bygningsfasade, da.

(Omtrent som da Stortinget nylig ble pusset opp, (og det hang noen duker, med trykk av Stortinget foran bygget, som jeg har lest om, i de norske nettavisene).

Noe sånt).

Men seinere, så lærte jeg det, (når det var snakk om den lokale dialekten, vel).

At 'Hooray the Lads', betydde 'heia gutta', (eller noe lignende).

Og at dette var noe, som ble ropt, på fotballkampene, i Sunderland.

Og grunnen til at dette skiltet hang der.

Det må vel ha vært det, at fotballsesongen ganske nylig hadde begynt.

(På den tida, som jeg flytta, til Sunderland, (nemlig høsten 2004)).

For dette skiltet, (eller flagget), det så jeg bare en gang, da.

(Selv om det vel var ganske ofte, at jeg gikk litt rundt, nede i sentrum der.

For å se i butikker osv., da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var jo sånn, at jeg hadde en tidligere klassekamerat, (i Norge), ved navn Magne Winnem.

Og han likte å gå inn i matbutikker, (i Drammensområdet), for å liksom inspisere dem, da.

(Siden han jobba som butikkleder, osv.

Og liksom ville bli ekspert, på butikkdrift, da.

Noe sånt).

Og jeg hadde jo bodd, i Larvik sentrum, under oppveksten.

(Nemlig i Jegersborggate, fra våren 1978 til høsten 1979).

Og jeg hadde bodd mange år, inne i Oslo.

(Nemlig fra 1989 til 2004).

Så jeg var vant med, å kikke en del i butikker, i Oslo, da.

Og noe av det morsomste, ved å flytte til England.

Det syntes jeg at var, å gå å kikke, i de engelske butikkene, da.

Jeg kikket mest i matbutikker.

(For eksempel på Kwik Save, i Pallion, (ved Matalan der).

Der gikk jeg rundt i mange minutter.

Og kikka på de mange nye matvarene, som de hadde, i butikkhyllene, da.

For jeg kjente jo de fleste matvarene, som de hadde, i Norge.

Etter å ha jobbet, som leder, i Rimi, i cirka 10 år.

Og jeg hadde jo handla mat selv, cirka hver dag, siden før jeg var tenåring.

Så jeg var kanskje litt lei av norske butikker, da.

Og syntes at det var spennende, å kikke litt, i de engelske butikkene, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn, at en av de første dagene, som jeg bodde, i Sunderland.

(Før jeg fikk meg internett, vel).

Så gikk jeg litt rundt, i Sunderland sentrum, og kikka, i butikkene, da.

Og i en sportsbutikk, så kikka jeg litt på fotballdrakter osv., da.

Og den sportsbutikken, den hadde et stort, rundt stativ.

Som det hang Sunderland-drakter på, da.

(Nemlig drakter som er rød og hvit-stripete).

Men det som var rart.

Det var det, at på en fjerdedel av plassen, på dette stativet.

Så hang det ikke Sunderland-drakter.

Men det hang istedet Celtic-drakter, da.

(Jeg kjente vel såvidt igjen de draktene, fra sportsnyhetene på TV, osv.

Dette var drakter som så nesten akkurat ut, som Sunderland-drakter.

Men de hadde grønne striper, (istedet for røde), da).

Dette husker jeg at jeg syntes, at var merkelig.

Sunderland lå da ikke Skottland, liksom.

(Hvor Celtic jo er fra.

De er vel fra Glasgow, vel.

Noe sånt).

Og dette skjønner jeg fortsatt ikke noe av.

(Hvis jeg skal være ærlig).

Altså, hvorfor de hadde så mange Celtic-skjorter, i butikkene, i Sunderland.

(Og hvorfor disse draktene hang på samme stativ, som Sunderland-draktene).

Men det finnes sikkert en forklaring.

(Det er mulig).

Så sann er muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 75: Fler erindringer fra Sunderland V

Det var også sann.

At universitetet, (må det vel ha vært), opplyste oss utvekslingsstudentene, om det.

At vi ikke burde ha med for eksempel laptop-er.

Hvis vi gikk tilbake, til the Forge, om kvelden, (fra det døgnåpne biblioteket Murray Library, som lå på the City Campus).

(Noe sånt).

For det var visst risiko, for at disse laptop-ene. da ville bli stjålet, på 'student-veien'.

(Noe sånt).

Så sann var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sann.

At Iwo en gang viste meg det, at han hadde kjøpt fire to liters-flasker, med vann, på Aldi.

(Det kostet et pund, for en sann fire-pakning, mener jeg å huske).

Eller, det er mulig at det var to fire-pakninger, som han hadde kjøpt.

Uansett, så var det ihvertfall sann, at Iwo gjorde et poeng av det, at han hadde stablet mange vannflasker, (fra Aldi), inn i et kjøkkenskap, da.

(Dette var vel antagelig i juleferien, før Pia og dem, dukka opp der.

Noe sånt).

Men hvorfor Iwo gjorde et poeng av dette, det veit jeg ikke.

Men det vet han vel kanskje selv.

Man kan vel kanskje si det sånn, at det var litt lumpent gjort, av Iwo, (og Dörte, som han hadde felles husholdning med), å liksom bruke all skap-plassen.

Men dette var et lavt plassert kjøkkenskap, som jeg selv vel aldri brukte, (av en eller annen grunn), mener jeg å huske.

Jeg hadde vel et eget skap liksom, (som var hengt opp ganske høyt, på kjøkkenveggen), som jeg brukte til å ha engangsglass, og sånt, i.

Og så hadde jeg vel litt plass, i kjøleskapet.

Og det var vel det.

(For fryseren var så liten, at man vel må si, at det ville blitt som noe dumt, (og upraktisk), å dele opp plassen.

Noe sånt.

Så fryseren bare brukte jeg vanlig liksom, da.

Det vil si at jeg kunne ha for eksempel kyllingnuggets eller iskrem der.

Men aldri mer enn en pakke, av hver vare, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At da jeg gikk hjem fra Sunderland sentrum.

Etter å ha vært ute på en slags pub til pub-runde.

En natt til søndag.

Så var det sånn, at jeg av en eller annen grunn, begynte å 'bable' litt.

Men en britisk 'fyllefant', som studerte, ved Northumbria University, (i Newcastle), husker jeg.

Han var i lag med ihvertfall to damer, og vel også en eller flere kamerater, (mener jeg å huske).

(Noe sånt).

Og disse gikk, i samme retning, som meg, hjem fra byen, da.

Og de bodde, cirka midtveis, mellom the Forge, og Sunderland sentrum, da.

(Noe sånt).

Så jeg så jo det, at disse folka, forsvant inn i en leilighet, som lå langs fortauet, på den veien, som vi gikk ved.

(Det var vel den veien, som gikk forbi sykehuset, (som Magnar hadde praksis ved, som sykepleierstudent), tror jeg.

Noe sånt).

Men det var ikke sånn, at disse folka, inviterte meg inn, (på nachspiel), eller noe sånt.

Og det var ikke sånn, at jeg ville trenge meg på, heller.

Så det ble bare til, at jeg gikk aleine hjem, til the Forge, da.

(Selv om jeg nok hadd blitt med, på noe mer festing, hvis jeg hadde blitt invitert, da.

Men det ble jeg ikke, da.

Av en eller annen grunn.

Selv om jeg nesten ble litt kjent, med de her folka, mens vi dreiv og 'trava' hjemover, da.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 76: Fler erindringer fra Sunderland VI

Det var også sånn, at noen få uker, før Pia & Co. dukka opp, i Sunderland, (må det vel ha vært).

Så hadde Brusk invitert meg inn, i nabo-leiligheten.

(Noe han gjorde, kanskje 20-30 ganger, eller noe sånt.

Noe sånt).

Og da, så var det noe jeg gikk og tenkte på, da.

Og som jeg betrodde meg til, ovenfor Brusk.

For jeg husker det, at jeg fortalte til Brusk.

At jeg lurte på hvordan det kom til å gå, når Pia og Siv dukka opp, i Sunderland.

Siden at de begge hadde unger, som var afrikanske da, (som jeg sa, til Brusk).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og da, så svarte Brusk det, at han også var afrikansk, (husker jeg).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg visste jo det, at Brusk var fra Syria.

(Det hadde han jo fortalt meg tidligere).

Men jeg var kanskje litt redd for det, at de folka som bodde, på the Forge, liksom skulle få sjokk.

Når Pia og Siv, dukka opp der, med sine fargede unger, da.

For Pia og Siv, de er jo hvite, liksom.

Mens Daniel og Dennis liksom er negre, da.

(Noe sånt).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Når Pia og Siv, etterhvert dukka opp, i Sunderland.

Så viste det seg jo, at Siv sin sønn Dennis, ikke var afrikansk, likevel.

Han var riktignok farget.

Men han var liksom asiat, (og ikke afrikaner), da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men.men.

Grunnen til det, at jeg tenkte, på Siv sinn sønn, som afrikansk.

Det var vel kanskje fordi, at jeg huska det, at Siv en gang, var sammen med en kjempesvær neger.

På den tida, som søstera mi og Siv, bodde i Christies gate, i Oslo.

(Noe de gjorde, på den tida, som jeg var i Geværkompaniet, (hvor jeg jo var, fra juli 1992 til juni 1993).

Som jeg har skrevet om, i Min Bok 3).

Og en gang, som mora mi, var på besøk, hos Pia og Siv, (og Monika Lyngstad), i Christies gate.

Så var det sånn, at Siv, (som er en ganske liten dame), og han kjempesvære negeren, var inne på det lille kammerset, til Siv, (som lå innenfor Pia sitt rom, vel).

Mens Pia, mora mi og jeg, satt og liksom chatta, i stua der, da.

Før vi dro og så filmen 'Kafka', på kino, (var det vel).

(Noe sånt).

Og det besøket mitt, (hos Pia og dem, i Christies gate), det etterlot et sterkt inntrykk, hos meg, (husker jeg).

(Eller hvordan jeg skal forklare det).

Siden at jeg syntes det, at det nesten var noe litt usømmelig, over dette besøket, da.

(Noe sånt).

Siden at han negeren var så svær, og Siv var så liten, da.

Og siden at rommet til Siv, også var veldig lite, da.

(Det var bare såvidt plass til en dobbeltseng der, mener jeg å huske.

Noe sånt).

Så noen ganger, (blant annet på den tida, som jeg studerte, i Sunderland), så pleide jeg å tenke på Siv sin sønn Dennis, som afrikansk, da.

(Noe sånt).

Siden at jeg huska så godt det, at Siv og han kjempesvære negeren, (fra utestedet Jollys vel), var sammen, da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til dette.

Vi får se.

Kapittel 77: Fler erindringer fra Sunderland VII

Litt ut i 2005, da mange av utvekslingsstudentene, avsluttet sitt opphold, i Sunderland.

(Rundt midten av januar, vel).

Så var det sånn, at Julian, (var det vel), hadde liksom villet besøke meg, (en eller flere ganger), inne på rommet mitt, (av en eller annen grunn).

(Mens jeg satt foran PC-en min, om kvelden, da).

Og Julian, han skreiv opp e-post-adressen sin, på et ark jeg hadde, inne på rommet mitt, (siden jeg hadde printer der).

(Noe sånt).

Og etterhvert, så ble det til, at jeg spurte de folka, som jeg bodde i samme leilighet som.

Om de også kunne skrive opp, sine e-post-adresser, på det samme arket, da.

(Mens de likevel var innom rommet mitt, for å si hadet, liksom.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og Dörte, hu skreiv opp en e-postadresse, som het noe med 'black lady'.

Og det var jo rimelig rart, (må man vel si).

For Dörte var jo hvit, (for å si det sånn).

Men Dörte var jo også tysk.

(Hu var jo fra det tidligere Øst-Tyskland, (mener jeg å huske, at hu fortalte)).

Og hu var jo noen år yngre enn meg.

Så jeg kjente ikke henne, (og kulturen hennes), så bra, da.

Så hvorfor hu skreiv noe med 'black lady', i e-post-adressen, det veit jeg ikke.

Men men.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Federica, (fra Italia).

Hu skreiv også opp adressen sin, på det arket, (husker jeg).

(Enda jeg nok bare ba om e-post-adressen.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

På begynnelsen, av oppholdet mitt, på the Forge.

Så ble jeg en gang litt overrumplet, av Dörte, (husker jeg).

For hu spurte meg plutselig en dag, (på kjøkkenet/lounge-en vel), om hu kunne få se på magen min, (husker jeg).

Og det er det aldri noen som har spurt meg om før, (sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så da visste jeg ikke helt hva jeg skulle svare, (husker jeg).

Men det endte med, at jeg bare løfta opp t-skjorta mi, og viste Dörte magen min, (må jeg innrømme).

Og jeg mener å huske, at Dörte så fortalte om, til en eller flere av våre kvinnelige 'flat-mates', at jeg hadde så mye hår, på magen, osv.

(Noe sånt).

Og Iwo svarte vel ingenting, (til Dörte), tror jeg.

Da hu fortalte han det, at hu hadde sett, på magen min, da.

(Noe sånt).

Og hvorfor Dörte spurte meg, om det her, det skjønner jeg vel fortsatt ikke, (må jeg innrømme).

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle skrive mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 78: Fler erindringer fra Sunderland VIII

Jeg husker at jeg gikk rundt på the Bridges-senteret, (i Sundeland), mot slutten av oppholdet mitt der, (var det vel).

Og jeg hørte en bra sang, (på høytaleranlegget), av enten Keane eller Coldplay, (husker jeg).

Jeg skal se om jeg klarer å finne ut hvilken sang det var igjen.

Vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Det var vel muligens 'Bedshaped', med Keane, tror jeg, (etter å ha søkt litt, på Google, Wikipedia og YouTube nå).

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, på begynnelsen av oppholdet mitt, på the Forge.

Så var det sånn, at da jeg skulle steike en pizza, (eller om det var noen kylling-nuggets).

(Noe sånt).

Så begynte plutselig aluminiumsfolien, (som jeg hadde lagt oppå en rist, inne i komfyren), å brenne.

(Etter at jeg hadde skrudd på steikovnen, da).

Men det var ikke sånn, at Nelufer, (som også var inne på kjøkkenet, da dette hendte), liksom fikk sjokk.

Hu var veldig rolig og fattet, (sånn som jeg husker det).

Og hvordan kunne dette mystiske hende?

Dette må da ha vært en slags 'practical joke', (eller noe lignende)?

For aluminiumsfolie, som man kjøper, i dagligvarebutikken.

Den er vel ment å tåle det, å være inne i en steikovn, uten å begynne å brenne, liksom.

Så her var det muligens noe tull, (fra mine 'flat-mates'), mistenker jeg.

(Noe sånt).

Så sånn var muligens det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Hvis man går rundt, i Sunderland, så er det ikke så mange store byggverk, (som katedraler og lignende), å kikke på.

(Som det for eksempel er, i nabobyen Newcastle, som har en god del gamle og fine bygninger da, (må man vel si).

Inkludert blant annet en katedral, (og to universiteter), da).

Så man skulle vel kanskje tro det, at Newcastle liksom er 'storebroren', til Sunderland, da.

Men jeg lærte en ting, (om dette), mens jeg bodde, i Sunderland.

(Jeg husker om det var noen på universitetet, som fortalte dette.

Eller om jeg leste det, i en lokalavis.

Noe sånt).

Og det var, at de faktisk har fler innbyggere, i Sunderland, enn i Newcastle.

Så det er ikke sånn, at Sunderland er lillebroren, til Newcastle, på alle 'områder', liksom.

Sunderland er faktisk den største byen, (ihvertfall hvis man ser på innbyggertall), mener jeg å huske, fra den tida som jeg bodde, på the Forge.

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på the Forge.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 79: Fler erindringer fra Sunderland IX

En gang, etter at jeg hadde vært noen måneder, i Sunderland.

Så skulle jeg gå i butikken, en lørdagsettermiddag/kveld, (husker jeg).

Og i Sunderland, (og Newcastle), så pleide folka, (altså ungdommene/de unge voksne), å gå på byen, uten jakke, (husker jeg).

(Dette hadde jeg vel lest om, på et nettsted, (eller en nettavis), eller noe sånt, tror jeg.

Muligens en norsk nettavis).

Selv om det var midt på vinteren.

(Av en eller annen grunn.

Kanksje fordi at utestedene i England, ikke pleier å ha garderober, som i Norge, (og i Gøteborg).

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg gikk til en butikk/storkiosk, som lå like ved Aldi, i Millfield, (husker jeg).

(For de solgte ikke sigaretter, på Aldi.

Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Og da jeg skulle gå fra den butikken, og bort til 'student-veien' igjen.

Så gikk jeg forbi fire-fem tenåringsjenter, som skulle på byen, (eller noe sånt), husker jeg.

Og ei av dem, (en ganske petit brunette), begynte å tigge meg, om å få låne jakka mi.

Men jeg skulle jo ikke på byen.

Jeg skulle jo bare hjem til the Forge.

For jeg hadde jo ikke fått studielånet mitt ennå.

Så jeg hadde ikke råd til å gå på byen, og feste, hver helg, da.

(For å si det sånn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Og jeg mente vel det, at hvis folk i Sunderland, var så dumme liksom, at de gikk på byen, uten jakke.

Så måtte de tåle det, å fryse litt og.

(Noe sånt).

For jeg tenkte vel det, at hvis jeg lot hu jenta låne jakka mi.

Så ville jeg aldri fått den tilbake.

For da ville nok hu, bare ha hatt på seg den jakka, mens hu gikk, bort til diskotekene.

Og dit skulle jo ikke jeg.

(Jeg skulle jo den motsatte veien.

Jeg skulle jo bort til the Forge.

Som lå i motsatt retning, av Sunderland sentrum, fra Millfield).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Dessuten, så var den nevnte jakka, (som jeg hadde på meg).

Det var den jakka, som jeg hadde kjøpt meg, på Hennes & Mauritz, ved Oslo City.

Like etter at jeg begynte, som butikksjef, på Rimi Langhus, (våren 2001).

Det var en svart vindjakke, (heter det vel), som var enkel og kort.

Så den jakka, den var det ikke noe for i, da.

Så hvis hu jenta frøys, så ville hu nok ikke blitt så varm, av å ha på seg den jakka uansett, (tror jeg).

(Noe sånt).

For det blåste vel ikke noe særlig, (denne dagen), tror jeg.

Og det regnet vel ikke heller, (hvis jeg husker det riktig).

Dessuten, hvorfor frøys bare hu ene, av disse jentene.

(Og ikke venninnene hennes, som alle var like tynnkledde, som hu som ville ha jakka mi).

Disse fire-fem unge damene, (som var i en slags gjeng liksom, må man vel si), de gikk på fortauet der, kun iført singletter/topper på overkroppen.

Så de gikk med bare armer, da.

Og med olabukser, (mener jeg å huske), på underkroppen.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Så jeg regna vel med det, at hu brunetta, som tagg om å få låne jakka mi, bare tulla, (eller eventuelt flørta), da.

(Noe sånt).

Så det ble bare sånn, at jeg ignorerte henne, og gikk tilbake igjen, til the Forge, da.

Men jeg mener å huske, at jeg begynte å chatte, om den her episoden, på en norsk chat, (eller noe

lignende), da jeg kom tilbake igjen, til the Forge.

For jeg hadde ikke bodd i England, så lenge, på den her tida.

Så jeg forstod meg ikke så bra, på engelske damer, da.

(For å si det sånn).

Så jeg var ikke helt sikker på, hvordan jeg skulle tolke oppførselen, til hu unge brunetta, da.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, i Sunderland.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 80: Fler erindringer fra Sunderland X

Nå, (i dag er det 21. september 2014), så har jeg flyttet tilbake til Norge.

Og jeg bor på en hybel, i en slags brakke, på Slepnden.

Og jeg har ikke internett.

Så jeg tenkte, at jeg kunne prøve, å få skrevet, noe mer, på Min Bok-bøkene.

Og jeg har med meg stikkord-arkene mine, fra Liverpool.

Så jeg begynner å skrive mer, på Min Bok 6, fra Sunderland.

Dörte hadde en del porno, på laptop-en sin, husker jeg, at Iwo kommenterte om, en kveld, i lounge-en.

Dörte hadde sletta, en pornofilm, med masse unge damer, som bodde på samme sted, (eller noe).

(Noe sånt).

Og Iwo klagde på det her da.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, mens jeg gikk, på vei til the Sports Centre, (eller noe i den duren).

Så var det sånn, at fra en bil, som kjørte forbi meg.

(Like ved den lokale Aldi-butikken der).

Så var det sånn, at en ung kar, i begynnelsen av 20-årene, (eller noe sånt).

Ropte etter meg, (ut fra bilvinduet), at: 'Get out of Sunderland', (eller noe lignende).

(Av en eller annen grunn).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var sånn, at en av de første ukene der, (må det vel ha vært).

Så 'babla' Nelufer om det, at det var så fint, i Seaburn.

(Et sted, like utenfor Sunderland sentrum, ved Nordsjøen, da.

Hvor Nelufer hadde gått, på spasertur til, eller noe i den duren).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer, som hendte, den tida som jeg bodde, på the Forge.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 81: Fler erindringer fra Sunderland XI

En av de første dagene, som jeg bodde, på the Forge.

Så skulle jeg vaske klær, (husker jeg).

Og da fant jeg ut det, at man måtte ha vaskepulver selv.

Og da fikk jeg låne vaskepulver, av en ung engelsk studinne, husker jeg.

(Muligens hu fra Leeds.

Det husker jeg ikke helt nøyaktig).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En av de første ukene, som jeg bodde, i Sunderland.

Så fant jeg en klesbutikk, som het Burton, (husker jeg).

(Inne i the Bridges-senteret).

Og der fant jeg en svart genser blant annet.

Og noen t-skjorter, vel.

Og der var klærna billigere, enn på for eksempel GAP, (husker jeg).

Og jeg fikk også studentrabatt, (mener jeg å huske), siden at jeg var student, ved University of Sunderland, da.

(En mannlig ekspeditør, i 40/50-åra, spurte meg, om jeg var student, (da jeg handla), mener jeg å huske).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Jeg pleide å trene, flere ganger i uka, den tida som jeg bodde, på the Forge.

Og på hjemveien, så gikk jeg forbi, flere gatekjøkken, (husker jeg).

Og på de gatekjøkkenene.

Så hadde de ganske billig mat, da.

Man kunne få en half pound cheeseburger.

(Altså en burger, som er dobbelt så stor, som quarter-pounder, som er en burger, som de selger på McDonalds, (eller de solgte den ihvertfall på 80-tallet, mener jeg å huske).

Og Quarter Pounder, er på størrelsen, med en Big Mac.

Så en Half Pounder, er cirka på den dobbelte størrelsen, av en Big Mac, da.

Vektenheten Pound, er vel cirka 450 gram.

Så en Half Pound burger er vel på cirka 225 gram).

Og en Half Pound burger pluss en boks Dr. Pepper, (for eksempel).

(Og noen ganger, så fulgte det også litt chips med, av en eller annen grunn).

Det kostet bare 2-3 pund, i Sunderland, (på den her tida).

(Sånn som jeg husker det, ihvertfall).

Så selv på den tida, som jeg hadde ganske dårlig råd der.

Så kunne det hende, at jeg kjøpte meg en stor burger, på vei hjem fra trening, på lørdagene.

(Det var cirka halve prisen, av å kjøpe en biff, på Aldi.

Men det var vel cirka like mye kjøtt, (som jo inneholder proteiner, som vel er viktig å få i seg, mens man trener), hvis jeg skulle tippe.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på the Forge.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 82: Fler erindringer fra Sunderland XII

Et av de beste diskotekene, i Sunderland, het Diva, (husker jeg).

Dette var et 'main-stream' utested, for unge voksne, som kledde seg bra/stilig, (må man vel si).

Så de andre utestedene, i Sunderland, ble kanskje litt 'harry', (eller 'fjortiss'), sammenlignet med dette utestedet.

(Noe sånt).

Derfor havnet jeg en del ganger på dette utestedet, da.

Og en gang, så var det sånn, (mener jeg å huske), at jeg kom i prat, med to damer, (hvorav ei av disse hadde en sånn 'skjell-mobil', (altså en sånn mobil, som man kunne klappe sammen, sånn at den ble, som en 'musling', sånn at skjermen osv. ble beskyttet, når mobilen ble klappet sammen)).

Og disse, kjente dørvakta, vel.

Og de fikk meg forbi dørvakta, (og køen), mener jeg å huske.

(Jeg var vel litt full, mener jeg å huske.

For jeg hadde vel først vært, på noen andre utesteder, også.

Noe sånt).

Og disse to damene, de fant jeg igjen, inne på dette utestedet, da.

For hu med 'klappe-mobilen', hu stod med den utslått, (og studerte den liksom), også inne, på dette diskoteket, da.

Men da stod de der, ilag med en britisk kar, (mener jeg å huske).

Så det ble ikke sånn, at jeg tok kontakt med dem igjen, (inne på Diva).

(Jeg var kanskje litt flau, over å ikke ha engelsk, som førstespråk.

Inne på et bråkete diskotek.

Så ville nok dette føre til, at jeg ikke ville forstått noe særlig, av hva som ble sagt.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At en gang, som jeg var på Diva.

(Det var kanskje den gangen, som hu 'mobil-dama' og venninna, fikk meg inn der).

Så var det sånn.

At jeg bare stod ved et bord, (inne på diskoteket), og drakk, av en halvliter.

(Eller om jeg nettopp var ferdig å drikke).

Og plutselig, så dukka det opp en svær dørvakt der.

Som plutselig begynte å dytte på meg, (mens jeg var ganske brisen/full), og som så kasta meg ut, av en bakdør der.

(Ikke så lenge før stengetid).

Uten at jeg liksom kan si det, at jeg hadde gjort, noe galt.

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

En gang, som jeg tok samme Metro-tog, (Metroen var cirka det samme som t-banen i Oslo, bare at Metroen for det meste gikk over bakken, (og ikke under bakken, som i Oslo, London og Paris), vel), som Nicole Erwin og Javier fra Spania, (som begge bodde i nabo-leiligheten, på the Forge), hjem fra forelesninger på St. Peters campus.

Så var det sånn, at jeg gikk til butikken, (Aldi), sammen med Nicole og Javier.

(Etter at vi hadde gått av Metro-en).

Og da, så begynte disse, å prate om, at det var Guy Fawkes Night, (den dagen, i 2004), husker jeg.

(Selv om Guy Fawkes, vel var mannen, bak 'the Gunpowder Plot'.

Og dette var vel et katolsk plott, for å sprengte, det britiske parlamentet.

Og Javier var jo fra Spania, (og antagelig katolikk), da).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var fortsatt mye mer som hendte, den tida som jeg bodde, på the Forge.

Og dette tenkte jeg at jeg skulle prøve å få skrevet mer om, i de neste kapitlene, av Min Bok 6.

Så vi får se om jeg klarer å få til det.

Vi får se.

Kapittel 83: Fler erindringer fra Sunderland XIII

En av de første dagene, som jeg var i Sunderland, (høsten 2004), så var jeg innom en klesbutikk,

(må det vel ha vært), i Sunderland sentrum, (husker jeg).

Og der satt det ei ung blondinne, (cirka midt i butikken), med 'den verste rørleggersprekken', da.

Og da husker jeg det, at ei annen butikkdame der, (ei litt eldre brunette vel), sa til hu unge, lyshåra, (på engelsk), at jeg nesten må ha sett fitta hennes, (nede i 'rørleggersprekken' hennes), mens jeg gikk forbi henne.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At en gang, som jeg skulle vaske tøy, i vaskerommet, på the Forge.

Så hang det en gjeng, med britiske damer, i resepsjonen.

(Og vaskerommet var innenfor resepsjons-rommet, liksom).

Og ei av de damene, hadde kun på seg noe svart duct-tape.

(Noe sånt).

Hu hadde noen bredder, med duct-tape, over puppene.

Og litt fler bredder, (med duct-tape), over fitta, vel.

(Noe sånt).

Og dette var ei slank brunette, i slutten av tenårene, vel.

(Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Det var også sånn.

At brann-alarmer, i 'vår del', av the Forge, gikk nesten hver kveld/natt.

Og en gang, (den første eller andre uka), vel.

Så var det en av de unge, britiske studinnene, som bodde i en av etasjene ovenfor, oss utvekslingsstudentene, (som bodde i første etasje).

Hu kom gående, ned trappa, (sammen med mange andre studenter), akkurat da jeg gikk ut døra.

Og hu, gikk kun i noe hvitt blonde-undertøy, (eller noe i den duren), mener jeg å huske.

(Dette var ei ganske slank blondinne.

I slutten av tenårene, vel.

Noe sånt).

Så sånn var det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.

Etterord

Siden at alle mine eiendeler, ble stjålet, (visstnok av min far), fra hybelen min, på Slependen, (mens jeg var feilaktig tvangsinnlagt, på Blakstad, i våres), så har jeg bestemt meg, for å avslutte skrivingen, av Min Bok 6.

(Siden at notatene mine, for Min Bok 6, er blant de tingene, som har forsvunnet, mens jeg var tvangsinnlagt).

Jeg begynte på denne boken, mens jeg bodde, i England.

Og den siste tiden, som jeg bodde, i England, var tøff.

(Det var stadige arrestasjoner, fra britisk politi, på grunn av 'non-sense', må jeg kalle det.

Og det var også sånn, at jeg i perioder, heller ikke fikk arbeidsledighetstrygd, i England.

Så det var sånn, at jeg måtte gå og lete etter mynter på gata, (for å kjøpe spagetti-pakker til 20 pence), for at jeg ikke skulle sulte ihjel).

Så Min Bok 6, bærer kanskje litt preg, av dette kaoset.

Og enkelte ting, er nok kanskje nevnt, flere ganger.

Og mye av det som stod, i notatene, har jeg nok allerede nevnt, i boken.

Så jeg tror egentlig, at det 'grøvste', allerede er med, i Min Bok 6.

Så det er egentlig greit nok, (må jeg vel si), å istedet begynner, på Min Bok 7.

Så dette blir altså det siste kapittelet, i Min Bok 6.

Så sånn er det.

Bare noe jeg tenkte på.

Men men.